ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΒ'.	ΑΘΗΝΑΙ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1964	ΤΕΥΧΟΣ 262ον

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΔΡΑΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

§ 5. *Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν διαφόρων δυσμενῶν περιπτώσεων ἐπὶ τὴν διάπλασιν τῶν παιδικῶν χαρακτήρων.*

Ι. Διὰ τῶν λεχθέντων ἐξηντλήθη ἡ περιγραφὴ τῶν σπουδαιοτέρων καὶ συνηθεστέρων εἰδικῶν περιπτώσεων τῶν παιδίων καὶ ἐφήβων, ἅτινα εἰσέρχονται ἐντὸς τῶν διαφόρων παιδικῶν Ἱδρυμάτων. Νομίζομεν δ' ὅτι ἤδη κατεφάνη ὅτι ἑκάστη τοιαύτη παιδικὴ δυστυχία ἐπηρεάζει τὴν παιδικὴν ψυχὴν πρὸς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν κατεύθυνσιν (1).

1. Ὅρα χρονογράφημα Π. Παλαιολόγου («Ἐλεύθερον Βῆμα» Ἀθηνῶν. Κυριακῆς, 9 Μαΐου 1943):

«Στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς»

« ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΚΡΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ »

«Περίμενα τὰ χειρότερα. Τὴν ὀργὴ τῶν ἐργοδοτῶν γιὰ τὴν ὑπεράσπισι τῶν δούλων τους. Δὲν ἔλειψε, φυσικά, ἡ ὀργή. Πολλὰ μοῦ ἔψαλλαν. Ὄχι ὅσα φοβόμουν. Καὶ τί περίεργο! Ὅλα τὰ γράμματα τῶν κυριῶν ἐναντίον τῶν ὑπηρετριῶν τους εἶναι ἀνώνυμα. Ὅλα σχεδὸν τὰ γράμματα τῶν ὑπηρετριῶν ἐναντίον τῶν κυριῶν τους ἔχουν ὑπογραφή. Σημειώνω τὸ φαινόμενο. Τὸ συμπέρασμα, τὸ εὔκολο συμπέρασμα, τ' ἀφήνω στὴν κρίσι σας.

»Ἀλλά, σᾶς εἶπα στὴν ἀρχή. Οἱ ἐπιστολὲς κατὰ τῶν ὑπηρετριῶν εἶναι λίγες ἐμπρὸς στὶς ἄλλες ποὺ συνηγοροῦν γιὰ τὴν κατάργησι τῆς δουλείας. Τί δὲν ἀφηγοῦνται... Σ' ἕνα σπίτι, λέει, ὁ κύριος προσβάλλεται ἀπὸ φυματίωσι. Τὰ δυὸ παιδιὰ τοῦ ζεύγους ἀπομακρύνονται ἀμέσως γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν μετάδοσι. Κοντὰ στὸν ἄρρωστο μένει ἡ γυναίκα του. Αὐτὴ καὶ ἡ ὑπηρέτρια. Δεκάξη ἐτῶν κορίτσι. Δὲν τῆς τὸ λένε, γιὰ νὰ μὴν τὴν ἀγριέψουν. Καὶ πῶς θὰ κάνουν χωρὶς ὑπηρέτρια; Τὸν τρίτο μῆνα προσβάλλεται ἀπὸ καλπάζουσα. Πάει ἡ κοπέλλα.

»Μεμονωμένο περιστατικό. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τὰ γενικά. Ὁ ἀρχιτέκτων κ. Μαυρομμάτης μᾶς μιλεῖ γιὰ τὶς συνθῆκες τοῦ ὕπνου τῶν ὑπηρετριῶν. «Στὰ ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια τῶν οἰκοδομῶν, γράφει, ὑπάρχει πάντοτε ἕνα «δωμάτιο ὑπηρεσίας». Προσπαθοῦμε νὰ τοῦ δώσουμε ὅσο μποροῦμε ἐπαρκεῖς διαστάσεις καὶ φωτισμό. Τί γίνεται ὅμως εἰς τὶς περισσότερες περιστάσεις; Ἡ κυρία κρατεῖ τὸ δωμάτιον αὐτὸ δι' ἄλλας χρήσεις καὶ τὴν ὑπηρέτρια τὴν κοιμίζει ἢ σὲ κάποιο πατάρι, ἢ σὲ κάποιαν ἀποθήκη, χωρὶς ἀέρα καὶ ἥλιο... Σὲ μιὰ βίλλα ποὺ ἔκτιζα, τὸ δωμάτιον ὑπηρεσίας εἶχε δυὸ παράθυρα: τὸ ἕνα μικρὸ ἔβλεπε πρὸς τὰ κεραμίδια, τὸ ἄλλο κανονικὸ εἶχε θαυμασία θέα. Ὁ ἰδιοκτήτης μὲ ἀνάγκασε νὰ τὸ κλείσω. Δὲ χρειάζεται τέτοια πολυτέλεια , μοῦ εἶπε, γιὰ τὴν ὑπηρέτρια.

»Θὰ συνέχιζα μὲ περιπτώσεις δαρμῶν, νηστειῶν, κακοποιήσεων, ἐκμεταλλεύσεων τῶν ὑπη-

Ἡ δυσμενὴς ὅμως ἠθικὴ δυστυχία ἐπὶ τὸν παῖδα δύναται κυριολεκτικῶς νὰ καταστῇ ἀφόρητος, ἐὰν συσσωρευθοῦν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ αὐτοῦ παιδὸς πλείονες δυστυχίαι, τοῦθ' ὅπερ καὶ συχνὸν ἐν τῇ ζωῇ.

ΙΙ. 1. Πάντως, γενικῶς εἰπεῖν, ἐκ τῶν ἐκτεθεισῶν περιπτώσεων διαπιστοῦται ἐκδήλως ὅτι ὁ κεντρικὸς πυρὴν τῶν παιδικῶν τούτων δυστυχιῶν συγκεντροῦται εἰς ἠθικὸν καὶ ψυχικὸν κρημνὸν τοῦ νέου ἀνθρώπου, ὃν κατειργάσθη ἡ ἔλλειψις ἀγάπης καὶ διαπαιδαγωγήσεως μιᾶς παιδικῆς ψυχῆς. Διότι, τῇ ἀληθείᾳ, τὸ μεῖζον ποσοστὸν τῶν ἠθικῶς καὶ ψυχικῶς καταρρεόντων ἀνηλίκων εἶναι τέκνα ἀποθαρρυνθέντα καὶ περιελθόντα εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς ἀνασφαλείας, διότι ἐστερήθησαν προστατευούσης στοργῆς.

Καὶ τὰ παιδία ταῦτα δὲν τροφοδοτοῦσι βεβαίως μόνον τυχὸν τὴν φυματίωσιν καὶ τὸ νεκροταφεῖον, ἀλλά, κακῇ τῇ μοίρᾳ, πᾶσαν κοινωνικὴν σαπρίαν, φερ' εἰπεῖν τὴν φυλακήν, τὴν ἀλητείαν, τὴν ἐπαιτείαν, τὴν ἑταιρίασιν καὶ τὴν φυγοπονίαν, τὴν ἀθεΐαν, τὰς ὑλιστικὰς καὶ μηδενιστικὰς κοσμοθεωρίας, τὸ ἄπατρι καὶ τὴν ἀνατροπήν, τὸ φρενοκομεῖον καὶ τὴν αὐτοκτονίαν καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἐπαναλαμβάνομεν δ' ὅτι πάντα τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα τέκνα σχηματίζουσιν ἀντικοινωνικὴν στάσιν καὶ γίνονται πολέμιοι τῶν συνανθρώπων, διότι ἐνόμισαν ὅτι δὲν ἀγαπῶνται καὶ δὲν ἐκτιμῶνται καὶ δὲν προστατεύωνται, εἴτε ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ τῶν οἰκείων των, εἴτε ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας. Ἐγένοντο ἐχθροὶ τῆς κοινωνίας, διότι ἐτραυματίσθησαν ψυχικῶς καὶ ἠθικῶς παρ' αὐτῆς καί, εἴτε λανθανόντως, εἴτε καὶ ἐνσυνειδήτως, τὴν ἐμίσησαν.

ρετριῶν, ἂν δὲν βιαζόμουν νὰ μεταφέρω καὶ τὴν ἄποψι τῶν κυριῶν. Σᾶς εἶναι γνωστὰ τὰ ἐπιχειρήματα τῆς δεξιᾶς: Καταλογίζουν στὴν ὑπηρεσία τους ἀσυνειδησία, φυγοπονία, ἀχαριστία, αὐθάδεια, διαφθορά. Καὶ σὰ νὰ μὴ φθάνουν αὐτά, ἔρχεται τώρα καὶ τὸ χρονογράφημα ν' ἀνοίξη τὰ μάτια σ' ὅσες τυχὸν τάχουν κλειστά. Ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος τῶν ἀνελευθέρων ἀνθρώπων: Νὰ μὴν ἀνοίξουν τὰ μάτια τοῦ εἴλωτα. Τὰ ἴδια λένε ὅσες φορὲς ἀσχολοῦμαι μὲ τὸ δαρμὸ τῶν μαθητῶν. Ἀνοίγουν τὰ μάτια τους τὰ παιδιά, ὅταν πληροφορηθοῦν ὅτι ὑπάρχει νόμος ποὺ ἀπαγορεύει στοὺς δασκάλους τους νὰ τὰ δέρνουν. Τὸ ἄνοιγμα δὲ τῶν ματιῶν εἶναι ἀνεπιθύμητο σ' ἐκείνους ποὺ στηρίζουν τὴ δύναμί τους στὸ σκότος.

»Δὲν θὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ψεύδονται οἱ κυρίες μὲ τὶς ἀνώνυμες κραυγὲς ποὺ καταγγέλλουν τὶς ὑπηρέτριες. Παραπονοῦνται γιατὶ ἀντὶ τοῦ μάννα ποὺ δίνουν, δέχονται τὴ χολή, ἀντὶ τῆς συμπόνοιας καὶ τῆς καλωσύνης τους, συναντοῦν τὴν ἀχαριστία καὶ τὴ δολιότητα. Δὲν ἀποκλείεται νἄχουν καὶ δίκαιο. Τὸ ἄδικό τους εἶναι ὅτι παίρνουν τὶς προσωπικὲς περιπτώσεις καὶ τὶς κάνουν κανόνα. Κρίνουν ἀπὸ τὴ δική τους στάσι, τὴ στάσι ὅλων τῶν ἄλλων κυριῶν ποὺ ἔχουν στὰ σπίτια τους κορίτσια.

»Κάνουν ἕνα λάθος ἀκόμα. Λησμονοῦν ὅτι ἡ καλὴ συμπεριφορά τους προέρχεται ἀπὸ οἶκτο καὶ ὄχι ἀπὸ ὑποχρέωσι. Κανένας νόμος δὲν τὶς ὑποχρεώνει. Κανένας ἐπιθεωρητὴς δὲ θὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ σπίτι τους γιὰ νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὅρους τῆς διαβιώσεως τῶν ὑπηρετριῶν τους. Ποῦ τὶς κοιμίζουν; Πῶς τὶς τρέφουν; Πόσες ὧρες τὶς ἔχουν στὸ πόδι; Πόσο τὶς πληρώνουν; Φέρονται καλὰ οἱ κυρίες, γιατὶ ἔτσι τοὺς γουστάρει. Θὰ μποροῦσαν νὰ φέρωνται κακά, ἂν αὐτὸ τοὺς ἦταν πιὸ εὐχάριστο. Τὸ χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς δουλείας. Ἡ τύχη τοῦ ἐργαζομένου νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν καλὴ ἢ ἀπὸ τὴν κακὴ καρδιὰ τοῦ ἐργοδότη του.

»Καὶ νὰ ἦταν πάντα ἢ τοὐλάχιστον τὶς περισσότερες φορὲς καλὴ ἡ καρδιά, κομμάτια νὰ γίνῃ ἡ θεωρία. Οἱ «καλὲς» ὅμως κυρίες εἶναι ἡ ἐξαίρεσις. Ἡ ἐκμετάλλευσις ἀποτελεῖ τὸν κανόνα. Μὲ τὴ μορφὴ τῆς φιλανθρωπίας ἀσκεῖται τὸ παιδομάζωμα στὰ χωριά. Τὰ θέλουμε μικρά, κουτά, ἀγράμματα, χωρὶς φίλτρο γιὰ τοὺς γονεῖς—εὔπλαστη ὕλη, γιὰ νὰ εἶναι πληρέστερη ἡ ἀποκτηνωτικὴ ὑποδούλωσις. Κι' ὅταν ἀρχίσῃ τὸ πρῶτον ἄνθισμα τῆς νειότης, πόσες φορὲς ὁ ἀνδρικὸς πληθυσμὸς τοῦ σπιτιοῦ δὲν παίρνει τὸ δρόμο τῆς κουζίνας... Ὁ μεγάλος κύριος κρυφὰ ἀπὸ τὴν κυρία. Ὁ μικρὸς κύριος μὲ τὴ σιωπηρὴ συγκατάθεσι τῆς μαμᾶς, ποὺ αἰσθάνεται πιὸ ἀσφαλῆ τὸν ἔφηβό της, ὅταν ἐπιδίδεται κάτω ἀπὸ τὴν οἰκογενειακή του στέγη στὶς πρῶτες ἐρωτικὲς ἀσκήσεις του.

»Κορίτσια ποὺ ἔμειναν ἀμόρφωτα, κοπέλλες ποὺ μεγάλωσαν χωρὶς νὰ γνωρίσουν τὸ χάδι τῆς μητέρας, πρωταγωνίστριες στὰ ξένα σπίτια, ὅταν πρόκειται γιὰ τὴ δουλειά μας, στὸ περιθώριο, ὅταν πρόκειται γιὰ τὶς διασκεδάσεις μας, παιδιὰ ποὺ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ παιδιά, γιατὶ ποτὲ δὲν ἔπαιξαν, ἀλλὰ εἶδαν στὸ παιχνίδι τὴν ὥρα τῆς δουλειᾶς στὰ παιδιὰ τῶν κυρίων τους, ἀνθρώπινες ὑπάρξεις ποὺ μεγάλωσαν μὲ τὴν πίκρα στὴν ψυχή. Καὶ τὶς θέλουμε τρυφερές, τὶς θέλουμε νὰ μᾶς εὐγνωμονοῦν καὶ νὰ μᾶς ἀνακηρύξουν εὐεργέτες γιὰ τὶς τρεῖς δεκάρες ποὺ δίνουμε. Δὲν σᾶς φαίνεται ὅτι ζητοῦμε πολλὰ κυρίες μου;».

2. Γενικῶς, ἂς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν ὅτι τὰ θλιβερὰ ταῦτα βιώματα, προκειμένου περὶ τῆς εὐαισθήτου παιδικῆς ἡλικίας, ἀποκτῶσιν ὅλως ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα. Ἅπαντες οἱ τοιοῦτοι δυσμενεῖς ἐρεθισμοὶ δὲν παρέρχονται χωρὶς νὰ καταλείπωσιν ἴχνη ἐπικίνδυνα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἠθικῆς καὶ ψυχικῆς πτώσεως τοῦ νέου ἀνθρώπου. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι λίαν πιθανὸν ὅτι ἡ ζωή του θὰ συνοδεύηται διαδοχικῶς ὑπὸ ποικίλων βιωμάτων πικρίας, θὰ δημιουργηθῇ μία ἄλυσος ἐκ θλιβερῶν καταστάσεων. Καὶ ἐντεῦθεν θὰ ἐκπηδήσῃ, ἀσυνείδητον, ἀντιβιολογικὸν καὶ ἀντικοινωνικὸν πρόγραμμα ζωῆς. Ἐν ἄλλαις λέξεσι θὰ διαμορφωθῇ μία, ἀσυνείδητος ἐν πολλοῖς, ἐμπόλεμος κατάστασις ἐναντίον τῶν συνανθρώπων.

3. Ἡ διάθεσις αὕτη, ἐὰν ἐρευνηθῇ ψυχολογικῶς, ἐκφράζει ὅτι τὸ νεαρὸν ἄτομον εἶναι διαπεποτισμένον ὑπὸ ἀγωνιώδους συναισθήματος ἀδυναμίας προσαρμογῆς πρὸς τὰ αἰτήματα τοῦ περιβάλλοντος, ἐν ᾧ ζῇ, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἐπέτυχε νὰ συμβιβάσῃ τὸ ἀτομικὸν πρὸς τὸ κοινωνικὸν συμφέρον. Τὸ νεαρὸν ἄτομον ἀρχίζει νὰ πιστεύῃ ὅτι οἱ πέριξ εἶναι φορεῖς κινδύνων διὰ τὴν προσωπικότητά του, διὸ ἀποξενούμενον ἀποφασίζει νὰ λάβῃ ἔναντι αὐτῶν καὶ ἀμυντικὴν καὶ ἐπιθετικὴν θέσιν, τοῦθ' ὅπερ ὑπενθυμίζει τὰς ἰδέας καταδιώξεως τῆς Ψυχιατρικῆς.

4. Ἀκριβῶς, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θεμελιοῦνται αἱ βάσεις τῆς ἀποξενώσεως ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ ἀντικοινωνικοῦ φρονήματος.

5. Ὅσάκις δ' ὁ νέος ἄνθρωπος λάβῃ ἐχθρικὴν στάσιν ἔναντι τῆς κοινωνίας, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ πνευματικαὶ λειτουργίαι καὶ αἱ σωματικαὶ καὶ ψυχικαὶ δεξιότητές του, βῆμα πρὸς βῆμα, θὰ ἐξελιχθῶσι καὶ θὰ ἀναπτυχθῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κεντρικοῦ τούτου σκοποῦ.

6. Ἡ ἁπαλὴ παιδικὴ ψυχή του ἐδίψα ἀγάπην! Διότι μόνον ὑπὸ τὴν πνοὴν τῆς ἀγάπης ἀναπτύσσεται ὑγιῶς πᾶς ἄνθρωπος. Ἐὰν ἀντίκρυζε τὴν ἀγάπην ταύτην καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀνθρωπίνης του ἀξίας, δὲν θὰ ἐλάμβανε τὴν ἐχθρικὴν στάσιν κατὰ τῶν συνυπαρχόντων, δὲν θὰ εἶχεν εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς του τὰς ἰδιότητας τοῦ ἀντικοινωνικοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἔλλειψις ἀγάπης καὶ ἀνθρωπίνης ἐκτιμήσεως τὸν κατήντησε μισάνθρωπον καὶ ἀπαίσιον εἰς τὴν ψυχήν.

Ἀφοῦ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἐν ᾗ ἔζη, δὲν ἀπήλαυεν ἀνθρωπίνης τιμῆς, ἤρχισε νὰ παλαίῃ κατ' αὐτῆς.

Καὶ τοιουτοτρόπως κατέληξεν εἰς σύγκρουσιν πρὸς τοὺς ἰσχύοντας γραπτοὺς καὶ ἀγράφους νόμους τῆς οἰκογενείας, τοῦ σχολείου, τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς πολιτείας, τῆς ἐκκλησίας. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον περιήχθη εἰς ἠθικὴν κρίσιν, διότι ἔχει ἀπολέσει τὴν ἰσορροπίαν καὶ ἁρμονίαν τῆς ψυχῆς του.

(Συνεχίζεται)

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Στὴν Ἀσφάλεια παραδίδεται ἕνας ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθεὶς λωποδύτης.

—Νὰ τοῦ πάρετε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, διέταξεν ὁ ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας.

Ὁ δράστης ὁδηγεῖται στοὺς νιπτῆρες.

—Πλῦνε τὰ χέρια σου, τοῦ λέγει ὁ ὑπάλληλος.

—Καὶ τὰ δύο ; ρωτᾶ ὁ κρατούμενος.

Ὁ ἀστυφύλαξ στέκεται γιὰ μιὰ στιγμὴ σαστισμένος καὶ μετὰ τοῦ ἀπαντᾶ αὐστηρά :

Ὄχι, μόνο τὸ ἕνα. Θέλω νὰ δῶ πῶς θὰ τὰ καταφέρῃς.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Ἀναλαμβάνων, προσωρινῶς, τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀρχηγίας τοῦ Σώματος ἐπιθυμῶ νὰ παρακαλέσω ὅλους ὑμᾶς, ὅπως συνεχίσητε μετὰ τοῦ αὐτοῦ, ὡς μέχρι τοῦδε, ζήλου, ἀσκοῦντες τὰ καθήκοντά σας, ἔχοντες, πάντοτε, πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις τοῦ Σώματος, ἡ συνεπὴς τήρησις τῶν ὁποίων θὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν διατήρησιν καὶ ἔτι περαιτέρω ἐπαύξησιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τὴν ἀξίαν τοῦ θεσμοῦ τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ ἔργου του.

Δέον ἐξ ἄλλου ὅπως ἐνστερνισθῆτε, ὅτι θεμελιώδης ἀρχή, διέπουσα πάσας τὰς ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας σας, ὀφείλει νὰ εἶναι: ἡ παντοδυναμία τοῦ Νόμου, ἔναντι παντὸς πολίτου καὶ ἡ ἰσότης τῶν πολιτῶν, ἔναντι τοῦ Νόμου, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως.

Μὴ λησμονῆτε, ἀκόμη, ὅτι ἡ Πολιτεία ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν προστασίαν τῆς ἐλευθερίας, τιμῆς, ζωῆς, περιουσίας ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ἐννόμου ἀγαθοῦ τῶν πολιτῶν.

Ὀφείλω, ἐπίσης, νὰ σᾶς ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ ὅτι γνώμων τοῦ ἰδιωτικοῦ σας βίου ὀφείλει νὰ εἶναι: ἡ ἀρετή, ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐπρέπεια.

Διὰ τῆς ἐπακριβοῦς τηρήσεως τῶν ἀνωτέρω παραινέσεών μου, δύνασθε νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι καὶ τὸ Σῶμα θὰ ἀναγάγητε εἰς περιωπὴν καὶ τὴν προσωπικήν σας κοινωνικὴν θέσιν θὰ ἀνυψώσητε, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους σας θὰ παράσχητε τὴν ἄνεσιν, ὅπως στοργικῶς ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀνάγκας τοῦ Σώματος καὶ τὰς ἀτομικάς σας τοιαύτας, τὰς σχέσιν ἐχούσας πρὸς τὴν ὑπηρεσιακήν σας θέσιν.

Τὸ κατ' ἐμέ, θὰ πράξω πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ Σώματος καὶ τὴν πατρικὴν μέριμναν ἐπὶ τῶν εὐλόγων ἀτομικῶν αἰτημάτων σας.

Ὁ Ἀρχηγὸς
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΝΕΛΛΑΚΗ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΛΗΨΕΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

'Απὸ σήμερον, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως, ἀνέλαβον τὰ καθήκοντα τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ 'Αθηνῶν.

Μεγάλη ἡ τιμή. 'Η εὐθύνη ὑψίστη. Τὴν ἀναλαμβάνω ὅμως μὲ θάρρος, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχω τὴν ὁμόθυμον συμπαράστασιν ὅλων σας.

Θὰ ἀφιερώσω ὅλας τὰς δυνάμεις μου, ψυχικὰς καὶ σωματικάς, διὰ τὴν περαιτέρω ἐξύψωσιν τοῦ θεσμοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὁ ὁποῖος ἐρρίζωσεν, ἐμεγάλωσε καὶ ἀποδίδει καρπούς, χάρις εἰς τὸν τίμιον ἱδρῶτα ὅλων ἡμῶν καὶ τῶν προκατόχων μας, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν συντάξει, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὸ αἷμα καὶ τὴν θυσίαν ἑκατοντάδων ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι ἔπεσαν ἢ ἠναλώθησαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος.

Τὸ Σῶμα πρέπει νὰ ἀνακτήσῃ τὴν παλαιὰν αἴγλην του καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ κοινοῦ. "Ανευ αὐτῶν δὲν ὑπάρχει μέλλον. Διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν ὅλοι, ὡς εἷς ἄνθρωπος, κινούμενοι πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. "Εκαστος πρέπει νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἀποστολῆς του.

Πρέπει νὰ κερδίσωμεν, ψυχικῶς, τὸν πολίτην. Καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν, ἐὰν ἐκτελῶμεν τὸ καθῆκον μας, μὲ καλωσύνην, κατανόησιν, ἐπιείκειαν καὶ ἀντικειμενικότητα.

Εἰς πᾶσαν ἐπαφήν μας μαζί του, ὑπηρεσιακὴν καὶ μή, ἂς παρουσιάζωμεν τὸν καλύτερον ἑαυτόν μας. Πρέπει νὰ τὸν μεταχειριζώμεθα καὶ νὰ τοῦ φερώμεθα, ὅπως ἀκριβῶς θὰ ἐπιθυμούσαμε καὶ ἡμεῖς νὰ μᾶς φέρωνται τὰ δημόσια ὄργανα, ἐὰν ἤμεθα πολῖται.

Νὰ σταματήσῃ ἀμέσως πᾶσα ἐκδήλωσις, δυναμένη νὰ ἐπισύρῃ ἐχθροπάθειαν κατὰ τοῦ Σώματος καὶ νὰ προκαλέσῃ δυσμενῆ σχόλια. Εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Κατάστημα, πᾶς πολίτης, ἀνεξαρτήτως τάξεως καὶ φρονήματος, δέον νὰ τυγχάνῃ θερμῆς ὑποδοχῆς, ταχείας καὶ προθύμου ἐξυπηρετήσεως καὶ καλῆς μεταχειρίσεως.

Νὰ ἐνθυμῆσθε πάντοτε πῶς συμπεριφέρονται οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων πρὸς τοὺς πελάτας των, ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς πλέον δυστρόπους.

'Η βία πρέπει νὰ ἀποφεύγηται, διότι ἔχει πάντοτε δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις. 'Οσάκις παρουσιάζεται τοιαύτη ἀνάγκη δέον ὅπως σκεπτώμεθα μὲ ποῖον τρόπον θὰ τὴν ἀποφύγωμεν, εἴτε ἀτομικῶς, εἴτε ὁμαδικῶς δρῶντες. 'Εὰν ὅμως καταστῇ ἀναπόφευκτος, τότε θὰ γίνεται χρῆσις τῶν ἠπιωτέρων, δυνατόν, μέσων.

'Η μήνυσις θὰ εἶναι τὸ ἔσχατον μέτρον. Θὰ ἔχῃ θέσιν μόνον ἐὰν ἡ πειθώ, ἡ συμβουλὴ καὶ ἡ ὑπόδειξις, δὲν φέρωσιν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Πολλαὶ συστάσεις καὶ ὀλίγαι μηνύσεις θὰ εἶναι τὸ σύνθημά μας. Οἱ ἀδιόρθωτοι, βεβαίως, θὰ πατάσσωνται.

'Ημερότης, καλωσύνη, προσήνεια, ἐξυπηρετικότης, ἀμεροληψία καὶ ἀντικειμενικότης πρὸς πάντας. Τὰ προσόντα αὐτὰ πρέπει νὰ διακρίνουν πάντα 'Αστυνομικόν, ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του.

'Ο πολίτης αἰσθάνεται ἀκόμη ποιάν τινα φοβίαν πρὸς τὸν 'Αστυνομικὸν καὶ τὸ 'Αστυνομικὸν Κατάστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ Ναὸς τῆς ἀσφαλείας. Τὸ ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη ἡ τοιαύτη φοβία, εἶναι εἰς βάρος μας, διότι δὲν ἐφροντίσαμεν, δι' ἔργων, ἐπὶ τόσα ἔτη, νὰ τοῦ τὴν ἀποβάλωμεν.

'Ιδοὺ ἄλλος ἕνας εὐγενὴς σκοπός.

'Εξύψωσις τοῦ Σώματος, ἀγάπη πρὸς τὸν πολίτην καὶ στοργὴ πρὸς τὸν 'Αστυνομικόν, ἰδίᾳ τὸν κατώτερον, ὅστις ὑποφέρει περισσότερον παντὸς ἄλλου, θὰ εἶναι τὸ τρίπτυχον τῆς προσπαθείας μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΑΚΗΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΠΕΛΘΟΥΣΑΣ ΜΕΤΑΒΟΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΑΚΗΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
Διευθυντὴς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν

ΕΥΑΓ. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
'Αναπληρωτὴς 'Αρχηγὸς

ΑΔΑΜ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
Γεν. Δ/ντὴς Α.Π. παρὰ τῷ 'Υπ. 'Εσωτ.

ΚΩΝΣΤ/ΝΟΣ ΤΟΥΖΕΝΗΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πατρῶν

ΑΓΗΣ. ΠΑΠΑΣΤΑΦΙΔΑΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Κερκύρας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΟΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
Διευθυντὴς 'Αστυνομίας Πειραιῶς

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΖΙΝΟΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' Τάξεως
Διοικητὴς Τροχαίας 'Αθηνῶν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΦΑΝΤΗΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' Τάξεως
Διοικητὴς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΜΙΟΛΑΚΗΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' Τάξεως
Διοικητὴς 'Ασφαλείας Πειραιῶς

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΕΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΒΑΠΟΡΙ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Καὶ ἐπειδὴ τὸ βούλευμα ἐκεῖνο περιέχει ἕνα σωρὸ στοιχεῖα γιὰ τὴν μυστηριώδη ὑπόθεσι ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ, καὶ ἐπειδὴ εἶναι χρήσιμο γιὰ τὰ τελικὰ συμπεράσματά μας, γιὰ τὸ τί παραλείψεις ἔγιναν ὥστε νὰ μὴ διαλευκανθῆ τὸ ἔγκλημα, θὰ δημοσιεύσουμε ὁλόκληρο τὸ βούλευμα, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς :

'Αριθ. 5217/1927

Τὸ Συμβούλιον τῶν ἐν 'Αθήναις Πλημμελειοδικῶν,

συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Α. 'Αλίκουλη, προέδρου, Ν. 'Ιγγλέση καὶ Α. Βαχλιώτη, ἀνακριτοῦ, συνελθὸν τὴν 4ην Νοεμβρίου τοῦ 1927, παρόντων τοῦ ἀντεισαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν Ν. Κάτσα καὶ τοῦ γραμματέως Β. Πόγκα, διὰ νὰ σκεφθῆ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως :

'Ο Μᾶρκος Θωλαδὰμ κατηγορήθη ἐπὶ φόνῳ... ('Επονται τὰ τυπικὰ καὶ κατόπιν παραθέτω ἐπὶ λέξει τὴν πρότασι τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ἡ ὁποία ἔχει ὡς ἑξῆς) :

«'Εν Θεσσαλονίκῃ διέμενεν ἡ οἰκογένεια Σαμουὴλ Κάστρο, 'Ισραηλιτική, ἧς μέλος ἀπετέλει καὶ ὁ Ζὰκ Κάστρο, ἡλικίας 18 περίπου ἐτῶν, ἐργαζόμενος ὡς ἰδιωτικὸς ὑπάλληλος εἰς τὸ χρυσοχοεῖον Μπάρλα ἐν Θεσσαλονίκῃ. Κατὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1924, ἡμέραν Σάββατον, ὁ νέος οὗτος, μέχρι τῆς 6ης μ.μ. ἐθεάθη εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ταύτης, συναντηθεὶς μετὰ τῆς φίλης του καὶ προμηθευθεὶς κατόπιν γλυκίσματα, κατόπιν δέ, τὴν 7ην περίπου ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐπεβιβάσθη μετὰ διαφόρων ἄλλων, 'Ισραηλιτῶν ὡσαύτως, λέμβου ὅπως μεταφέρη αὐτοὺς ἐπὶ ἀτμοπλοίου. 'Αναχωρῶν οὐδὲν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του, οὔτε εἷς τινα τῶν φίλων του, ἀλλ' οὔτε καὶ πρὸς τὴν νέαν 'Αλκμήνην Θεοδωρίδου, μεθ' ἧς συνεδέετο ἐρωτικῶς καὶ μεθ' ἧς εἶχε συμφωνήσει νὰ συναντηθῆ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τοῦ Σαββάτου. 'Η οἰκογένεια αὐτοῦ, ἀνησυχήσασα ἐκ τῆς ἀπουσίας του ἐκ τῆς οἰκίας του μετὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν Κυριακήν, καθ' ὅσον οὗτος οὐδέποτε ἀπουσίασεν ἐκ τῆς οἰκίας του χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ ταύτην, ἀφοῦ ἐζήτησε πληροφορίας παρὰ γνωστῶν του ἂν εἶδον τοῦτον, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν 'Αστυνομίαν Θεσσαλονίκης τὴν ἐξαφάνισίν του.

»Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἐλήφθησαν δύο ἐπιστολαί, ἀπευθυνόμεναι ἡ μία πρὸς τὸν πατέρα του καὶ ἡ ἄλλη πρὸς τὴν 'Αλκμήνην, γραφεῖσαι ὑπὸ τοῦ νέου τούτου καὶ ἐκ Βόλου ἀποσταλεῖσαι, ἐν αἷς οὗτος τοὺς ἔγραφε περὶ τοῦ ταξιδίου του καὶ ὅτι θὰ ἐπέστρεφεν ἐκ Θεσσαλονίκης μετὰ 2-3 ἡμέρας καὶ ὡρισμένως τὴν Πέμπτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, προσέθετε δὲ ἐν αὐταῖς ὅτι ἦτο νὰ τρελλαθῆ δι' ὅ,τι τοῦ συνέβαινε.

»Οτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου (Σημείωσις : Λάθος τοῦ βουλεύματος ἀντὶ τῆς ὀρθῆς λέξεως : ἐξαφανισθέντος) προκύπτει ἐκ τῆς καταθέσεως τῆς 'Αλκμήνης Θεοδωρίδου καὶ τῶν καταθέσεων τῶν οἰκείων του, οἵτινες ἀνεγνώρισαν ἐν αὐταῖς τὸν γραφικόν του χαρακτῆρα. 'Η 'Αστυνομία Θεσσαλονίκης κατόπιν τῶν ἐπιστολῶν του ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ τὴν 'Αστυνομίαν Βόλου, πλὴν ἐλήφθη ἀπάντησις, ὅτι οὗτος οὔτε εἰς ξενοδοχεῖον τι διέμεινεν, οὔτε εἰς ἄλλο μέρος τῆς πόλεως ἐθεάθη. 'Επιβάται τοῦ ἀτμοπλοίου «'Αθῆναι», τοῦ ἐκτελέσαντος τὸ πλοῦν κατὰ τὴν 1/11/1924 ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ, ἐβεβαίωσαν ὅτι ὁ νέος οὗτος ἦτο συνεπιβάτης των εἰς τὸ διαμέρισμα καὶ ὅτι εἶχε παραχωρηθῆ εἰς αὐτὸν κοιτωνίσκος ἐκ τῶν εὑρισκομένων ἐγγὺς τοῦ σα-

λονίου Α' θέσεως. 'Αλλ' ἐνῶ μέχρι τοῦ λιμένος Χαλκίδος εἶδον τοῦτον, ἐκεῖθεν μέχρι τῆς καταπλεύσεως τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἢ τῶν θαλαμηπόλων εἶδε τοῦτον, ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἀποβιβασθῇ τοῦ ἀτμοπλοίου, οὔτε δὲ εἰς ξενοδοχεῖον τι τῶν πόλεων Πειραιῶς καὶ 'Αθηνῶν διέμεινε. Φαίνεται ὅτι καὶ ὑπὸ ἄλλο ὀνοματεπώνυμον ἔλαβεν οὗτος εἰσιτήριον, ὅτι ὅμως διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου ἐταξίδευσεν οὗτος προκύπτει ἐκ τῆς καταθέσεως τῶν μαρτύρων Δ. Νικολάου καὶ Γ. Μακρῆ καὶ τῶν συζύγων Πολιτὼ καὶ Γιακοέλ, 'Ισραηλιτῶν καὶ τούτων. Μετὰ τῶν δύο πρώτων μάλιστα ἐφωτογραφήθησαν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου. Εἰς τὴν μίαν τῶν φωτογραφιῶν συμπεριελήφθη καὶ ὁ Μᾶρκος Θωλαδάμ, ὅστις κατὰ τὸν πλοῦν τοῦτον ἐσχετίσθη μετ' αὐτῶν καὶ μετά τινων τοῦ πληρώματος ἀναγνωρισάντων αὐτὸν ἐν τῇ ἐπιδειχθείσῃ αὐτοῖς φωτογραφίᾳ τούτων. Οἱ μάρτυρες δὲ οὗτοι καταθέτουσιν ὅτι ὁ Κάστρο, καθ' ὃν χρόνον παρέμεινεν εἰς τὸν λιμένα Βόλου ἐξῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, συνηντήθη δὲ εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς πόλεως μετὰ τούτου (τοῦ Ζὰκ Κάστρο δηλαδὴ) καὶ ὅτι ἐπεβιβάσθη καὶ πάλιν τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου διεκπεραιωθεὶς διὰ λέμβου ἐφ' ἧς εὑρίσκοντο καὶ αἱ σύζυγοι Γιάμκεβ καὶ Γιακοέλ.

»Οἱ αὐτοὶ μάρτυρες καταθέτουσιν ὅτι ὁ Κάστρο ἔλαβε μέρος εἰς τὸ παιγνίδιον διὰ χαρτοπαιγνίων, ὅτι καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα δὲν ἐπλησίασεν οὔτε συνωμίλησε μεθ' ἑτέρου τινὸς προσώπου καὶ ὅτι δὲν ἐφαίνετο μελαγχολικὸς ἢ στενοχωρημένος, ἀλλὰ τουναντίον ὁμιλητικός. Παρ' οὐδενὸς τῶν μαρτύρων κατετέθη ὅτι μετὰ τοῦ ταξιδιώτου ὁ Θωλαδὰμ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου συνωμίλησεν ἰδιαιτέρως. 'Ο Θωλαδάμ, ὡς ἐδήλωσεν εἰς τοὺς μεθ' ὧν ἐσχετίσθη, προετίθετο νὰ ἐξέλθῃ εἰς Χαλκίδα καὶ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος, ἅμα τῇ προσεγγίσει τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὴν προκυμαίαν τῆς Χαλκίδος, ὁ Θωλαδὰμ ἐξῆλθεν ἐκεῖ, ἐνῶ ὁ Κάστρο μετὰ τῶν λοιπῶν διὰ τὸν Πειραιᾶ ἐπιβατῶν ἐξηκολούθησαν παραμένοντες εἰς τὸ σαλόνι τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν περὶ ὥραν $10\,^1/_2$ τῆς νυκτός, ὁπότε τὸ ἀτμόπλοιον εἶχεν ἀναχωρήσει ἐκ Χαλκίδος καὶ ὁ Κάστρο διηυθύνθη πρὸς τὸν κοιτωνίσκον του καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ κατακλιθῇ. Μετά τινα ὥραν καὶ ἐνῷ ἐν τῷ σαλονίῳ εἶχον παραμείνει τινὲς παίζοντες εἰσέτι, ἠκούσθη κρότος ὡς ἐὰν ἦτο πυροβολισμός. Ἔσπευσαν τότε οἱ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀτμοπλοίου ἵνα ἴδωσι τί συμβαίνει καὶ πόθεν προήρχετο ὁ πυροβολισμός, ἠρεύνησαν εἰς πολλὰ μέρη τοῦ πλοίου, κρατοῦντες μάλιστα καὶ φανὸν ἠλεκτρικόν, ἀλλ' οὐδὲν παρετήρησαν, ὑπέθεσαν δὲ ὅτι πιθανὸν νὰ ἐρρίφθη πυροβολισμὸς καὶ ἐκ τῆς ξηρᾶς ἢ ἔκ τινος ἁλιευτικῆς λέμβου, διότι πολλαὶ τοιαῦται ἡλίευον πλησίον τοῦ ἀτμοπλοίου.

»'Οπόταν ἔφθασε τὸ ἀτμόπλοιον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς καὶ ἐξῆλθον οἱ ἐπιβάται, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐπιβατῶν, τῶν γνωριζόντων τὸν Κάστρο, ἢ τῶν θαλαμηπόλων ἀντελήφθη τοῦτον νὰ ἐξέρχηται τοῦ ἀτμοπλοίου, οὐδέ τις ἐζήτασε τί ἀπέγινεν οὗτος.

»Κατὰ μῆνα 'Ιανουάριον 1925 καὶ εἰς θέσιν Σπηλιὰ Τόλια, περιφερείας Καπανδριτίου καὶ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ὁ χωρικὸς Δήμας ἀντελήφθη ἐκβρασθὲν ὑπὸ τῶν κυμάτων πτῶμα ἀνθρώπου. Εἰδοποίησε τὴν ἐκεῖ ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἥτις παρέλαβε τὸ πτῶμα (μέρος πτώματος ἀνθρώπου, διότι ἐξ αὐτοῦ ἔλειπεν ἡ κεφαλή, ὁ εἷς τῶν ποδῶν καὶ μία τῶν χειρῶν), ὅπερ ἀπέστειλαν ἐνταῦθα, ἵνα ἐνεργηθῇ ἡ δέουσα νεκροψία καὶ ἐνεργηθείσης δι' αὐτὸ προανακρίσεως ἐξηκριβώθη ὅτι κατ' ἐκείνας τὰς ἡμέρας οὐδεὶς εἶχεν ἐξαφανισθῇ ἐκ τῆς περιφερείας, ὅτι τὸ πτῶμα θὰ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν ἔκ τινος πλοίου ἢ ἀτμοπλοίου καὶ συμπαρασυρθὲν ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐξεβράσθη εἰς τὴν ἀκτὴν εἰς ἣν εὑρέθη. 'Εκ τῆς ἐνεργηθείσης ἐξετάσεως ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διεπιστώθη ὅτι τὸ πτῶμα ἦτο νέου ἡλικίας 18-22 ἐτῶν, ὅτι ἐπὶ τῶν ὀστῶν παρετηρήθησαν πλεῖστα σημεῖα ἐξ ὧν κατεφάνη ὅτι δι' ὀργάνου κοπτεροῦ εἶχον ἐνεργηθῇ τραύματα κ.λ.π. 'Επὶ τοῦ ἑνὸς δὲ ποδὸς του ὑπῆρχεν ἐν ὑπόδημα μετὰ περικνη-

μίδος καὶ καλτσοδέτας. 'Επὶ τοῦ ὑποδήματος ὑπῆρχεν ὁ ἀριθμὸς 3393. 'Εκ τῆς γενομένης δ' ἐξετάσεως τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑποδηματοποιοῦ, προέκυψεν ὅτι ὁ Κάστρο κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους ἐκείνου ἠγόρασεν ἐπὶ παραγγελίᾳ ἐκ τοῦ καταστήματος ζεῦγος ὑποδημάτων καὶ ὅτι τὸ ἐπιδειχθὲν ὑπόδημα εἶναι ἓν τῶν ὑποδημάτων ἅτινα ἠγόρασεν ὁ Κάστρο ἐκ τοῦ καταστήματός του καὶ ἐπομένως οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἀνευρεθὲν πτῶμα ἦτο τοῦ Ζὰκ Κάστρο, ἐφ' ὅσον μάλιστα οὐδεὶς εἶδε τοῦτον νὰ ἀποβιβασθῇ εἰς Πειραιᾶ, ἀλλ' οὔτε εἴδησίν τινα εἶχον οἱ οἰκεῖοι του ὅτι οὗτος εὑρίσκετο ἐν ζωῇ.

»Μετὰ τὴν τοιαύτην βεβαίωσιν, ὅτι τὸ ἀνευρεθὲν πτῶμα ἀνήκει εἰς τὸν Κάστρο, ἐνηργήθη ἔρευνα καὶ αὐτοψία εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «'Αθῆναι», οὐδὲν ὅμως ἀνεκαλύφθη ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ ἔνδειξίς τις ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου ἔλαβε χώραν ἔγκλημα κατὰ τοῦ Ζὰκ Κάστρο καὶ ὅτι τὸ πτῶμα ἐρρίφθη ἐκ τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' οὔτε καὶ ἔνδειξις ὅτι ὁ κατηγορούμενος Μᾶρκος Θωλαδὰμ εἶναι δράστης τοῦ φόνου τοῦ Ζὰκ Κάστρο. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μαρτύρων κατέθεσεν ὅτι κατὰ τὸν πλοῦν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἦλθεν εἰς ἰδιαιτέρας ὁμιλίας μετὰ τοῦ Κάστρο ἢ ὅτι ἦτο γνωστὸς αὐτῷ καὶ πρότερον, καὶ ἂν δὲ ὑποτεθῇ ὅτι ἀφ' ἧς ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης εἶχεν ἀποφασίσει τὸ ἔγκλημα τοῦτο θὰ ἀπέφευγε νὰ ἐφοδιασθῇ δι' εἰσιτηρίου μὲ τὸ ἀληθὲς ὀνοματεπώνυμον τοῦ Μάρκου Θωλαδάμ, ἐκτὸς ἂν τοῦτο εἶναι ψευδώνυμον. 'Αλλ' ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ μάρτυρος Ι. Μακρῆ προκύπτει ὅτι οὗτος ἀπεβιβάσθη εἰς Χαλκίδα καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκ Χαλκίδος ὁ Κάστρο εἰσῆλθεν εἰς τὸν κοιτωνίσκον του ἵνα κοιμηθῇ, τὴν στιγμὴν δὲ ἐκείνην τὸ ἀτμόπλοιον εὑρίσκετο μακρὰν τῶν ἀκτῶν τῆς Χαλκίδος. Δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ τίς ἐπιβάτης ἔμεινεν ἐν τῷ κοιτωνίσκῳ μετὰ τοῦ Ζὰκ Κάστρο καὶ ἐὰν πράγματι τοιοῦτος παρέμεινε καὶ μετὰ τὴν ἐκ Χαλκίδος ἀναχώρησιν τοῦ ἀτμοπλοίου, οὔτε δὲ ἡ αἰτία τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ἀναχωρήσεως τοῦ Κάστρο ἐξηκριβώθη.

»'Εκ τῶν ἀνωτέρω δὲν προέκυψαν ἐνδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου Μάρκου Θωλαδὰμ ἐπὶ τῇ ἀποδιδομένῃ αὐτῷ πράξει τοῦ φόνου τοῦ Ζὰκ Κάστρο καὶ συνεπῶς δέον νὰ μὴ γίνῃ κατ' αὐτοῦ κατηγορία τοιαύτη καὶ νὰ διαταχθῇ ἡ κατάργησις τῆς ἰσχύος τῶν κατὰ τούτου ἐκδοθέντων ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα ἀνακριτοῦ τοῦ Β', τμήματος ὑπ' ἀριθ. 214/1925 καὶ 430 ἐ.ἔ. ἐντάλματος συλλήψεως καὶ κατασχετηρίου».

Καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς προτείνει ἐν συνεχείᾳ νὰ μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τοῦ Ζὰκ Κάστρο.

Τὸ Συμβούλιο τῶν Πλημμελειοδικῶν δὲν ἔκρινεν ἀπολύτως ὀρθὴ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Εἰσαγγελέως. Εὗρεν ὅτι ἔγιναν παραλείψεις στὴν ἀνάκρισι καὶ ἀντὶ νὰ διατάξῃ μόνον συνέχισι τῆς προανακρίσεως, διὰ τοῦ διατακτικοῦ του βουλεύματος ἔπαυσε πρὸς καιρὸν κάθε δίωξι κατὰ τοῦ Μάρκου Θωλαδάμ. Καὶ μετὰ παρέλευσι διετίας τὸ βούλευμα ἐκεῖνο κατέστη ὁριστικῶς ἀπαλλακτικὸ γιὰ τὸν κατηγορούμενο, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς παλαιᾶς Ποινικῆς Δικονομίας ποὺ ἴσχυε τότε. Μὰ γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τῆς ἐρεύνης ἀπαιτεῖται ἡ ἐπὶ λέξει καταχώρησις τοῦ σκεπτικοῦ τοῦ βουλεύματος, ἡ ὁποία καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς :

«'Ιδὸν τὴν δικογραφίαν. Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

»'Επειδὴ τὸ συμβούλιον κρίνει ἐπάναγκες νὰ διατάξῃ περαιτέρω ἀνάκρισιν ἐπὶ τῷ τέλει νὰ διευκρινισθῶσι τὰ ἑξῆς γεγονότα :

α) Εἰς ποίαν καμπίναν τῆς πρώτης θέσεως τοῦ ἀτμοπλοίου «'Αθῆναι» διέμεινεν ὁ παθὼν κατὰ τὸ ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ ταξίδιον.

β) Μετὰ τίνος ἄλλου ἢ ἄλλων ἐπιβατῶν διέμεινεν ὁ παθὼν εἰς τὴν καμπίναν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου καὶ ἰδίως κατὰ τὰς δύο νύκτας ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Βόλον καὶ ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Πειραιᾶ.

γ) Εἰς ποίαν καμπίναν τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου διέμεινεν κατὰ τὸ ἐν λόγω ταξίδιον ὁ κατηγορούμενος συνεπιβάτης τοῦ παθόντος Μᾶρκος Θωλαδάμ.

δ) Ποῖοι ὀνομαστὶ ἐπιβάται τοῦ ἀτμοπλοίου ἔλαβον εἰσιτήριον πρώτης θέσεως καὶ μὲ ποῖον ἀριθμὸν καμπίνας καὶ κουκκέτας.

ε) Ἐὰν καὶ καθ' ὅσον ὁ παθὼν ἔλαβεν εἰσιτήριον ὑπὸ ἄλλο ὄνομα, τὸ ἄλλο τοῦτο ὀνοματεπώνυμον μὲ ποῖον ἀριθμὸν καμπίνας ἢ κουκέττας ἀναγράφεται ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ.

στ) Ἐὰν κατὰ τὸ εἰς Πειραιᾶ τέρμα τοῦ ταξιδίου εὑρέθησαν ἀποσκευαὶ ἢ ἄλλα πράγματα μὴ ζητηθέντα ὑπὸ ἀποβιβασθέντων ἐπιβατῶν καὶ εἰς ποῖον μέρος κουκέττας ἢ καμπίνας τῆς πρώτης θέσεως εὑρέθησαν ταῦτα.

ζ) Ἐὰν κατὰ τὸν ἐκ Χαλκίδος ἀπόπλουν τοῦ ἀτμοπλοίου ὁ παθὼν ἐθεάθη νὰ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ σαλονίου τῆς πρώτης θέσεως διὰ νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἢ τῆς γεφύρας τοῦ ἀτμοπλοίου.

η) Μετὰ τὴν ἐκ Χαλκίδος ἀποβίβασίν του τί ἀπέγινεν ὁ κατηγορούμενος Μᾶρκος Θωλαδάμ.

»Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ ἐξετασθῶσι συγκεκριμένως οἱ θαλαμηπόλοι τοῦ ἀτμοπλοίου Ν. Δημητριάδης, Ν. Χρυσόγελως καὶ ὁ μηδόλως ἐξετασθεὶς θαλαμηπόλος Μ. Σεργάκης, οἱ μετὰ τοῦ παθόντος ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ σχετισθέντες συνεπιβάται του, ὧν τὰ ὀνόματα ἐξάγονται ἐκ τῆς δικογραφίας καὶ ὅσοι ἄλλοι μάρτυρες ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖον νὰ ἐξετασθῶσι πρὸς διερεύνησιν τῶν ἀνωτέρω σημείων, ἐπὶ πλέον δὲ νὰ ζητηθῇ παρὰ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ πρακτόρων κατάλογος τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἐφοδιασθέντων δι' εἰσιτηρίων α' θέσεως κατ' ὀνοματεπώνυμον καὶ ἀριθμὸν καμπίνας ἢ κουκέττας, ἴσως σημειωθέντα ἐν τῷ εἰσιτηρίῳ, γενικῶς δὲ νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ πᾶν ὅ,τι ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς διευκρίνισιν τῆς ὅλης αὐτῆς ὑποθέσεως».

Τὸ διατακτικὸ τοῦ βουλεύματος ἀποτελεῖται ἀπὸ λίγες μόνον λέξεις : «Διὰ ταῦτα : Ἰδὸν καὶ τὰ ἄρθρα 251 παραγρ. 3 τῆς Ποιν. Δικονομίας : Διατάσσει περαιτέρω ἀνάκρισιν ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ τοῦ παρόντος διαλαμβανόμενα».

Τὸ διατακτικὸν δηλαδὴ τοῦ ἀνωτέρω βουλεύματος δὲν «ἔπαυσε πρὸς καιρὸν» τὴν ποινικὴ δίωξι τοῦ Μάρκου Θωλαδὰμ παρὰ τὴν κατάθεσι Μακρῆ, διότι πολὺ καλὰ ἐσκέφθη ὅτι ἀφοῦ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔμεινεν ἐκεῖνο τὸ βράδυ σὲ ξενοδοχεῖο στὴ Χαλκίδα καὶ ὅτι παρ' ὅλες τὶς ἔρευνες ποὺ εἶχαν γίνει δὲν βρέθηκε σπίτι ποὺ νὰ τὸν εἶχε φιλοξενήσει, μπορεῖ ὁ Θωλαδὰμ νὰ ἀνῆλθε ξανὰ στὸ βαπόρι, χωρὶς νὰ παρατηρήσουν τὴν ἐπάνοδό του καὶ νὰ εἶναι δράστης τοῦ ἐγκλήματος. Πάντως κανένας δὲν βρέθηκε νὰ τὸν γνωρίζῃ, οὔτε ἐδῶ, οὔτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν, γιατὶ τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο εἰς βάρος τοῦ 18χρονου Ἑβραίου ἔκανε τότε τεράστια ἐντύπωσι καὶ τὸ ἔγραψαν ὅλες οἱ ἐφημερίδες τοῦ ἐξωτερικοῦ, μαζὶ μὲ τὴν πληροφορία ὅτι κατεδιώκετο ὡς πιθανὸς δράστης ἕνας Μᾶρκος Θωλαδάμ. Στὶς ἐφημερίδες μάλιστα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης εἶχαν δημοσιευθῆ καὶ οἱ φωτογραφίες ποὺ εἶχε βγάλει μὲ τὸ μακαρίτη τὸν Ζὰκ Κάστρο ἐπάνω στὸ βαπόρι. Τί διάβολο, κανένας δὲν γνώρισε ποτὲ ἕνα Μᾶρκο Θωλαδάμ; Προφανῶς λοιπὸν τὸ Θωλαδὰμ αὐτὸ ἦταν ψευδώνυμον, ὅπως ἄλλως τε προκύπτει ὅτι καὶ ὁ Κάστρο ἂν δὲν εἶχε βγάλει εἰσιτήριο στὸ βαπόρι θὰ εἶχε πάρει τὸ εἰσιτήριό του ἀπὸ τὸ πρακτορεῖο τῆς Θεσσαλονίκης μὲ ψευδώνυμο. Καὶ γεννᾶται ἀκόμα ἕνα ἐρώτημα. Γιατὶ τὸ ἔκανε αὐτό ; Εἶναι μυστήριο, ὅπως εἶναι μυστήριο καὶ παραμένει μυστήριο ὅλη αὐτὴ ἡ φοβερὴ ὑπόθεσις.

Ἀπὸ τὴ μελέτη τῆς εἰσαγγελικῆς προτάσεως καὶ ἀπὸ τὸ διατακτικὸ τοῦ βουλεύματος νομίζω ὅτι καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ οἱ δικασταὶ δὲν ἐπρόσεξαν τότε καλὰ τὴν δικογραφία. Γιατὶ θυμᾶμαι πολὺ καλὰ ὅτι μὲ τὸν πρῶτο ἀνακριτὴ τῆς ὑποθέσεως, τὸν Γιάννη Καλποῦζο, καὶ αὐτοψία εἴχαμε κάνει μαζὶ στὸ βαπόρι καὶ ἐκεῖ-

νος εἶχε προσδιορίσει τὴν καμπίνα ποὺ εἶχε μείνει ὁ Κάστρο σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμή. Ἀλλὰ τί νὰ βρῆς μετὰ δυὸ μῆνες καὶ παρὰ πάνω ποὺ πήγαμε ἐμεῖς ; Τὸ πλάνο τῶν καμαρώτων τῆς πρώτης ποὺ νὰ γράφουν ποιὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες εἶχε τὴν κάθε καμπίνα καὶ κουκέττα δὲν ὑπῆρχε. Τὸ εἶχαν πετάξει ὡς ἄχρηστο καὶ ὁ ἀνακριτὴς ἦταν ἀδύνατο νὰ μὴν εἶχε συντάξει ἔκθεσι γιὰ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, ἡ ὁποία θὰ ἦταν μέσα στὴ δικογραφία. Τὰ στελέχη τῶν εἰσιτηρίων τῆς α' θέσεως ποὺ εἶχε βγάλει τὸ πρακτορεῖο τῆς Θεσσαλονίκης βρέθηκαν καὶ ἦταν στὴ δικογραφία καὶ σ' αὐτὰ δὲν ἀνεφέρετο καθόλου τὸ ὄνομα τοῦ Ζὰκ Κάστρο. Ἀποσκευὲς τοῦ θύματος δὲν βρέθηκαν μέσα στὸ καράβι, ἐκτὸς ἂν ὑπῆρχαν καὶ ἐκλάπησαν. Ἀλλὰ πῶς θὰ εἶχε ἀφοῦ ἔφυγε ξαφνικὰ καὶ κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ δὲν πῆρε τίποτε μαζί του ; Ἐγὼ πάντως ζήτησα νὰ δῶ ἂν εἶχαν πραγματικὰ γίνει αὐτὲς οἱ συμπληρωματικὲς ἀνακρίσεις ποὺ διέτασσε τὸ βούλευμα, ἀλλὰ δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ κανένα ἴχνος, καθὼς καὶ ἂν ξαναβγῆκε νεώτερο βούλευμα. Θέλησα καὶ σήμερα νὰ ψάξω καὶ πάλι τὴ δικογραφία καὶ ἔμαθα ὅτι τόσον αὐτή, ὅπως καὶ ὅλες οἱ δικογραφίες τῶν ἐγκλημάτων, ἅμα περάσουν τὰ τριάντα χρόνια ἀπὸ τὸ κακούργημα θεωροῦνται ἄχρηστες πιὰ γιὰ τὴ δικαιοσύνη καὶ παραδίδονται γιὰ πολτοποίησι.

Ἡ σφαγὴ τοῦ νεαροῦ Ἑβραίου ἔμεινε μυστηριώδης καὶ ἀνεξιχνίαστη γιὰ δυὸ κυρίως λόγους. Ὁ ἕνας καὶ κυριώτερος ἦταν ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Ζὰκ ἦταν τόσο παράξενη ὥστε μέχρι τότε ποὺ βρέθηκαν τὰ ὑπολείμματα τοῦ πτώματός του κανένας δὲν ἐπίστεψεν ὅτι ὠφείλετο σὲ ἔγκλημα, ὕστερα ἀπὸ τὰ δύο καταπληκτικὰ γράμματα ποὺ εἶχε στείλει στὸν πατέρα του καὶ στὴν Ἀλκμήνη. Καὶ οἱ ἀρχὲς καὶ οἱ δημοσιογράφοι ποὺ ἀσχολούμεθα τότε μὲ τὸ σοβαρὸ ἀστυνομικὸ ρεπορτὰζ καὶ ὄχι μὲ κιτρινισμὸ καὶ μὲ δεκαρολογικὰ ἀναγνώσματα, ὅλα μπορούσαμε νὰ φαντασθοῦμε, παρὰ ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς εἶχε πραγματικὰ πέσει στὸ φοβερὸ κλοιὸ καὶ ὅτι εἶχε δολοφονηθῆ. Νομίσαμε ὅτι ἡ ἐξαφάνισίς του ἦταν εἰκονικὴ καὶ ὅτι τὰ γράμματα γράφτηκαν γιὰ νὰ πείσῃ καὶ τὴν Ἀλκμήνη νὰ δεχθῆ νὰ τὴν πάρῃ καὶ τοὺς γονεῖς του νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ γίνῃ Χριστιανός, γιὰ νὰ στεφανωθῆ μὲ τὴν ἀγαπημένη του. Ὕστερα, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, ὅλοι ἐνόμισαν ὅτι ἦταν κόλπο ἑνὸς εὐφάνταστου νέου ποὺ ἐξαφανίσθηκε θεληματικὰ καὶ ἔγραψε τὰ δυὸ ἐκεῖνα γράμματα γιὰ νὰ κάνῃ θόρυβο, ρεκλάμα γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ἀκόμα καὶ ὅταν βρέθηκαν τὰ ὑπολείμματα τοῦ πτώματός του,θὰ μποροῦσε νὰ ὑποτεθῆ ὅτι ὁ κακομοίρης ὁ Ζὰκ εἶχε αὐτοκτονήσει γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ γιὰ θρησκευτικοὺς λόγους, μιὰ καὶ δὲν μποροῦσε νὰ πάρῃ τὴν Ἀλκμήνη καὶ ὅτι γι' αὐτὸ ρίχτηκε ἀπὸ τὸ βαπόρι στὴ θάλασσα γιὰ νὰ πνιγῆ καὶ ὅτι τὸ σῶμα του παρεσύρθη καὶ διεμελίσθη ἀπὸ τὸν ἕλικα. Μὰ ὁ ἕλικας θὰ ἔκανε ἕνα δυὸ συντριπτικὰ κατάγματα στὰ ὀστᾶ τῆς λεκάνης καὶ στὰ παΐδια, ἐνῶ αὐτὰ εἶχαν ἐπάνω τους πενῆντα καὶ πάνω σημάδια ἀπὸ τὸ μαχαίρι ποὺ εἶχε τεμαχίσει τὸ πτῶμα τοῦ Ζάκ. Ἄρα κάποιος τὸν ἐσκότωσε καὶ τὸν ἐκομμάτιασε καὶ πέταξε τὰ κομμάτια στὴ θάλασσα. Αὐτὰ ὅμως διεπιστώθησαν ὅταν βρέθηκε τὸ πτῶμα καὶ ἀπεδείχθη ὅτι ὁ ἐξαφανισθεὶς νέος εἶχε σκοτωθῆ ἐπάνω στὸ βαπόρι καὶ ἀφοῦ τοῦτο ἔφυγε ἀπὸ τὴ Χαλκίδα καὶ πήγαινε στὸν Πειραιᾶ. Καὶ τότε ἄρχισε ἡ πραγματικὰ σοβαρὴ ἀνάκρισις, ὕστερα ἀπὸ καμμιὰ ἑβδομηνταριὰ μέρες. Καὶ νὰ βγάλῃ τί ; Ὅτι ἀκούσθηκε μιὰ πιστολιὰ στὸ «Ἀθῆναι» μέσα στὴ νύχτα καὶ δὲν βρέθηκε οὔτε ποῦ ρίχτηκε ἡ πιστολιὰ καὶ οὔτε φυσικὰ τὸ γιατί. Κανένας δὲν ἔψαξε τὶς καμπίνες τῆς πρώτης θέσεως καὶ ἰδίως τὴν καμπίνα τοῦ Κάστρο, γιατὶ ἐκεῖ «ἔμεναν καθὼς πρέπει ἄνθρωποι». Ἡ δουλειὰ βρώμησε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἂν γινόταν λεπτομερέστατη ἔρευνα θὰ βρισκόταν ἀμέσως ὁ σκοτωμένος καὶ ὁ δολοφόνος τὴν στιγμὴ ποὺ ἐτεμάχιζε τὸ πτῶμα γιὰ νὰ τὸ ρίξῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ἂν εἶχε πιστευθῆ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τοῦ Ζὰκ δὲν ἦταν κόλπο καὶ φαντασιοπληξία ἑνὸς νέου καὶ ἄρχιζαν ἀμέσως ἔρευνες, θὰ βρίσκονταν ἀμέσως πρῶτα ὅλοι οἱ ἐπιβάτες τοῦ βαποριοῦ καὶ ἰδίως τῆς πρώτης θέσεως, θὰ γινόταν ἔρευνα ἀμέσως στὴν

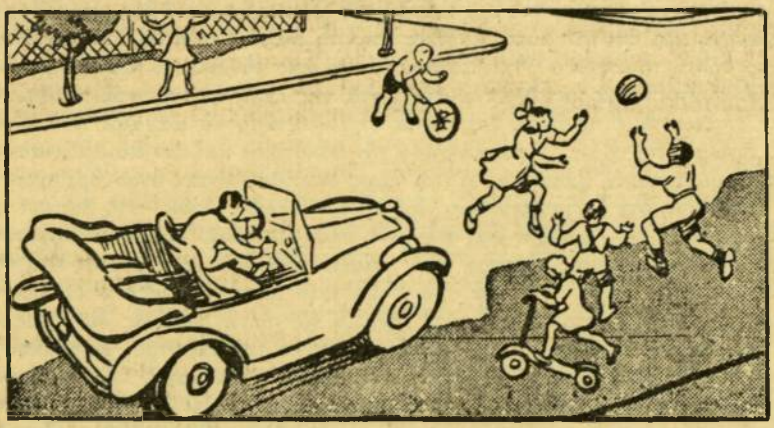
καμπίνα τοῦ Ζὰκ καὶ θὰ βρίσκονταν ἴχνη τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος, ὅσο καὶ νὰ τὰ εἶχε πλύνει ὁ δολοφόνος. Καὶ θὰ βρισκόταν ὁ δολοφόνος.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις ὅμως καὶ τὰ συμπεράσματα ἀδικῶ. Γιατὶ βέβαια σήμερα δὲν θὰ γίνονταν αὐτὰ τὰ πράγματα. Μόλις διεπιστώνετο ὅτι ἕνας ἐπιβάτης εἶχε χαθῆ ἐπάνω ἀπὸ ἕνα καράβι, στὸ ταξίδι ἀπὸ τὴ Χαλκίδα στὸν Πειραιᾶ, ὁ ἀνακριτὴς δὲν θὰ εἶχε νὰ περιμένη ἀπὸ τὸν κλητῆρα του νὰ ταχυδρομήση τὶς κλήσεις καὶ νὰ κάθεται νὰ ἐμφανισθῆ ἕνας-ἕνας μάρτυρας γιὰ νὰ καταθέση. Σήμερα ὁ ἀνακριτὴς θὰ ζητοῦσε, ἐκτὸς φυσικὰ ἀπὸ τὴν ἁρμόδια Λιμενικὴ Ἀστυνομία, τὴν συνεργασία, γιὰ λόγους εἰδικότητος, τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Καὶ μέσα σὲ 24 ὧρες συνεργεῖα ὁλόκληρα ἀπὸ ἔμπειρους ἀστυνομικοὺς θὰ εἶχαν ξετρυπώσει ὅλους τοὺς ἐπιβάτες, θὰ τοὺς εἶχαν ἐξετάσει, θὰ εἶχαν βρῆ ἴχνη τοῦ Θωλαδὰμ καὶ δὲν θὰ περίμεναν νὰ ἀρχίσουν τὴν ἔρευνα ὅταν βρέθηκε τὸ πτῶμα καὶ διαπιστώθηκε τὸ ἔγκλημα, μετὰ δύο ὁλόκληρους μῆνες, νὰ ἀσχοληθῆ μὲ αὐτό, ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς καὶ λόγω ἁρμοδιότητος ὁ σταθμάρχης Καπανδριτίου μὲ τὸν ἕνα ἢ δύο χωροφύλακας ποὺ εἶχε τότε.

Ἔτσι τὸ ἔγκλημα αὐτὸ ἔμεινε γιὰ πάντα σκοτεινὸ καὶ ἀνεξιχνίαστο. Δὲν μάθαμε ποτὲ οὔτε δράστη, οὔτε τὶς ἀφορμές του, οὔτε ποιὸς ἦταν ὁ μυστηριώδης κλοιὸς καὶ ἡ Ὀδύσσεια ποὺ εἶχε πέσει ὁ ἄμοιρος ὁ Ζάκ. Καὶ γιὰ μένα, ὅπως τὸ ἔγραψα καὶ στὴν ἀρχή, αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ σατανικώτερο καὶ τὸ σκοτεινότερο ἔγκλημα ἀπὸ τὰ καμμιὰ διακοσαριὰ ἐγκλήματα ποὺ ἔγιναν στὴν Πρωτεύουσα, μέσα στὸν μισὸ αἰῶνα ποὺ δουλεύω στὶς ἐφημερίδες σὰν ἀστυνομικὸς ρεπόρτερ.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά, δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι διὰ τὰς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν εἰς τὸν δρόμον ἢ εἰς τὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῆ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά

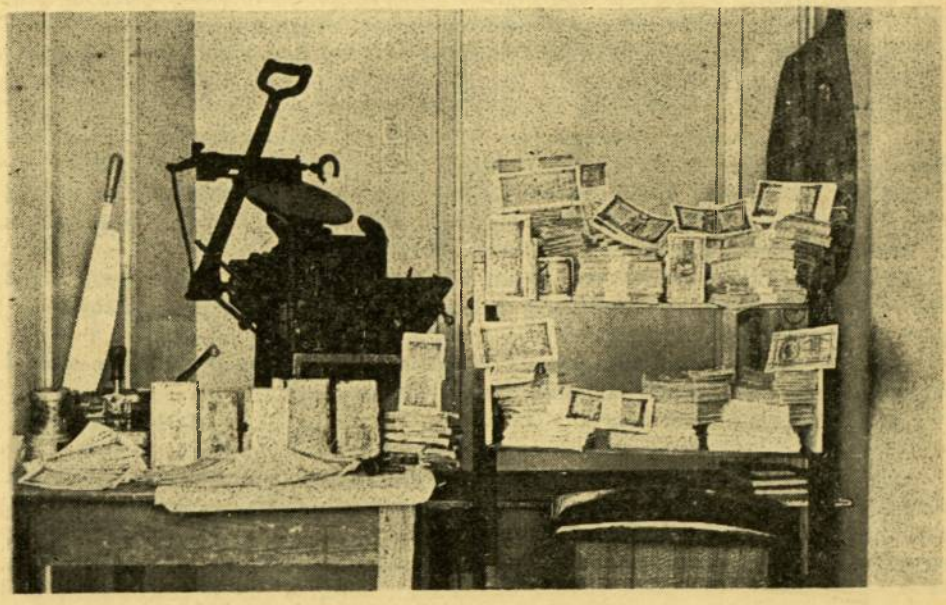
ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΣΠΕΙΡΑΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΩΝ

— ΕΝΑΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΗΣ —

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ὕστερα ἀπὸ τὴ σύλληψι τοῦ Ρεβενῆ, ποὺ ἐπραγματοποιήσαμε ὁ Ὑπαστυνόμος Ράπτης, ὁ Χατζίνης, ὁ Ναοὺμ καὶ ἐγώ, τραβήξαμε γιὰ τὸ ἀπόμερο σπιτάκι τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης, ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ παραχαράκτες. Ἐκεῖ μέσα βρήκαμε ἐγκατεστημένο τὸ συνεργεῖο τους. Ἕνα τυπογραφικὸ πιεστήριο μάρκας «Κρὶς» καὶ τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παραχάραξι ἐργαλεῖα. Γραμμοσῦρτες, κυκλοσῦρτες, γωνιό-

μετρα, φακοὶ καὶ πέννες γιὰ τὴν ἀντιγραφή, νιτρικὸ ὀξύ, τσίγκος καὶ ἄσφαλτος, εἰδικὴ σκόνη γιὰ νὰ προφυλάσσουν τὶς μῆτρες ἀπὸ τὶς ὀξυδώσεις, μελάνες τυπογραφικές, ἕνα σωρὸ τσιγκογραφικὰ κλισσὲ γιὰ τὴν ἀλλαγὴ χρωμάτων καὶ τέλος χιλιάδες χαρτονομίσματα τυπωμένα ἀπὸ τὴ μιὰ ὄψι, ποὺ δὲν πρόλαβαν νὰ τ' ἀποτελειώσουν. Ὅλα μαζί, πιεστήριο, ἐργαλεῖα καὶ χαρτονομίσματα τὰ φορτώσαμε σ' ἕνα καμιόνι καὶ τὰ μεταφέραμε στὴν Ἀσφάλεια.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας πήραμε ἀπὸ τὴν ἀπομόνωσι τοὺς παραχαράκτες καὶ τοὺς συγκεντρώσαμε στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου, ὅπου εἴχαμε τοποθετήσει τὸ πιεστήριο καὶ ἐκθέσει πάνω σὲ τραπέζι ὅλα τὰ σύνεργά τους καὶ τὰ πλαστὰ χαρτονομίσματα. Σκόπιμα φέραμε τελευταῖον τὸν ἀρχηγό τους Βελάντα, ποὺ δὲν εἶχε ἰδέα γιὰ τὶς συλλήψεις τῶν συνεργατῶν του, καὶ ἐπέμενε γιὰ τὴν ἄδικη καὶ παράνομη σύλληψί του. Μὰ ὅταν μπῆκε στὸ γραφεῖο καὶ ἀντίκρυσε ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς συντρόφους του, τὸ πιεστήριο, τὰ ἐκτεθειμένα ἐργαλεῖα καὶ τὰ ἑκατομμύρια ψευτοχαρτονομίσματα, ἔμεινε ἄναυδος.

—Αὐτὸ δὲν τὸ περίμενα, μᾶς εἶπε. 'Ελάμβανα τέτοια προφυλακτικὰ μέτρα, ποὺ ἀκόμα καὶ οἱ συνεργάτες μου δὲν ἤξεραν ἀκριβῶς τὸ μέρος ποὺ ἔκανα τὴν ἐκτύπωσι, πρὸ πάντων ἀπὸ τότε ποὺ ὡρισμένοι μοῦ ἔκαναν ἐκβιασμούς. Μετακινοῦσα τὸ πιεστήριο πότε στὴν Καλλιθέα, πότε στὸ σπίτι τοῦ Βαντώρου, πότε στοῦ Μητρούλη καὶ τώρα τελευταῖα τὸ εἶχα ἐγκαταστήσει στὸ σπιτάκι τῆς πενθερᾶς τοῦ Μαντακούρου, στὴν ὁδὸ Βουλιαγμένης. Μοῦ φαίνεται παράξενο καὶ ἀπορῶ πῶς μᾶς πιάσατε ὅλους τόσο γρήγορα, βρίσκοντας καὶ τὸ κρυσφύγετο τοῦ συνεργείου μας.

—"Οπως βλέπεις Βελάντα, τοῦ εἶπεν ὁ 'Υπαστυνόμος, ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσε. Πές μας τώρα πῶς συνέλαβες τὴν ἰδέα νὰ κάνῃς τὴν παραχάραξι.

—Ξεκίνησα κι ἐγώ, εἶπε, ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο, τὴν Μονεμβασιά, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ συλλάβατε ἐδῶ στὸν Πειραιᾶ. "Οταν εἶδα πὼς πέτυχα τὴν παραποίησι στὴν ἔκδοσι τοῦ 1939, προχώρησα στὴν παραχάραξι. "Αν καὶ δὲν ἔχω εἰδικότητα στὴ τσιγκογραφία, σ' αὐτὸ μ' ἐβοήθησε ὁ ἀδελφός μου ὁ τσιγκογράφος, κι' ἔτσι ξεκίνησα. Πέτυχα τὴν ἐκτύπωσι τοῦ πρώτου κατοχικοῦ χαρτονομίσματος, τὴν ὀνομαστὴ λαχανίδα, τύπου μεγάλου 'Αλεξάνδρου, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πῆρα μπρὸς κάθε καινούργια ἔκδοσι ποὺ κυκλοφοροῦσε ἡ Τράπεζα, ἀπὸ τὰ χιλιάρικα μέχρι τὰ σημερινὰ πεντοχίλιαρα . . .

"Ετσι ἐτέλειωσε τὴν ἱστορία του ὁ ἄσσος τοῦ γραμμοσύρτη Βελαντᾶς, ποὺ ἐθαύμασε τὴν τέχνη του ἀκόμα καὶ ὁ εἰδικὸς ὑπάλληλος τοῦ νομισματοκοπείου τῆς Τραπέζης. 'Η μοιραία ἐκείνη ἀπροσεξία τοῦ Ρεβενῆ, στὸ νὰ τοῦ διαφύγῃ καὶ νὰ πεταχθῇ στὸ σκουπιδοτενεκὲ μὲ ἀγριόχορτα ἕνα ἀπὸ τὰ πλαστὰ πεντοχίλιαρα, ἔφερε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ξεσκεπαστῇ αὐτὸς καὶ οἱ συνένοχοί του.

"Υστερα ἀπὸ τὴν ἐξουδετέρωσι καὶ τῆς δευτέρας σπείρας, δὲν παρουσιάστηκε ἄλλη παραχάραξι. "Οχι πὼς ἔλειψαν οἱ ἄνθρωποι τῆς «τέχνης», μὰ ἦταν πλέον ἀσύμφορη ἡ ἐπιχείρησις.

Τὰ πειστήρια παρέλαβε τὸ 'Εγκληματολογικὸν Μουσεῖον 'Αθηνῶν καὶ οἱ παραχαράκτες κλείσθηκαν γιὰ πολλὰ χρόνια στὶς φυλακές.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Υ. Γ. 'Ο καλλιτέχνης—παραχαράκτης Βελαντᾶς, σήμερα εἶναι ἕνας καλὸς καὶ τίμιος οἰκογενειάρχης, ἐκφράζεται μὲ πικρία γιὰ τὸ παρελθὸν καὶ θεωρεῖ τὸ παραστράτημά του ὡς στίγμα τῆς ζωῆς του, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ ἀπὸ τὴν ἀνέχεια τῆς κατοχῆς καὶ τῶν κακῶν συναναστροφῶν ποὺ ἐξεμεταλλεύθηκαν τὸ ταλέντο του.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ 1933 ἱδρύθηκε ἕνα εἰδικὸ τμῆμα ποὺ περιεῖχε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν σπουδαιοτέρων ἐγκληματιῶν καὶ τὸ ὁποῖο συνέβαλε μεγάλως στὴν ἐπιστημονικὴ καταπολέμησι τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ τμῆμα αὐτὸ ἐπανδρώθηκε ἀπὸ εἰδικοὺς ποὺ ἠσχολοῦντο κυρίως μὲ τὴν ἐξακρίβωσι λανθανόντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων—ἢ μέρους μόνον ἀποτυπώματος δακτύλου, παλάμης ἢ πέλματος, ποὺ ἀνευρίσκοντο στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος, ἐπὶ ἑνὸς ἀντικειμένου ποὺ εἶχε χρησιμοποιηθῆ κατὰ τὴν διάπραξι τοῦ ἐγκλήματος. Τὰ ἀόρατα λανθάνοντα ἀποτυπώματα ἐπάνω σὲ ἐπιφάνεια γυαλιοῦ, λαβῶν θυρῶν, τραπεζιῶν καὶ σὲ κάθε ἄλλη λεία ἐπιφάνεια, ἀνεκαλύπτοντο κατόπιν καλύψεώς των μὲ τὴν εἰδικὴ σκόνη. Ἐν συνεχείᾳ τὰ ἀποτυπώματα ἐλαμβάνοντο ἐπάνω σὲ ταινία μὲ κολλητικὴ οὐσία. Ἡ σκόνη ἐπεκολλᾶτο στὴν ταινία καὶ ἔτσι ἀναπαρήγοντο οἱ λεπτὲς αὐλακώσεις τοῦ δέρματος—ἕνα δακτυλικὸν ἀποτύπωμα τὸ ὁποῖον μποροῦσε νὰ φωτογραφηθῆ.

Τὸ ἀρχεῖον τῆς ὑπηρεσίας ἐξακριβώσεων διωγκώθηκε κατὰ τὸ 1933, ὅταν οἱ διάφορες πολιτικὲς ὑπηρεσίες τῆς ἔστειλαν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἄνω τῶν 140.000 ἀτόμων, ποὺ εἰργάζοντο σὲ κρατικὲς ὑπηρεσίες ἢ εἶχαν ὑποβάλει αἰτήσεις πρὸς ἀνάληψιν ἐργασίας. Τότε ὁ Χοῦβερ ἵδρυσε τὸ πολιτικὸ τμῆμα ποὺ θὰ ἠσχολεῖτο μὲ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν κρατικῶν ὑπαλλήλων. Τὰ ἀποτυπώματα αὐτὰ ἐτηροῦντο τελείως κεχωρισμένα ἀπὸ τὰ ἀποτυπώματα τῶν ἐγκληματιῶν.

Τὸ F.B.I. παρώτρυνε τοὺς πολίτες νὰ ὑποβάλλωνται σὲ δακτυλοσκόπησι, ὡς μέτρο κατὰ τῶν ἀπατῶν, τῆς ἀπωλείας τῆς μνήμης ἢ τῆς ἀπωλείας ταυτότητος, λόγω ἀκρωτηριασμοῦ σὲ δυστύχημα. Πολιτικοὶ καὶ ἐπιχειρηματικοὶ ὀργανισμοὶ διεξῆγον ἀγῶνες γιὰ νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς πολίτες στὴ δακτυλοσκόπησι καὶ νὰ καταπολεμήσουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἡ δακτυλοσκόπησις πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται μόνον στοὺς ἐγκληματίες.

Πολλοὶ θιασῶτες τῆς δακτυλοσκοπήσεως εἰσηγοῦντο συνεχῶς τὴν ὑποχρεωτικὴ δακτυλοσκόπησι ὅλων τῶν πολιτῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἴτε νομοταγεῖς, εἴτε ἐγκληματίες ἦσαν, καὶ ἡ ἰδέα περὶ συστάσεως γενικοῦ ἀρχείου δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἐκέρδιζε συνεχῶς ἔδαφος. Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔβλεπαν τὴν προσπάθεια αὐτὴ σὰν ἕνα ἔργο τοῦ Χοῦβερ ποὺ ἀποσκοποῦσε στὴν ὑποχρεωτικὴ καταγραφὴ καὶ τὸν περιορισμὸ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

Οἱ ἀντιδράσεις καὶ οἱ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ προγράμματος τῆς γενικῆς δακτυλοσκοπήσεως ἔφθασαν στὸ ζενὶθ τὸ 1938, ὅταν ἐκυκλοφόρησε μιὰ προκήρυξις μὲ τὸ σύνθημα «κάτω τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα» καὶ ἡ ὁποία κατήγγειλε τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ὡς «ἕνα μέρος τοῦ σχεδίου ὑποχρεωτικῆς καταγραφῆς ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ» καὶ τὸ ὁποῖον «ὡς τέτοιο ἔπρεπε νὰ καταπολεμηθῆ».

Ἡ προκήρυξις ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων: «Ἐὰν οἱ ὑποστηρικταὶ τῆς δακτυλοσκοπήσεως ἦσαν ἐξυπνότεροι, μποροῦσαν κατὰ τὶς πρῶτες τους ἐνέργειες νὰ εἰσαγάγουν ἄλλα δραστικὰ μέτρα γιὰ νὰ περιορίσουν τὶς πολιτικὲς ἐλευθερίες. Ἐν τούτοις οἱ προσπάθειές τους ἦσαν ἀπότομες, ριψοκίνδυνες καὶ ἀποκεντρωτικές. Μέχρις ὅτου παρουσιάσθηκε ὁ Χοῦβερ. Ἀναλαμβάνοντας προσωπικῶς τὸν ἀγῶνα ὁ Χοῦβερ τοῦ ἔδωσε μιὰ νέα καὶ ἀποτρόπαιη μορφή... ἐπενόησε μιὰ τελείως νέα στρατηγική... τὴν «ἐθελοντικὴ» δακτυλοσκόπησι... ἡ ὁποία εἶναι μιὰ πρόωρη—καὶ ἀποτελεσματικὴ—κίνησις πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς γενικῆς καταγραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ».

Ἄλλο κῦμα διαμαρτυριῶν παρατηρήθηκε ἕνα χρόνο ἀργότερα, ὅταν ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐργατικῆς Προόδου τῆς Νέας Ὑόρκης, Κόλονελ Μπρέχον Σόμερβελλ, διέταξε τὴν δακτυλοσκόπησι τῶν ὑπαλλήλων ποὺ ἐργάζονταν ὡς δάσκαλοι, φύλακες κ.λ. Ὁ Σόμερβελλ, ἰσχυρίζετο ὅτι τὸ παρελθὸν τῶν ὑπαλλήλων ποὺ ἠσχολοῦντο μὲ τὰ παιδιὰ καὶ τὴν προστασία τῆς περιουσίας, ἔπρεπε νὰ ἐλέγχεται καὶ νὰ μὴν ἔχουν ἐγκληματικὸ φάκελο.

Παρὰ τὶς διαμαρτυρίες, τὸ πρόγραμμα τῆς δακτυλοσκοπήσεως ἐφαρμόσθηκε, καὶ μέσα σὲ δυὸ χρόνια τὰ ἀποτυπώματα 46.663 ἀτόμων τῆς Ἐργατικῆς Προόδου ἐστάλησαν στὸ ἀρχεῖο τοῦ F.B.I. Ἀποτελέσματα : 4.205 ἀπὸ τὰ ἄτομα αὐτὰ εἶχαν ἐγκληματικὸ φάκελο στὸ ἀρχεῖο τοῦ F.B.I., ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 2.506 κατηγοροῦντο γιὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα. Ἀπὸ τὰ ἄτομα ποὺ ζητοῦσαν ἐργασία ὡς φύλακες ἢ ὑπάλληλοι στὰ ψυχαγωγικὰ κέντρα τοῦ παιδιοῦ, 50 εἶχαν φακέλους γιὰ σεξουαλικὰ ἐγκλήματα.

Ἔτσι τὸ τμῆμα δακτυλοσκοπίας τοῦ F.B.I. κατέστη ἕνας ἀπὸ τοὺς ἰσχυροτέρους δεσμοὺς συνεργασίας μεταξὺ τῶν τοπικῶν καὶ ὁμοσπονδιακῶν Ἀστυνομιῶν καὶ μιὰ ἰσχυρὰ δύναμις στὴν καπαπολέμησι τοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ καὶ στὴν προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου.

Ἀπὸ τὸ δακτυλοσκοπικὸ ἀρχεῖο τοῦ F.B.I. ἔχει ἐξακριβωθῆ ἕνας καταπληκτικὸς ἀριθμὸς ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων. Μιὰ ἀπὸ τὶς ὑποθέσεις αὐτὲς ἀφοροῦσε τὸν Τζὼν Στοπέλλι, ἕνα διαβόητο ἔμπορο ναρκωτικῶν. Ὁ Στοπέλλι εἶχε καταδικασθῆ γιὰ ἐμπορία ναρκωτικῶν τὸ 1949 στὸν Ἅγιο Φραγκῖσκο. Ἕνας εἰδικὸς ὑπάλληλος τῆς δακτυλοσκοπίας ἀνεκάλυψε ἐπάνω σ' ἕνα φάκελο ἡρωίνης ἕνα λανθάνον ἀποτύπωμα ποὺ συνέπιπτε μὲ ἕνα τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ Στοπέλλι

Ὁ δικηγόρος τοῦ Στοπέλλι ἐπίστευε ὅτι πράγματι ὁ πελάτης του ἔλεγε τὴν ἀλήθεια ὅταν ἠρνεῖτο ὅτι ἦταν ἔνοχος. Ὁ δικηγόρος διαμαρτυρήθηκε ἐπιμόνως καὶ τελικὰ ἐζητήθη ἀπὸ τὸ F.B.I. νὰ ἐλέγξη τὸ ἀποτύπωμα ποὺ ὑπῆρχε ἐπάνω στὸ φάκελο καὶ νὰ τὸ συγκρίνη μὲ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ Στοπέλλι. Πράγματι τὸ F.B.I. ἀποφάνθηκε ὅτι τὸ ἀποτύπωμα τοῦ φακέλου μὲ τὴν ἡρωίνη ἀνῆκε στὸν Στοπέλλι.

Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τὸ F.B.I. διεξήγαγε ἕνα μεγάλο ἀγώνα κατὰ τῶν «εἰδικῶν» τῆς δακτυλοσκοπίας, ποὺ ἐπληρώνοντο γιὰ ἐργασίες ποὺ ἐκυμαίνοντο ἀπὸ «πλαστὰ» δακτυλικὰ ἀποτυπώματα μέχρι πλαστὰ πιστοποιητικά. Ὅταν τὸ F.B.I. εἶχε ὑποψίες ὅτι εἶχαν ληφθῆ ἀποτυπώματα γιὰ τέτοιους σκοπούς, διεξῆγε σχετικὴ ἔρευνα. Αὐτοὶ ποὺ εὑρίσκοντο ἔνοχοι ἀπεστεροῦντο τῶν σχετικῶν διευκολύνσεων καὶ τῆς συνεργασίας τοῦ F.B.I. Ἔτσι ἡ διαστρέβλωσις τῶν ἀποτυπωμάτων ἔγινε κάτι τὸ σπάνιο.

Κάποτε ἔλαβε τὸ F.B.I. μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ τὸ Τένεση ποὺ περιεῖχε τὴ φωτογραφία ἑνὸς «λανθάνοντος» δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος. Μέσα στὴν ἴδια ἐπιστολὴ ὑπῆρχαν καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ ὑπόπτου. Οἱ εἰδικοὶ τοῦ F.B.I. ἀντελήφθησαν τὴν ἀπάτη. Τὸ λανθάνον δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἦταν στὴν πραγματικότητα μιὰ φωτογραφία ἑνὸς ἀποτυπώματος διὰ μελάνης τοῦ δεξιοῦ μεσαίου δακτύλου τῆς κάρτας τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ ὑπόπτου. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία τοῦ Τένεση εἶχε φωτογραφήσει ἕνα ἀπὸ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀπὸ τὴν κάρτα τοῦ ὑπόπτου καὶ μετὰ προσπάθησε νὰ τὸ παρουσιάση στὸ F.B.I. ὡς δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ποὺ εἶχε βρεθῆ στὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Ἐὰν τὸ κόλπο ἐπετύγχανε, τὸ F.B.I. θὰ ἦταν ἀναγκασμένο νὰ συνδέση τὸν «ὕποπτο» μὲ τὸ ἔγκλημα.

Οἱ περιπτώσεις ἐξακριβώσεων τοῦ F.B.I. βάσει τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἶναι ἀναρίθμητες. Νὰ μερικὰ χαρακτηριστικὰ παραδείγματα:

Τὸ 1944, κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου, ἐξεβράσθη στὴν

ἀκτή, πέντε μίλλια βορείως τοῦ Μπάρι τῆς Ἰταλίας, τὸ πτῶμα ἑνὸς ἀνδρός. Δὲν βρέθηκαν πιστοποιητικὰ ταυτότητος ἐπάνω του. Ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία ἔστειλε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ πτώματος στὸ F.B.I. καὶ ἐξακριβώθηκε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα Βρεταννὸ ναυτικὸ ποὺ εἶχε καταγραφῆ στὴ Νέα Ὑόρκη ὡς ἀλλοδαπὸς πρὶν ἀπὸ μερικοὺς μῆνες. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία περὶ τοῦ τί εἶχε συμβῆ: εἶχε βυθισθῆ τὸ πλοῖο του.

Τὴν 12 Μαρτίου 1956, μιὰ γυναίκα παρουσιάσθηκε στὸ ἀστυνομικὸ τμῆμα τῆς Σάουθ Μπὲντ τῆς Ἰντιάνα. Ἐδήλωσεν ὅτι εἶχε ξεχάσει τὸ ὄνομά της, τὸ παρελθόν της, καθὼς καὶ κάθε τι ἄλλο ποὺ μποροῦσε νὰ χρησιμεύσῃ γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῆς ταυτότητός της. Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα θῦμα ἀμνησίας, μιὰ δυστυχισμένη ὕπαρξι χαμένη μέσα σ' ἕνα κόσμο, ποὺ ξαφνικὰ τῆς εἶχε γίνει ἀδιάφορος καὶ ἄκαρδος. Ἡ ἀστυνομία τῆς Σάουθ Μπὲντ ἔστειλε τὰ δακτυλικὰ της ἀποτυπώματα στὸ F.B.I. Τὰ ἀποτυπώματα συνέπιπταν μὲ τὰ ἀποτυπώματα μιᾶς γυναίκας ποὺ εἶχε δακτυλοσκοπηθῆ, ὅταν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου εἶχε ὑποβάλει αἴτησι γιὰ ἐργασία στὴ Μισαβάκα τῆς Ἰντιάνα. Ἔτσι ἡ γυναίκα αὐτὴ βρῆκε πάλι τὸ γνωστό της κόσμο.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1948, ὁ Χοῦβερ ἔλαβε μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ ἕνα κάτοικο τῆς Οὐίσκονσιν ποὺ ζητοῦσε τὴ συνδρομή του γιὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν ἀδελφό του, τὸν ὁποῖο εἶχε νὰ δῆ πρὶν ἀπὸ 33 χρόνια. Ἐνεργήθηκε ἕνας ἔλεγχος στὸ πολιτικὸ τμῆμα τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ ἀρχείου καὶ βρέθηκαν τὰ ἀποτυπώματα ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ κάποτε εἶχε ὑποβάλει αἴτησι γιὰ νὰ ἀναλάβῃ ἐργασία σὲ μιὰ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία. Ὁ φάκελος ἔδωσε μιὰ διεύθυνσι στὴ Μίλφορντ τῆς Κονέκτικουτ, ἡ ὁποία ἐστάλη στὸν ἐνδιαφερόμενο ἀδελφό, στὴν Οὐίσκονσιν. Καὶ τὸ F.B.I. ἔλαβε τὴν ἑξῆς ἀπάντησι: «Συνδέθηκα μὲ ὑπεραστικὴ γραμμὴ καὶ ἐτηλεφώνησα στὴν διεύθυνσι ποὺ μοῦ δώσατε. Στὸ τηλέφωνο μοῦ ἀπάντησε ὁ ἀδελφός μου, τὴν φωνὴ τοῦ ὁποίου ἄκουγα γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ 33 χρόνια... Κάματε γιὰ μένα κάτι περισσότερο μέσα σὲ μιὰ ἡμέρα, ποὺ ἐγὼ δὲν μπόρεσα νὰ ἐπιτύχω τόσα χρόνια τώρα, ἀκολουθώντας λανθασμένες πληροφορίες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ καταλήγω πουθενά».

Τὸ 1948, ἕνας ἄνδρας ὑπέβαλε αἴτησι γιὰ νὰ ἀναλάβῃ ὡς βοηθὸς ἀρχιλογιστοῦ στὴν Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνεργείας. Ἡ αἴτησίς του ἦταν ἐντυπωσιακή. Ἀπὸ τὰ ληφθέντα δακτυλικά του ἀποτυπώματα ἀποδείχθηκε ὅμως ὅτι εἶχε στὸ ἐνεργητικό του ἕνα μεγάλο ἐγκληματικὸ φάκελο μὲ φυλακίσεις γιὰ ληστεῖες καὶ ἀπόπειρες ληστείας. Ἡ αἴτησίς του ἀπερρίφθη.

Τὴν 29 Ὀκτωβρίου 1943, ἡ Ἀστυνομία τῶν ἀκτῶν τοῦ Μαϊάμι ἔστειλε στὸ F.B.I. τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἑνὸς δεξιοῦ χεριοῦ, ποὺ εἶχε βρεθῆ μέσα στὸ στομάχι ἑνὸς καρχαρίου, ἁλιευθέντος στὸ Μαϊάμι τῆς Φλωρίδος. Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα συγκρίθηκαν στὸ τμῆμα τοῦ ἀρχείου τῶν φακέλων τοῦ Ναυτικοῦ μὲ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν ἀνδρῶν δύο δεξαμενοπλοίων ποὺ εἶχαν βυθισθῆ στὰ ἀνοικτὰ τῆς Φλωρίδος. Εὑρέθη ὅτι τὸ χέρι ἀνῆκε σ' ἕνα νεαρὸ ἀπὸ τὸ Τέξας ποὺ ὑπηρετοῦσε στὴν ἐφεδρεία τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ. Τὸ δεξαμενόπλοιον, στὸ ὁποῖο ἐργαζόταν ὁ ναυτικὸς αὐτός, εἶχε βυθισθῆ στ' ἀνοικτὰ τῆς Φλωρίδος καὶ τὸ πλήρωμά του εἶχε πνιγῆ.

Ἀλλὰ οἱ περιπτώσεις αὐτὲς εἶναι ἀτελείωτες καὶ κάθε μέρα παρουσιάζονται καὶ καινούργιες. Κατὰ τὸ 1955 ἀνακαλύφθηκαν πάνω ἀπὸ 13.600 φυγόδικοι ἀπὸ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα. Ἡ ὑπηρεσία δακτυλοσκοπίας ἐργάζεται καθ' ὅλο τὸ εἰκοσιτετράωρο. Ὅταν κάποια Ἀστυνομία ζητῆ ἐκτάκτως μιὰ πληροφορία, χρησιμοποιεῖται ἕνα μηχάνημα ποὺ λέγεται ταχυφωτογραφικὸς δέκτης, διὰ τοῦ ὁποίου μεταβιβάζονται τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ὅπως ἀκριβῶς μεταβιβάζονται οἱ τηλεφωτογραφίες ἀπὸ τοὺς ἀνταποκριτὰς στὶς ἀφημερίδες. Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τὸ F. B.I. μπορεῖ νὰ στείλῃ φωτογραφίες δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὁπουδήποτε.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ 1956, στὸ ἀρχεῖο τοῦ F.B.I. ὑπῆρχε ἕνα σύνολο ἀπὸ 141.321.773 δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 29.215.596 εὑρίσκοντο στὸ τμῆμα ἐγκληματιῶν καὶ ἀντεπροσώπευαν 11.336.712 ἄτομα. Στὸ τμῆμα πολιτῶν ὑπῆρχαν 112.016.177 κάρτες ποὺ ἀντεπροσώπευαν 60.754.062 ἄτομα. Μιὰ ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσα κάρτα στὸ τελευταῖο ἀρχεῖο φέρει αὐτὴν τὴν ταξινόμησι:

15 M 9 R 00 18

L 19 W 000

Εἶναι τὰ σύμβολα τῆς κάρτας τῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ Προέδρου Ἀϊζενχάουερ.

Τὸ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον τοῦ F.B.I.

Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς στὴ Νόουμ τῆς Ἀλάσκας εἶχε μπροστά του μιὰ ὑπόθεσι δολοφονίας, τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ διαλευκάνη. Τὰ γεγονότα εἶχαν ὡς ἑξῆς:

Περὶ τὰ μέσα Μαρτίου τοῦ 1936 μιὰ δυνατὴ χιονοθύελλα ξέσπασε στὶς βόρειες περιοχὲς τῆς Ἀλάσκας. Οἱ παγωμένοι ἄνεμοι ἐμαίνοντο στὰ βουνὰ καὶ στὶς πεδιάδες τῆς Ἀλάσκας, ἐνῶ ἄνθρωποι καὶ ζῶα ἔτρεχαν νὰ βροῦν καταφύγιο. Ὁ Τζὼν Νιλίμα, πρώην κτηματίας καὶ ἔμπορος, ἀποσύρθηκε κι' αὐτὸς μέσα στὴν ξύλινη παράγκα του, ποὺ βρισκόταν σὲ μιὰ ἀπομονωμένη περιοχὴ ποὺ λέγεται Ὄουλντ Μπάκλαντ Βίλετζ. Ἡ παράγκα τοῦ Νιλίμα ἦταν ἕνας συνδυασμὸς κατοικίας καὶ ἐμπορικοῦ σταθμοῦ, ὅπου ἔκανε τὶς συναλλαγές του μὲ τοὺς Ἐσκιμώους, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀγόραζε δέρματα. Ἡ παράγκα ἦταν ἐπίσης τὸ ὁρμητήριο τοῦ Νιλίμα, ὅταν ἀργότερα ἄρχισε νὰ σκάβη στὰ ποτάμια καὶ στοὺς λόφους πρὸς ἀνακάλυψι χρυσοῦ.

Ἐνῶ ἡ θύελλα ἐμαίνετο, ἕνας ἄνθρωπος πλησίασε σιγὰ ἀπὸ τὴν ἀπάνεμη πλευρὰ τῆς παράγκας, κοίταξε μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ διέκρινε τὸν Νιλίμα ποὺ καθόταν ἐπάνω σ' ἕνα ξύλινο κρεβάτι. Ὁ ἄγνωστος σήκωσε τὸ μακρύκαννο ὅπλο του, σημάδεψε καὶ πυροβόλησε τὸν ἀνύποπτο Νιλίμα στὸ κεφάλι. Ἄνοιξε μετὰ τὴν πόρτα καὶ μπῆκε μέσα. Ἐξέτασε τὸν Νιλίμα γιὰ νὰ βεβαιωθῆ ὅτι ἦταν νεκρὸς καὶ κατόπιν ἔψαξε γιὰ τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ ἐμπόρου, τὸ πῆρε καὶ ἐξαφανίσθηκε μέσα στὴ θύελλα. Τὸ χιόνι κάλυψε γρήγορα τὰ ἴχνη του.

Ὅταν ἀνακαλύφθηκε τὸ πτῶμα τοῦ Νιλίμα, εἰδοποιήθηκε ὁ στρατιωτικὸς διοικητής, ὁ ὁποῖος ἐρεύνησε τὴν παράγκα. Τὸ μόνο ἴχνος ποὺ βρέθηκε ἦταν τὸ βλῆμα ἀπὸ τὸ ὅπλο τοῦ δολοφόνου ποὺ εἶχε διατρύσει τὸ κεφάλι τοῦ Νιλίμα καὶ εἶχε σφηνωθῆ σ' ἕνα ξύλο. Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἔβγαλε τὸ βλῆμα ἀπὸ τὸ ξύλο καὶ τὸ παρέλαβε μαζί του.

Τὶς ἑπόμενες ἡμέρες ὁ διοικητὴς συνέλαβε δύο ἄτομα, ποὺ τὰ θεωροῦσε ὡς ὕποπτα διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ ἕνας ἦταν ἕνας πρώην κατάδικος, γνωστὸς ἐχθρὸς τοῦ Νιλίμα, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀπειλήσει κάποτε, ὅταν τσακώθηκαν πάνω στὶς δουλειές του, ὅτι θὰ τὸν σκότωνε. Ὁ διοικητὴς βρῆκε πάνω στὶς κάλτσες του κηλῖδες, ποὺ φαινόταν νὰ εἶναι ξεραμμένο αἷμα.

—Αἵματα εἶναι αὐτά; τὸν ρώτησε.

—Μάλιστα, ἀπάντησε ὁ πρώην κατάδικος. Εἶχα σκοτώσει ἕνα τάρανδο καὶ καθὼς τὸν μετέφερα στὸ σπίτι μου λερώθηκαν οἱ κάλτσες μου.

Ὁ διοικητὴς ἔψαξε γιὰ τὸ πτῶμα τοῦ ταράνδου, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ τὸ βρῆ μέσα στὸ χιόνι.

—Ἴσως οἱ λύκοι νὰ τὸ πῆραν μακρυά, ἀπάντησε ὁ ὕποπτος.

Ὁ διοικητὴς σήκωσε τοὺς ὤμους του. Ἤλεγξε τὸ ὅπλο τοῦ πρώην καταδίκου. Εἶχε πυροβολήσει καὶ δὲν τὸ εἶχε καθαρίσει. Παρὰ τὶς διαμαρτυρίες τοῦ ὑπόπτου περὶ τῆς ἀθωότητός του, ὅλα τὰ στοιχεῖα ἦσαν ἐναντίον του.

(Συνεχίζεται)

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Πολλὰ τὰ συνταρακτικὰ ἐπεισόδια καὶ ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ Λουτσιάνο, θεωρουμένου ἀπὸ πολλοὺς ὡς πλέον ἐπικινδύνου ἐγκληματικοῦ παράγοντος καὶ αὐτοῦ τοῦ Καπόνε. Μεγίστη καὶ ἐκπλήσσουσα ἡ συνωμοτικὴ ἱκανότης του, πρᾶγμα ποὺ ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ὄχι μόνον τὰς καταδιωκτικὰς ἀρχὰς ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν κοινὴν γνώμην εἰς παγκόσμιον κλίμακα. Ἐπιχειροῦντες ἐλαχίστην ἐνταῦθα σταχυολόγησιν ἀπὸ τὸν τεράστιον ὄγκον τοῦ κεφαλαίου «Λούκυ Λουτσιάνο», θὰ πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Μασσέρια ὁ Λουτσιάνο ἐπέτυχεν τάχιστα, μὲ ἑκατοντάδας δολοφονίας ἰδίως, τὴν ἑνοποίησιν ὁλοκλήρου τοῦ λαθρεμπορίου οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τῶν Η.Π.Α. Μὲ ἀπόλυτον μονοπωλιακὴν κυριαρχίαν ἐπὶ ὅλης αὐτῆς τῆς περιοχῆς, ὁ Λουτσιάνο ἐγκαθίδρυσεν ἀρχηγὸν τῆς Μαφίας ἐκεῖ τὸν Μασσέρια καὶ ἐπέβαλε τὸν προϊστάμενόν του εἰς ὅλα τὰ συμβούλια τῆς ὀργανώσεως εἰς Νέαν Ὑόρκην. Ὅπως καὶ ὁ Καπόνε, διαισθανόμενος καὶ αὐτὸς τὴν λῆξιν τῆς ποτοαπαγορεύσεως, ἐπεξέτεινε τὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους τομεῖς καὶ ἤρχισεν ἐνισχύων τὴν κίνησιν πρὸς Παναμερικανικὸν Ὀργανισμὸν τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τὴν Μαφίαν. Ἦλθεν κοντὰ εἰς αὐτὰ καὶ ἓν ἀπροσδόκητον γεγονὸς νὰ τὸν ἀναβιβάσῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Μαφίας πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ὑπελόγιζεν. Καὶ τὸ γεγονὸς αὐτό, αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβε χώραν, παρουσιάζει πολλὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ μὲ ἐκεῖνο τῶν τριῶν φόνων συνεργατῶν του ὑπὸ τοῦ Καπόνε κατὰ σατανικὸν τρόπον:

Ὅταν ὁ Γκιουζέππε Μασσέρια ἔφθασε, χάρις εἰς τὸν Λουτσιάνο, εἰς τὸ ἀποκορύφωμα τῆς δόξης του, εὑρέθησαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς στενούς του συνεργάτας ποὺ ἐθεώρησαν ὅτι ἦτο καιρὸς πλέον νὰ ἀποσυρθῇ. Σύμφωνα ἄλλωστε μὲ παλαιὸν ἔθιμον τῆς Μαφίας, τὸ ὁποῖον εὑρίσκει καὶ σήμερον ἀπήχησιν καὶ τηρεῖται μὲ εὐλάβειαν, ὁ «ἔνδοξος παλαιὸς» παραιτεῖται οἰκειοθελῶς, ἐὰν ὅμως δὲν φαίνεται πρόθυμος πρὸς τοῦτο ἐκκαθαρίζεται, λαμβάνων πάντως μίαν προειδοποίησιν ὑπὸ τύπον ἀποπείρας δολοφονίας ἐξ ἑνὸς τῶν συνεργατῶν του. Αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὸν Μασσέρια, ἀλλὰ ὁ σκληροτράχηλος ἐκεῖνος ἀρχηγὸς δὲν ἐπέδειξε καμμίαν... κατανόησιν. Πλὴν τούτου, ἀπεφάσισεν ὁ Μασσέρια νὰ ἀνακόψῃ τὸν δρόμον τοῦ ἐπιτελικοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἐπιχειρήσεών του Λούκυ Λουτσιάνο, τὸν ὁποῖον ἔβλεπε νὰ καθίσταται ἐπικίνδυνος λόγῳ τῶν στενῶν του σχέσεων μὲ τοὺς Ἀλμπέρτο Ἀναστάζια (Μπούμ-Μπούμ) καὶ Ζῶ Ἄδωνιν, συναρχηγοὺς τοῦ ὑπὸ τὰς διαταγάς του κλιμακίου «Ἐγκληματικὴ Ἕνωσις» ἢ «Δολοφονικὴ Ἕνωσις» ἢ «Ἀνώνυμος Ἑταιρία δολοφονιῶν παντὸς εἴδους». Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ Μασσέρια ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Λουτσιάνο τὴν 15ην Ἀπριλίου 1931 εἰς δεῖπνον, εἰς τὸ παραθαλάσσιον ἑστιατόριον κάποιου Σκαρπᾶτο τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐπρόκειτο νὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Καπόνε διδαχθὲν «τέλος» διά τῆς παραθέσεως πλουσιοπαρόχων φαγητῶν καὶ τῶν ἀκριβοτέρων ποτῶν καὶ γλυκισμάτων. Καὶ εἰς μίαν στιγμήν, ὅτε ὁ Γκιουζέπε Μασσέρια,

πού ὑπεραγαποῦσε τὴν καλοφαγίαν, εἶχε καταβροχθίσει καὶ εἶχε πίει ἀσυνηθίστους ποσότητας ἀπὸ τὴν ἡγεμονικὴν καὶ μὲ σπάνια ἄνθη στολισμένην τράπεζαν, συνέβη τὸ «ἀπροσδόκητον»: Τρία ἄτομα ἐνεφανίσθησαν ξαφνικὰ ὄπισθεν τοῦ Μασσέρια, πού διηγεῖτο γελῶν τὰ ἀνέκδοτά του, ἐκκένωσαν ἀστραπιαίως ἐπάνω του τὰ περίστροφά των καὶ ἔφυγαν ἀστραπιαίως πάλιν. Ἡ σκηνοθεσία συνεπληρώθη διὰ τῆς «μεγάλης ἐκπλήξεως» τοῦ Λουτσιάνο, ὁ ὁποῖος, εὑρισκόμενος ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὴν τουαλέτταν, εἰσέβαλεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἑστιατορίου κραυγάζων νὰ συλληφθοῦν οἱ δολοφόνοι καὶ ἀναλυόμενος εἰς λυγμοὺς διὰ τὸν «ἀδόκητον» θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ του...

Ὁπωσδήποτε, οἱ δολοφόνοι «δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ συλληφθοῦν» ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Λουτσιάνο, ἡ Ἀστυνομία δὲ πού κατέφθασεν οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ, ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ ξενοδοχείου τουλάχιστον—ἡ περίφημος Omerta εἶχε διὰ χιλιοστὴν φορὰν θριαμβεύσει καὶ ἐθριάμβευεν καὶ εἰς ἐκείνην τὴν περίπτωσιν—καί, ἀπὸ ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὁ Λουτσιάνο ἀνελάμβανε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ὀργανώσεως. Μάλιστα ἀνεκηρύσσετο γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἀμερικανικῆς Μαφίας, ἀφοῦ ὁ Ἄλ Καπόνε εἶχε συλληφθῇ ἐν τῷ μεταξὺ καὶ εὑρίσκετο εἰς τὰς φυλακάς.

***

Πρέπει ἐνταῦθα νὰ ἴδωμεν καὶ ὡρισμένα ἄλλα γεγονότα πού ὡδήγησαν εἰς τὸν φόνον τοῦ Μασσέρια, ἕνα φόνον πού ἔγινε αἰτία νὰ ὑπογραφῇ, πέντε μόλις ἡμέρας ἀργότερον, ἡ «ποθητὴ εἰρήνη» μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων ἐγκληματικῶν ὀργανώσεων τῆς Μαφίας: Ὁ ἀδυσώπητος πόλεμος μεταξὺ τῶν συμμοριῶν εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ του ὀλίγον ἐνωρίτερον, τὸ 1930, μὲ πρωταγωνιστρίας «οἰκογενείας» ἐκείνην τῶν Σικελῶν ὑπὸ τὸν Μαραντσάνο καὶ ἐκείνην τῶν Ναπολιτάνων ὑπὸ τὸν Μασσέρια. Εἶναι ἡ ἐποχὴ πού ὁ μετέπειτα ἀρχιγκάγκστερ Τζόζεφ Βαλάτσι, ὁ ὁποῖος θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὴν συνέχειαν τῆς ἐρεύνης μας μὲ τὰς συνταρακτικὰς ἀποκαλύψεις του τοῦ Φθινοπώρου 1963, μόλις ἔχει προσληφθῇ εἰς τὴν Μαφίαν καὶ «ἐργάζεται» διὰ λογαριασμὸν τοῦ Μαραντσάνο, ἀρχηγοῦ τῶν Σικελῶν Mafiosi. Νεοφώτιστος λοιπὸν ὁ ἐξελιχθεὶς εἰς ἄσσον τῶν δολοφονιῶν Βαλάτσι, ἀναλαμβάνει νὰ παρακολουθῇ ἐπιτυχῶς ἐπὶ δύο συνεχεῖς μῆνας τοὺς Ἄλφρεντ Μίνεο καὶ Στὴβ Φερίνγκο, δύο «ἀξιωματούχους» τοῦ Μασσέρια πού κατοικοῦν ἀπέναντι ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του. Ἱκανοποιημένοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπίδοσιν οἱ ἀρχηγοί του, καὶ ἰδίως ὁ Μαραντσάνο, πιστεύουν ὅτι ἔφθασεν ἡ ὥρα τῆς «προαγωγῆς» τοῦ μαθητευομένου δολοφόνου καὶ τοῦ ἀναθέτουν νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν δολοφονίαν τοῦ Τζόζεφ Κατάνια, ἑνὸς ἄλλου ἀξιωματούχου τοῦ Μασσέρια. Καὶ ἔρχεται εἰς «αἴσιον πέρας» ἡ ἀποστολὴ ἐκείνη, μὲ βοηθοὺς τοῦ Βαλάτσι τὸν Σιλιτάνι, τὸν Καπούτσι καὶ ἕνα «γίγαν μὲ ἀγγελικὸν πρόσωπον», τὸν Μπάστερ, ὁ ὁποῖος περιεφέρετο κρατῶν πάντοτε μίαν θήκην βιολιοῦ, περιέχουσαν ὅμως αὐτόματον. Ἀπὸ τοῦ σημείου δὲ αὐτοῦ καὶ εἰς διάστημα 14 μηνῶν, ὁ σκληρὸς πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο ὁμάδων περατοῦται μὲ ἑξῆντα νεκροὺς τῆς ὁμάδος τοῦ Μασσέρια ἔναντι ἑνὸς μόνον τῆς ὁμάδος τοῦ Μαραντσάνο. Ὑπολείπεται ἡ δολοφονία τοῦ Μασσέρια μόνον διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ «εἰρήνη» εἰς τὰς τάξεις τῆς Μαφίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιτυγχάνεται «ἐκ τῶν ἔσω» καὶ μὲ τοὺς γνωστοὺς εἰς τὰς τάξεις τῆς Μαφίας τρόπους: Δύο πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Μασσέρια, ὁ Λούκυ Λουτσιάνο καὶ ὁ σήμερον ἀρχηγὸς τῆς Μαφίας Βίτο Τζενοβέζε, ὁ ὁποῖος κρατεῖται εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Ἀτλάντα διὰ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν, ἐπισκέπτονται τὸν Μαραντσάνο καὶ τὸν διαβεβαιοῦν ὅτι δέχονται νὰ ὀργανώσουν τὴν δολοφονίαν τοῦ ἀρχηγοῦ των. Ἡ «δουλειὰ» τοὺς ἀνατίθεται, ἀναμένουν ἐπὶ ἑξάμηνον τὴν εὐκαιρίαν, πλὴν ματαίως διότι ὁ Μασσέρια δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ κρυψῶνος του, ὅπου τὸν φρουροῦν νυχθημερὸν οἱ σωματοφύλακές του. Τέλος, τὴν 15ην Ἀπριλίου κατορθώνει ὁ Λουτσιάνο νὰ τὸν πείσῃ διὰ τὸ γεῦμα εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ Σκαρπάτο, ὅπου καὶ τὸν δολοφονοῦν ὑπὸ τὰς γνωστὰς ἀνωτέρω συνθήκας οἱ ἄνθρωποι

τοῦ Λουτσιάνο καὶ τοῦ Τζενοβέζε. Καὶ ἡ «πολυπόθητος εἰρήνη» μεταξὺ τῶν Σικελῶν καὶ Ναπολιτάνων τῆς Μαφίας ὑπογράφεται τὴν 20ὴν Ἀπριλίου 1931, μία εἰρήνη ὅμως ποὺ ὅπως θὰ ἴδωμεν οὐδέποτε ἔλαβε σάρκαν καὶ ὀστᾶ εἰς τὸ φρικτὸν οἰκοδόμημα τοῦ πλέον ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ ὑποκόσμου.

***

Υπὸ τὸν Λούκυ Λουτσιάνο, ἡ Μαφία τῆς Ἀμερικῆς γνωρίζει νέαν περίοδον. Διδάσκεται ἀπὸ τὸν νέον ἀρχηγὸν ὅτι τὰ μέλη δὲν πρέπει νὰ προσφεύγουν εἰς τὰ ὅπλα παρὰ μόνον εἰς ἀπόλυτον καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην. Διδάσκεται ἡ «ὁμόνοια» μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀντιμαχομένων ὁμάδων καὶ ἀτόμων καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἐπιτυγχάνεται ἡ συμφιλίωσις τῶν συμμοριῶν καὶ ἡ ἵδρυσις τοῦ «Παναμερικανικοῦ Ὀργανισμοῦ», αὐτοῦ τοῦ μεγαλεπηβόλου ὀνείρου τοῦ Ἄλ Καπόνε, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐθνικὴ Ἐγκληματικὴ Ἕνωσις». Καὶ τὰ πλεονεκτήματα αὐτῆς τῆς συμφιλιώσεως τῶν ἀντιμαχομένων συμμοριῶν καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ Παναμερικανικῆς Ἑνώσεως, δὲν ἄργησαν βεβαίως νὰ φανοῦν. Πέραν αὐτῶν, ὁ Λουτσιάνο μετέτρεψε τὸν τύπον τοῦ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς κακοποιοῦ εἰς τύπον ἀγαθοῦ καὶ ἐντίμου πολίτου, εἰς τύπον μοντέρνου καὶ εὐγενοῦς ἀτόμου τῆς καλῆς κοινωνίας. Ἡ περίεργος περιβολὴ τοῦ Mafioso, μὲ τὴν τσόχαν καὶ τὸ σφικτὸν εἰς τὴν μέσην παλτό, ποὺ ἀπετέλει μακρὰν παράδοσιν, ἀντεκατεστάθη μὲ περιβολὴν ἐπιστήμονος, ὑπαλλήλου, ἐπιχειρηματίου. Αἱ ἐκδηλώσεις ἐξ ἄλλου τῶν μελῶν ἔλαβον πλὴν τῆς μορφῆς τοῦ καθ' ὅλα ἀξιοπρεποῦς κυρίου καὶ τὴν μορφὴν τῆς νομιμότητος, ἀφοῦ μὲ τὴν παῦσιν τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ ἐδημιουργήθησαν προϋποθέσεις ἀνέτου κινήσεως αὐτῶν εἰς τὰς κατὰ περιοχὰς συνελεύσεις, εἰς τὰς τηλεφωνικὰς ἐπικοινωνίας μεταξύ των καί, γενικώτερον, εἰς πᾶσαν συνωμοτικὴν ἐνέργειαν. Μεγάλη στροφὴ ἐξεδηλώθη καὶ πρὸς τὴν πλουσίαν καὶ ἀριστοκρατικὴν ζωήν, ὅτε παρετηρήθη τὸ φαινόμενον νὰ συνδιαιτῶνται βαθύπλουτοι καὶ ἔντιμοι παράγοντες τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀκόμη δὲ καὶ ὑπουργοὶ καὶ γερουσιασταί, μετὰ τῶν μελῶν τῆς Μαφίας εἰς τὰς μεγαλοπόλεις καὶ τὰ κοσμοπολιτικὰ κέντρα ὅλων τῶν περιοχῶν.

Ἕνα ἀπέραντον δίκτυον συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ὀργανωμένου ἐγκλήματος ἐκυριάρχει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν Η.Π.Α. ὀλίγον μετὰ τὸ ἔτος 1931. Οἱ μεγιστάνες τῆς Μαφίας ἐκίνουν τὰ νήματα τῆς κοινωνικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς εἰς μεγάλην κλίμακα. Τὰ πάντα, ἀπὸ τῶν λεσχῶν χαρτοπαιγνίων καὶ τοῦ λαθρεμπορίου καὶ τῆς σωματεμπορίας, μέχρι τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων καὶ ἰδίως ἐκείνων τῶν «ντόκερς», τῶν ἐργατῶν λιμένος δηλαδή, ὑπήγοντο εἰς τὸν νόμον τῆς Μαφίας καὶ οὐδεμία ἀπόφασις ἐλαμβάνετο χωρὶς τὴν συγκατένευσιν αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ συνέβαινε ἀλλὰ εἰς πολὺ μεγαλυτέραν κλίμακα διὰ τὸ λαθρεμπόριον ναρκωτικῶν, εὑρίσκετο δὲ εἰς ἀπίστευτον τελειότητα τὸ δίκτυον εἰσπράξεως φόρων ἀπὸ τοὺς νομοταγεῖς καὶ μὴ πολίτας, διὰ νὰ ἐξασφαλίζεται ἡ «προστασία» τῆς Μαφίας ἢ ἡ συνενοχὴ καὶ πρὸ παντὸς διὰ νὰ εἶναι ἥσυχος ὁ φορολογούμενος ὅτι δὲν θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐναντίον του τὰ φοβερὰ «μέτρα» κατὰ τῶν δυστροπούντων. Καὶ ὅλα αὐτὰ—διὰ νὰ κατανοηθῇ τὸ μέγεθος διεισδύσεως τῆς Μαφίας εἰς τὸν κρατικὸν μηχανισμὸν καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς—ἐγένοντο μὲ σκανδαλώδη πολλάκις προστασίαν ἢ ἀνοχὴν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν Νέας Ὑόρκης καὶ ἄλλων μεγαλοπόλεων, τῇ ἀνοχῇ ἢ ἐπεμβάσει τῶν πολιτικῶν καὶ ἄλλων παραγόντων. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Λούκυ Λουτσιάνο, ὁ δημιουργὸς τοῦ τεραστίου αὐτοῦ Παναμερικανικοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ἐγκλήματος, εἶχεν ἐγκατασταθῇ ἐπὶ μακρὸν εἰς πολυτελέστατα διαμερίσματα τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου «Waldorf Astoria» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κάρολος Ρός, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἔδιδε τὰς ἐντολάς του πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.

Ἐν τούτοις, καὶ τὸ ἄστρον τοῦ Λούκυ Λουτσιάνο δὲν ἄργησε νὰ κάμψῃ πρὸς τὴν δύσιν του κατὰ φυσικὴν φορὰν τῶν πραγμάτων. Ἡ ἀρχὴ ἐγένετο μὲ τὸ τεράστιον

δίκτυον τοῦ σωματεμπορίου, ὅταν ἀγανακτισμέναι ἄνω τῶν διακοσίων διευθύντριαι οἴκων ἀνοχῆς καὶ ἄνω τῶν χιλίων κοιναὶ γυναῖκες, μὲ τὴν ἀπάνθρωπον καὶ αἰσχρὰν ἐκμετάλλευσίν των ἀπὸ τὸν «προστάτην» των, ἐπείσθησαν νὰ καταθέσουν εἰς βάρος τούτου. Ἠδυνήθη οὕτω ὁ διάσημος εἰσαγγελεὺς Νέας Ὑόρκης Θωμᾶς Ντιουΐ, κατὰ τὸ ἔτος 1935, νὰ στηρίξῃ κατηγορίαν ἐναντίον τοῦ Λουτσιάνο ἐπὶ προαγωγῇ εἰς πορνείαν, τὸ δικαστήριον δὲ τὸν κατεδίκασεν εἰς τὴν αὐστηρὰν ποινὴν τῶν 30 ἐτῶν, πρᾶγμα ποὺ ἐσήμαινεν ἰσόβιον σχεδὸν καταδίκην. Μία πρωτοφανὴς ἐν τούτοις κινητοποίησις τῶν στελεχῶν τῆς Μαφίας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν γνωριμιῶν καὶ σχέσεων, ἡ εὐφυΐα καὶ ἡ πανουργία τοῦ Λουτσιάνο, οἱ δικηγόροι του καὶ πολλοὶ ἄλλοι παράγοντες εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μεταφερθῇ οὗτος ἐκ τῶν φυλακῶν τοῦ Ντανεμόρα εἰς τὰς ἐπανορθωτικὰς τοιαύτας τοῦ Γκραίητ Μαϊντοὺς κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ νὰ εἰσηγηθῇ ἡ μείωσις τῆς ποινῆς του. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι κατεπολεμήθη λυσσωδῶς ἡ εἰσήγησις αὐτή, τὸ ἔτος 1945 ἔφερε τὸ μέγα δῶρον εἰς τὸν Λούκυ Λουτσιάνο: Ἀπηλάθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, κατόπιν ὁμοφώνου γνωματεύσεως τοῦ Συμβουλίου Χαρίτων τῆς Νέας Ὑόρκης ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἀμερικανικὸν ἔθνος. Καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος ἐγκληματίας ἤσκησεν ὅλην του τὴν ἐπιρροὴν εἰς τὸν κόσμον τῶν κακοποιῶν, ἀπὸ τὰς ἐπανορθωτικὰς φυλακὰς ὅπου εὑρίσκετο καὶ ὅπου εἶχεν ἐγκατασταθῇ ὁλόκληρον δίκτυον διαβιβάσεων, νὰ προστατευθοῦν τὰ ἐκτεταμένα «ντὸκς» τῆς Νέας Ὑόρκης, νὰ μὴ γίνουν σαμποτὰζ καὶ νὰ μὴ ἀπεργήσουν οἱ φορτοεκφορτωταὶ ὅλων τῶν λιμένων. Τοῦτο ὡμολόγησεν ἀπεριφράστως ἡ γερμανικὴ κατασκοπεία, ἡ ὁποία εἶδε νὰ ἀποβαίνουν εἰς μάτην οἱ κόποι της διὰ τὴν διενέργειαν σαμποτὰζ καὶ ὑποκίνησιν ἀπεργιῶν εἰς τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας τῶν «ντόκερς» κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον.

Γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ Παναμερικανικὸς Ὀργανισμὸς τοῦ ἐγκλήματος κατέρρευσεν ὀλίγον μετὰ τὴν ἀπέλασιν τοῦ Λουτσιάνο καὶ αἱ ἐγκληματικαὶ ὀργανώσεις ἀπέκτησαν τὴν «αὐτοτέλειάν των», μειωθείσης αἰσθητῶς τῆς δράσεώς των.

Πυκνὸν μυστήριον καλύπτει ὡρισμένας πλευρὰς τῆς δράσεως τοῦ Λουτσιάνο εἰς τὸ νέον του «στρατηγεῖον», τὴν Νεάπολιν, γενέτειραν τοῦ Καπόνε. Ἐλάχιστα εἶναι γνωστά, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἐκίνει τὰ νήματα ἑνὸς ἄριστα ὠργανωμένου γενικοῦ λαθρεμπορίου εἰς παγκόσμιον κλίμακα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἀπεκάλυψεν εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀρχὰς τὸ κρησφύγετον τοῦ ἀντιπάλου του Φραντζέσκο Κόπολα, Ἀμερικανοῦ ἐξορίστου Mafioso καὶ ἐπικινδύνου παράγοντος τοῦ ἰταλικοῦ ὑποκόσμου, ἐκτός, τέλος, τοῦ ὅτι ἐπὶ πολλὰ χρόνια μεταπολεμικῶς ἡ ἰταλικὴ Ἀστυνομία καὶ ἡ Ἰντερπὸλ ἠγωνίζοντο εἰς μάτην νὰ ἀνεύρουν ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα εἰς βάρος του. «Κάηκε μιὰ φορὰ καὶ λαμβάνει τέτοια μέτρα», ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' κ. Μόρου μεταφρασθὲν ἀπόσπασμα τοῦ βιβλίου Φρέντερικ Σόντερν(1), «ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχουν ἀποδεικτικὰ »στοιχεῖα γιὰ νὰ συλληφθῇ γιὰ δεύτερη φορά. Ἔτσι, δὲν πιάνει στὰ χέρια του ὁ »ἴδιος οὔτε ἕνα γραμμάριον ναρκωτικῶν, δὲν κάμνει οὔτε δέχεται τηλεφωνικὲς συνδια»λέξεις παρὰ πολὺ σπάνια καὶ ἄσχετες μὲ τὶς ὑποπτες ὑποθέσεις, πολὺ δὲ περισ»σότερο δὲν γράφει ἐπιστολές, ποὺ περιερχόμενες στὰ χέρια τῶν ἀρχῶν θὰ μπο»ροῦσαν νὰ τὸν στείλουν στὶς φυλακές. Ὅλες του οἱ σοβαρὲς ἐμπορικὲς ὑποθέσεις »διενεργοῦνται σὲ μιὰ πλάζ, ὅπου κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ πλησιάσῃ χωρὶς νὰ γίνῃ »ἀντιληπτός, καὶ οὐδὲν μικρόφωνον καὶ συσκευὴ μεταδόσεως δύναται νὰ ἔχῃ κρυ»φθῇ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερα νὰ μένῃ ἄτρωτος παρὰ τὶς »ἐπίμονες, εἶναι ἀλήθεια, προσπάθειες τῆς ἰταλικῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν ξένων »τοιούτων».

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ μέγας αὐτὸς κακοῦργος ὅλων τῶν ἐποχῶν ἀπεβίωσεν, πρὸ τριετίας, νομίζω. *(Συνεχίζεται)*

1. Βλ. «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», σελ. 7619 καὶ 7667, τευχῶν 157 καὶ 158.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΚΤΟΝΙΑΝ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως, ἰατροδικαστοῦ καὶ δικηγόρου κ. LEMOYNE SNYDER, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου

Ἀνάκρισις διὰ πολυγράφου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προκαταρκτικῆς ἀνακρίσεως, ὁ ἀνακριτής, ὅστις χρησιμοποιεῖ πολύγραφον, ἀκολουθεῖ τὴν ἰδίαν μέθοδον τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει καὶ ὁ ἀστυνομικὸς ὁ ἐπιλαμβανόμενος εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Ἰσχύουν ἐνταῦθα οἱ ἴδιοι κανόνες, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ εἰς τὸ ἐργαστήριον ἀνάκρισις διεξάγεται ὑπὸ πλέον ἰδεώδεις συνθήκας καὶ κατευθύνεται καλύτερον παρὰ εἰς τὸν ὑπαίθριον χῶρον.

Ὁ ἀνακριτὴς δέον κατ' ἀρχὰς νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐξεταζο-

μένου, τὸν ὁποῖον πρέπει ἐπίσης νὰ ἐξοικειώσῃ μὲ τὴν παρουσίαν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς συσκευῆς τοῦ πολυγράφου. Οὕτω θὰ ἐπιτύχῃ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν νευρικὴν ἔντασιν ἑνὸς ἀθώου ἀτόμου, ἐνῶ ἀντιθέτως θὰ αὐξήσῃ τὸν φόβον ἑνὸς ἐνόχου ἢ ἑνὸς μάρτυρος προσπαθοῦντος νὰ παραπλανήσῃ τὴν ἀνάκρισιν.

Κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ταύτην ἀνάκρισιν τὸ σπουδαιότερον πρᾶγμα εἶναι ἡ τυποποίησις τῶν ἐρωτήσεων, αἵτινες θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν ἐξεταζόμενον. Αὗται πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τοιοῦτον τρόπον συντεταγμέναι, ὥστε αἱ ἀπαντήσεις ποὺ θὰ δίδωνται νὰ εἶναι ἓν θετικὸν «ναὶ» ἢ «ὄχι». Οἱαδήποτε ἀναποφασιστικότης τοῦ ἀνα-

κρινομένου θὰ καταγράφεται ὑπὸ τῆς συσκευῆς καὶ θὰ ἐξηγῆται ὡς μία συναισθηματικὴ διαταραχή.

Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα ἐπιτυγχάνονται ὅταν προηγουμένως συζητηθοῦν ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ὑποβληθοῦν ἐρωτήσεις κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ πειράματος. Οὕτω, κατὰ τὸ πείραμα, ὅταν θὰ ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀνακρινόμενον μία ἐρώτησις, οὗτος θὰ ἐνθυμῆται πῶς εἶχεν ἀπαντήσει κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἐξέτασιν. Αἱ ἐρωτήσεις πρέπει νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομοι, διὰ νὰ περιορίζωνται αἱ ἀντιδράσεις καὶ ἡ σύγχυσις. Αἱ γνῶμαι τῶν εἰδικῶν διίστανται ὡς πρὸς τὸ ἐὰν θὰ πρέπει νὰ ἀναγιγνώσκωνται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ ἐξεταζομένου αἱ ὑποβληθησόμεναι ἐρωτήσεις. Εἰς τὴν πρᾶξιν, τοῦτο δὲν παρουσίασεν οὐσιώδεις διαφορὰς εἰς πλείστας περιπτώσεις. Ἐὰν ὁ ἐξεταζόμενος τελῇ ὑπὸ νευρικὴν κατάστασιν, ἥτις δὲν συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάκρισιν, καλὸν θὰ εἶναι νὰ τοῦ ἐπιτρέπηται νὰ ἀναγιγνώσκη προηγουμένως τὰς ἐρωτήσεις πρὸς καταπράϋνσιν τῆς νευρικῆς ταραχῆς του, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ γνωρίζῃ ποῦ περίπου θὰ περιστρέφωνται αἱ ἐρωτήσεις.

Μία ὁλοκληρωμένη ἐξέτασις διὰ πολυγράφου, δυνατὸν νὰ ἀπαιτήσῃ ἀπὸ δύο μέχρι καὶ εἴκοσι πειράματα, δεδομένου ὅτι ὁ ἀριθμὸς τούτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ὑποθέσεως. Κατὰ γενικὸν κανόνα, 3-4 καταγραφαὶ ἀρκοῦν διὰ νὰ καταλήξῃ ἡ ἀνάκρισις εἰς θετικὰ ἀποτελέσματα. Ἐκ τούτων δύο τουλάχιστον πρέπει νὰ περιέχουν τὰς ἰδίας βασικὰς ἐρωτήσεις, αἵτινες θὰ εἶναι συγκερασμέναι μετ' ἄλλων ἀσχέτων δευτερευουσῶν ἐρωτήσεων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξετάσεων δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἐπίσης καὶ ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς ὕλης, ἥτις πρέπει νὰ καλυφθῇ.

Ὁ πεπειραμένος ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θὰ ὑποβάλῃ τὰς πρώτας γενικὰς δοκιμαστικὰς ἐρωτήσεις του εἰς γλῶσσαν ὅσον τὸ δυνατὸν κατανοητὴν ἀπὸ τὸν ἐξεταζόμενον. Αὗται πρέπει νὰ περιστρέφωνται εἰς τὸ ἐὰν ὁ ἐξεταζόμενος ἐνέχεται ἢ γνωρίζῃ τι περὶ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἐγκλήματος. Ἐὰν εὐθὺς ἀπὸ τὰ πρῶτα πειράματα καταδειχθῇ ὅτι ὁ ἐξεταζόμενος δὲν γνωρίζει τι περὶ τοῦ ἐγκλήματος, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ τῶ ὑποβληθοῦν λεπτομερειακαὶ ἐρωτήσεις. Ἐὰν τὸ πείραμα δεικνύῃ ὅτι εἶναι ἔνοχος, τότε αἱ λεπτομερεῖς ἐρωτήσεις θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὰ ἑπόμενα πειράματα. Ὅταν τὰ πειράματα εἶναι μικρᾶς διαρκείας, προκαλοῦν ὀλιγωτέραν κόπωσιν εἰς τὸν ἐξεταζόμενον καὶ ἡ μελέτη τῶν καταγραφῶν τῶν ἀντιδράσεων εἰς τὸν πίνακα τῆς συσκευῆς εἶναι περισσότερον εὔκολος καὶ ἀκριβής.

Ἡ ὅλη τεχνικὴ ἐγκειται εἰς τὴν ἀκριβῆ καταγραφὴν τῶν ἀντιδράσεων τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἐξεταζομένου εἰς τὸ «ταμπλὼ» τοῦ πολυγράφου. Μὲ ὀλίγην ἐξάσκησιν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος καθίσταται ἱκανὸς νὰ χειρίζεται τὴν συσκευήν.

Ὁ ἐξεταζόμενος τοποθετεῖται ἐπὶ ἀναπαυτικοῦ καθίσματος, ἀλλὰ δὲν τῶ ἐπιτρέπεται νὰ κατακλιθῇ. Οἱ πόδες του δέον νὰ πατοῦν ἐπὶ τοῦ δαπέδου, τὸ δὲ σῶμα θὰ εὑρίσκεται ὀρθιον, χωρὶς νὰ κάμπτεται. Ὁ πνευμονογράφος τοποθετεῖται πέριξ τοῦ στήθους, οἱ δὲ δέκται τῆς συσκευῆς καταμετρήσεως τῆς πιέσεως τοῦ αἵματος πέριξ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ βραχίονος. Ἔνιοι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι προτιμοῦν τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν, καὶ τὰ ἠλεκτρόδια τοῦ γαλβανομετρητοῦ συνδέονται εἰς τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν.

Ἡ συσκευὴ τίθεται τότε ἐν λειτουργίᾳ ἐπὶ χρονικόν τι διάστημα, ἱκανὸν νὰ καθορισθῇ ἡ φυσικὴ ἀντίδρασις τοῦ ἐξεταζομένου, χωρὶς νὰ τῶ ὑποβληθοῦν ἐρωτήσεις. Τοῦτο δυνατὸν νὰ ἀπαιτήσῃ 2″ μέχρι 2′, θὰ μᾶς δώσῃ δὲ τὴν φυσιολογικὴν ἀντίδρασιν τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ἀτόμου κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Αἱ ἀντιδράσεις ἑνὸς ἀτόμου δύνανται νὰ μεταβληθοῦν ἐντὸς συντομωτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ὁπότε θὰ πρέπει νὰ καθορισθῇ ἐκ νέου ἡ φυσιολογικὴ ἀντίδρασις πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πειραμάτων.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον τοῦτο καὶ ἐντεῦθεν, ἑκάστη διὰ πολυγράφου ἐξέτασις θὰ δια-

φέρη. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πειραμάτων θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐρωτήσεων κατὰ πείραμα, ὁ τύπος τοῦ πειράματος, καὶ οἱ διάφοροι ἔλεγχοι οἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς ἀκριβὲς συμπέρασμα.

Μεγάλη σημασία πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν τόνον τῆς φωνῆς τοῦ ἀνακριτοῦ. Δὲν πρέπει ἀπολύτως νὰ δίδῃ ἔμφασιν εἰς λέξεις, φράσεις ἢ προτάσεις, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλλεται δι' ὡρισμένον λόγον.

Ἡ συσκευὴ θὰ τεθῇ εἰς λειτουργίαν ἐπὶ 30'' μέχρι 2', χωρὶς νὰ ὑποβάλωνται ἐρωτήσεις εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, διὰ νὰ καθορισθῇ οὕτως ἡ φυσιολογικὴ ἀντίδρασις τούτου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην.

Ἐπιβάλλεται—ὄχι ὅμως πάντοτε—ὅπως κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ πειράματος χρησιμοποιοῦνται καὶ ὑποβάλλωνται ἐρωτήσεις δευτερευούσης σημασίας πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, αἵτινες παρέχουν ἀνακούφισιν τινὰ εἰς τὸν ἐξεταζόμενον. Τοῦτο τὸν ὑποβοηθεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποβάλῃ τὸν φόβον καὶ τὸν ἰσχυρὸν νευρικὸν κλονισμόν, τὸν ὁποῖον ἔχει ὑποστῇ, λόγω τοῦ ὅτι ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς συσκευῆς τοῦ πολυγράφου. Οὕτως ἐξασφαλίζεται ἡ φυσιολογικὴ ἀντίδρασις εἰς τὰς ἀντανακλάσεις, αἵτινες εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἀποτέλεσμα προκαταλήψεως.

Αἱ ὑποβληθησόμεναι ἐρωτήσεις θὰ ἔχουν περίπου ὡς ἑξῆς :

—Τὸ ὄνομά σας εἶναι Φρέντ ;

—Τὸ ἐπώνυμόν σας εἶναι Γκρήην ;

—Κατοικεῖτε εἰς Μίτσιγκαν ;

—Εἶσθε εἴκοσι πέντε ἐτῶν ;

—Εἶναι Παρασκευὴ σήμερα ;

Αἱ γενικαὶ ἐρωτήσεις ἀρχίζουν πάντοτε διὰ δύο δευτερευουσῶν ἐρωτήσεων, διὰ νὰ παραμερισθῇ ἡ ἐκ τοῦ φόβου νευρικὴ ἔντασις, ἥτις παρατηρεῖται εἰς τοὺς περισσοτέρους τῶν ἐξεταζομένων.

Οὕτω θὰ ἔχωμεν :

—Τὸ ὄνομά σας εἶναι Φρέντ ;

—Τὸ ἐπώνυμόν σας εἶναι Γκρήην ;

—Γνωρίζετε ποῖος διέπραξε τὴν κλοπὴν εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Α καὶ Β κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ;

—Κατοικεῖτε εἰς Μίτσιγκαν ;

—Ἐσεῖς διεπράξατε τὴν κλοπὴν εἰς τὸ παντοπωλεῖον ἐπὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Α καὶ Β κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ;

—Κατοικεῖτε ἤδη εἰς Μίτσιγκαν ;

—Ἐνέχεσθε καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἰς τὴν κλοπὴν ταύτην ;

—Ἀποκρύπτετε ἢ ἀποσιωπᾶτε ἐσκεμμένως τί τὸ ἐνοχοποιητικὸν ἐν σχέσει μὲ τὴν κλοπὴν τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Α καὶ Β ;

—Εἶναι Παρασκευὴ σήμερα ;

—Ἐψεύσθητε ἐσκεμμένως εἰς σημεῖον τι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξετάσεως ταύτης; (σημειωθήτω ὅτι μία τοιαύτη ἐρώτησις δύναται νὰ καλύψῃ ὁλόκληρον τὴν ἀνάκρισιν καὶ οὐχὶ μόνον τὰς ἐρωτήσεις τοῦ πειράματος).

Αἱ ἐρωτήσεις δέον νὰ ἐπαναληφθοῦν τουλάχιστον δίς. Ἐὰν δὲν διαπιστωθοῦν ἀντιδράσεις κατὰ τὸ πρῶτον πείραμα, δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν ὡρισμένας ἐκ τῶν δευτερευουσῶν ἐρωτήσεων κατὰ τὰ ἑπόμενα πειράματα. Πάντως ἡ πεῖρα εἶναι ἐκείνη, ἥτις καθορίζει τὴν ἔκτασιν τὴν ὁποίαν θὰ καλύπτουν αἱ δευτερεύουσαι ἐρωτήσεις εἰς τὰ ἑπόμενα πειράματα.

Ὅλαι αἱ ἐρωτήσεις πρέπει νὰ ἔχουν ἀναγνωσθῇ προηγουμένως εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ὥστε νὰ γνωρίζῃ οὗτος ἐκ τῶν προτέρων ποῖαι ἐρωτήσεις θὰ τῷ ὑποβληθῶσιν. Ἐὰν εἶναι ἔνοχος, θὰ ἀναγνωρίζῃ ἀμέσως τὴν θίγουσαν τὴν ἐνοχήν του ἐρώτησιν καὶ ἡ νευρική του ἔντασις θὰ αὐξηθῇ. Ἡ ταραχή του θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπι-

κῆς του γνώσεως. Δι' ὃ κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἐξετάσεως καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀνακρίσεως, δὲν πρέπει νὰ δίδωνται ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ἀλλὰ νὰ κρατοῦνται ὡρισμένα σημεῖα διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν διὰ τοῦ πολυγράφου.

'Εὰν θὰ χρησιμοποιηθῇ πολύγραφος, πρέπει οὗτος νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξετάσεως. Τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα λαμβάνονται ἀπὸ ἐξεταζομένους οἵτινες ἔχουν προηγουμένως ἀναπαυθῇ καὶ ἀναλάβει τὰς δυνάμεις των. Πολύωρος ἀνάκρισις πρὸ τῶν πειραμάτων διὰ τοῦ πολυγράφου, ὡς πράττουν μερικοὶ ἀνειδίκευτοι ἀνακριταί, εἶναι σφάλμα, καθ' ὅσον πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ κόπωσις τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ ἐξεταζόμενος λόγω πολυώρου ἀνακρίσεως.

'Η ἰατρικὴ συμβολὴ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀνάκρισιν.

Τὰ ἀνωτέρω περιγραφέντα μηχανικὰ βοηθήματα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνακρίσεως καλοῦνται «μηχανήματα τῆς ἀληθείας». 'Υπάρχουν ὅμως καὶ τὰ ἰατρικά μέσα, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ καλοῦνται «ὀροὶ τῆς ἀληθείας». 'Ο πλέον ἀκριβὴς καὶ ἀποδεκτὸς ὅρος διὰ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἀνακρίσεως εἶναι: «Ναρκοανάλυσις». Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἀνακρίσεως θὰ πρέπει νὰ διενεργῆται μόνον ἀπὸ ὑπαλλήλους μὲ μακροχρόνιον πεῖραν καὶ καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐξεταζόμενος εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν ἱκανωτάτου ἰατροῦ, γνωρίζοντος ὅλα τὰ φάρμακα καὶ ἔχοντος εἰς τὴν διάθεσίν του ὅλα τὰ μέσα ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως δυσμενοῦς καταστάσεως εἰς τὸν ἐξεταζόμενον.

Τὰ πλέον κοινὰ φάρμακα, τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ἅτινα φαίνεται νὰ ἔχουν τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα, εἶναι τὸ πεντοθάλ, τὸ ἀμυτὰλ καὶ ἡ σκοπολαμίνη. Ὅλα τὰ φάρμακα ταῦτα χρησιμοποιοῦνται εὐρέως εἰς τὴν ψυχιατρικήν. Ἔχουν διεξαχθῆ ἐπίσης πειράματα καὶ ἐπὶ ἄλλων φαρμάκων, ὡς ὁ αἰθήρ, ντεμπουτάλ, νιτρικὸν ὀξὺ καὶ σεκονάλ, πλὴν ὅμως δὲν ἔχει σημειωθῆ ἱκανοποιητικὴ ἀποτελεσματικότης.

'Η χρῆσις τῶν φαρμάκων εἰς τὸν τομέα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνακρίσεως δὲν πρέπει νὰ συγχέεται ἢ νὰ συγκρίνεται μετὰ τῆς χρήσεως τῶν μηχανικῶν βοηθημάτων, ὅπως εἶναι ὁ πολυγράφος. Αἱ δύο αὗται τεχνικαὶ συμπληροῦν, ἀλλὰ δὲν ὑποκαθιστοῦν ἀλλήλας.

'Εὰν παραδείγματος χάριν πρέπει νὰ ἐξετασθῆ εἰς ὕποπτος διαπράξεως ληστείας, τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ διαπιστωθῆ εἶναι, ἐὰν οὗτος εἶναι ἐκεῖνος ὅστις διέπραξε τὴν ληστείαν, ἢ ἐὰν ἐνέχεται εἰς ταύτην. Κατ' ἀρχάς, οὗτος ἀσφαλῶς θὰ ἀρνηθῆ οἱανδήποτε ἐνοχὴν καὶ οὕτω θὰ παραδοθῆ εἰς ἀνακριτὴν χρησιμοποιοῦντα πολύγραφον, ὅστις θὰ διαπιστώσῃ ὅτι ὄχι μόνον ἐνοχὴ ὑφίσταται, ἀλλὰ καὶ ὅτι ὁ ὕποπτος ἔλαβε ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος. Ὅταν ὅλαι αἱ φυσιολογικαὶ μέθοδοι ἀποτύχουν νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὸν ἐξεταζόμενον τὰ ἐπιθυμούμενα στοιχεῖα, τότε οὗτος ἐν συνεχείᾳ ὑποβάλλεται εἰς ναρκοανάλυσιν (ἢ ἰατρικὴν ἀνάκρισιν). 'Υπογραμμίζεται ὅτι ἡ ναρκοανάλυσις ἐπιφέρει μίαν κατάστασιν εἰς τὸν ἐξεταζόμενον, ἥτις πλησιάζει πρὸς τὴν ἀναισθησίαν, καθ' ἣν οὗτος καθίσταται ἀνίκανος νὰ ἀντισταθῆ εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἀδυνατεῖ νὰ ἀναπλάσῃ τὰς ψευδολογίας, τὰ ὁποίας ἔχει χρησιμοποιήσει προηγουμένως διὰ νὰ καλύψῃ τὴν ἐνοχήν του.

Αἱ μέθοδοι αὗται δύνανται νὰ παρομοιασθοῦν πρὸς μίαν ἔρευναν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς κρυμμένου θησαυροῦ. 'Ο πολυγράφος χρησιμοποιεῖται διὰ νὰ ἐντοπισθῆ ὁ θησαυρός, καὶ τὰ διάφορα φάρμακα διὰ νὰ βοηθήσουν νὰ ἀνασυρθῆ ὁ θησαυρὸς ἢ εἰς τὴν εὐκολωτέραν ἀνασκαφήν.

'Η χρῆσις τῶν φαρμάκων κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἄνευ προηγουμένης χρησιμοποιήσεως τοῦ πολυγράφου, εἶναι ὡς νὰ ἀναζητῶμεν τὸν θησαυρὸν εἰς τὴν τύχην.

Ἴσως νὰ τὸν εὕρωμεν, ἴσως ὄχι, τὸ γεγονὸς ὅμως ὅτι δὲν τὸν ἀνευρίσκομεν δὲν ἀποδεικνύει ὅτι ὁ θησαυρὸς δὲν ὑπάρχει. Πρὸ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν φαρμάκων δι' ἀνακριτικοὺς σκοπούς, ὁ ἀνακριτὴς καὶ ὁ ἰατρὸς λαμβάνουν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ἐξεταζομένου ὅτι ἀποδέχεται τὴν χρῆσιν των.

Ἀνάκρισις δι' ὑπνωτισμοῦ. Ἐλαχίστη προσοχὴ ἔχει δοθῆ μέχρι σήμερον εἰς τὴν δι' ὑπνωτισμοῦ ἀνάκρισιν, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν σαφεῖς ἀποδείξεις ὅτι ἔχει οἱανδήποτε ἀξίαν διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ψεύδους ἢ τὴν ἀπόσπασιν στοιχείων παρ' ἑνὸς δυστροποῦντος ὑπόπτου ἢ μάρτυρος. Δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ μεγάλη πιθανότης ὅτι ὁ ὑπνωτισμὸς ἔχει θετικὴν ἀξίαν διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς μνήμης τοῦ προθύμως καταθέτοντος μάρτυρος. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὡρισμένα ἄτομα, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ ὑπνωτισμοῦ, δύνανται νὰ ἐνθυμοῦνται γεγονότα καὶ λεπτομερείας τὰ ὁποῖα εἶχον πρὸ μακροῦ λησμονήσει.

Ἐνταῦθα ἀπαιτεῖται ἐπίσης μεγάλη πεῖρα καὶ προσοχή. Ὁ ὑπνωτισμὸς εἶναι μία τεχνικὴ καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται ἀπὸ λίαν πεπειραμένους ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, διαθέτοντας τὰ ἀπαραίτητα μέσα.

Ἀνάκρισις παίδων ἢ ἀτόμων χαμηλοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου.

Μεγάλη προσοχὴ πρέπει νὰ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἀνάκρισιν μικρῶν παιδίων. Πολλάκις τὰ παιδία εἶναι ἡ μόνη πηγὴ μαρτυρικῶν στοιχείων διὰ τὸν ἀνακριτὴν καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται ἡ ἀξία των. Πολλὰ μικρὰ παιδία διαθέτουν ἐξαιρετικῶς ὀξεῖαν ἀντίληψιν καὶ παρατηρητικότητα καὶ ἀσυνήθη ἰσχυρὰν μνήμην.

Τρεῖς κανόνας πρέπει νὰ ἐνθυμῆται ὁ ἀνακριτὴς παίδων, οὓς παραθέτομεν κατωτέρω.

1. Θὰ ὑποβάλλωνται ὅσον τὸ δυνατὸν συγκεκριμέναι ἐρωτήσεις. Ἐὰν ἐπιτραπῆ εἰς τὸ παιδίον νὰ διηγηθῆ πολλά, εἶναι δύσκολον κατόπιν νὰ περιορίσωμεν τὰς ἀφηγήσεις του πέριξ τῶν στοιχείων, ἅτινα ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀρυσθῶμεν. Ὅταν ἓν παιδίον ἀντιληφθῆ ὅτι ἔχει καταστῆ τὸ ἐπίκεντρον προσοχῆς, ἔχει τάσιν νὰ ἀναμιγνύῃ φανταστικὰ γεγονότα μετὰ τῆς ἀληθείας.

2. Τὰ παιδία θὰ τυγχάνουν τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως μὲ τοὺς ἐνήλικας, διότι τότε ἔχει τάσιν νὰ ὁμιλῆ καὶ νὰ ἐνεργῆ ὡς ὁ ἐνῆλιξ.

3. Θὰ ἀποφεύγηται νὰ δίδωνται συμβουλαὶ εἰς τὰ παιδία. Οὗτος εἶναι καὶ ὁ σπουδαιότερος κανὼν ὅστις ἰσχύει καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀνακριτὴς ἔχει νὰ κάμῃ μὲ ἐνήλικα πνευματικῶς ὑστεροῦντα, ὅστις προσπαθεῖ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνάκρισιν. Τὰ ἄτομα ταῦτα εἶναι ἀνυπόμονα νὰ παράσχουν βοήθειαν, ὥστε δίδουν αὐτομάτως τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν νομίζουν ὅτι ἐπιθυμεῖ ὁ ἀνακρίνων. Εἰς τούτους θὰ ὑφίστανται πίεσις διὰ νὰ δώσουν μόνοι των καὶ ἄνευ ὑποδείξεως ἢ βοηθείας τὰ ἐπιθυμούμενα στοιχεῖα. Ἐὰν πρόκειται π.χ. περὶ αὐτοκινήτου, ἀφῆστε τους νὰ ὑποδείξουν ἢ νὰ περιγράψουν τοῦτο ἄνευ τῆς βοηθείας σας. Ἐὰν πρόκειται περὶ ὅπλου ἀφῆστε τους νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἀνάκρισις εἶναι μία τέχνη. Ἡ εἰκὼν ἥτις σχεδιάζεται πιθανὸν νὰ μὴν εἶναι ὡραία, πρέπει ὅμως νὰ εἶναι ἀκριβὴς καὶ πειστική.

(Συνεχίζεται)

CHICAGO

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ * ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ * ΟΙΚΟΣ (ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ) ΜΠΑΧΑΪ * ΜΕΓΑΡΟ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΡΓΩΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Γιὰ νὰ γνωρίσῃ κανεὶς τὸ Σικάγο, τὴν τεράστια αὐτὴ πολιτεία, χρειάζονται πολλὲς ἡμέρες. Ἔτσι βρῆκε τὸν μπελάτης ἡ εὐγενικὴ δεσποινίδα Μαρία Τσινώνη, ποὺ εἶχεν ἀναλάβει τὴν ξενάγησί μου. Μιὰ ὁλόκληρη ἡμέρα ἀφιερώσαμε γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε: 1) τὰ δημόσια ἀνθοκήπια, 2) τὸ μουσεῖο φυσικῆς καὶ ἀρχαιολογίας, 3) τὸν οἶκο (ἐκκλησία) Μπαχάϊ καὶ 4) τὸ μέγαρο μονίμου ἐκθέσεως ἔργων ζωγραφικῆς.

1. ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ

Στὸ Σικάγο κάνει πολὺ κρύο τὸ χειμώνα. Γι' αὐτὸ ὁ Δῆμος ἔχει φτειάξει δύο πολὺ μεγάλα ἀνθοκήπια (σέρες) μὲ κρύσταλλα, μέσα στὶς ὁποῖες καλλιεργοῦνται ὅλα τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ τὰ ὁποῖα τὸ καλοκαίρι φυτεύουν στοὺς δημοσίους κήπους. Ὅταν μπαίνῃ κανεὶς στὶς δύο τεράστιες αὐτὲς σέρες, στὶς ὁποῖες διατηρεῖται πάντοτε ὡρισμένη θερμοκρασία, καὶ βλέπει τὰ ἄνθη, τὶς λίμνες μὲ τὰ πολύχρωμα νούφαρα, τὰ ἀνθισμένα ὀρχεοειδῆ καὶ τὰ διάφορα ἄλλα λουλούδια, νομίζει ὅτι βρίσκεται στὸν παράδεισο. Ἐπὶ μιὰ ὥρα περίπου γυρίσαμε μέσα στὸν παράδεισο αὐτὸ καὶ ἀπολαύσαμε τὴν ὡραιότητα τῆς φύσεως.

2. ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Καὶ τὸ μουσεῖο αὐτό, ὅπως ὅλα τὰ μουσεῖα, εἶναι κτισμένο ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ σὲ ρυθμὸ καθαρὰ ἑλληνικό. Ὅταν τὸ βλέπῃ κανεὶς νομίζει ὅτι εἶναι τὸ «Θησεῖο» τῆς Ἀθήνας. Τὸ μέγαρο εἶναι διώροφο καὶ ἔχει καὶ ὑπόγειες αἴθουσες. Σὲ μέγεθος εἶναι πολὺ μεγάλο. Ὅταν μπαίνῃ κανεὶς μέσα ἀπὸ τὴν κυρία εἴσοδο ἀντικρύζει στὸ μεγάλο χῶλ ὡραιότατα χάλκινα ἀγάλματα Ἰνδιάνων κυνηγῶν νὰ σκοτώνουν λιοντάρια κλπ. Στὸ μέσο βλέπει δύο τεράστιους ἐλέφαντες ἀφρικανικοὺς καὶ ἀπορεῖ ἀπὸ ποῦ τοὺς μπάσανε ἐκεῖ μέσα, γιατὶ εἶναι τόσο μεγάλοι ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ περάσουν ἀπὸ τὶς πόρτες. Πρέπει ἐδῶ νὰ ἐξηγήσω ὅτι στὸ μουσεῖο αὐτὸ ἐκτίθενται ὅλα τὰ ζῶα, τὰ ἑρπετά, τὰ πετεινά, τὰ ψάρια καὶ οἱ πεταλοῦδες ἀκόμη σὲ φυσικὴ κατάστασι, ὄχι ὅμως ζωντανά, ἀλλὰ βαλσαμωμένα. Πρόκειται γιὰ μιὰ τέχνη ἀσύγκριτη στὸ εἶδος της καὶ πραγματικὰ σὲ κανένα ἄλλο κράτος δὲν ὑπάρχει τόσο πλούσια σὲ εἴδος καὶ σὲ ἐμφάνισι ἔκθεσι, γιατὶ ἔχουν ἐπιλεγῆ τὰ μεγαλύτερα καὶ ὡραιότερα ζῶα κάθε εἴδους καὶ ἡ κατεργασία τους, δηλαδὴ ἡ ἀφαίρεσις τῶν σαρκῶν καὶ ἡ ἐπεξεργασία τους (γέμισμα κλπ.), εἶναι τέτοια ὥστε τὰ ζῶα αὐτὰ νὰ φαίνωνται ζωντανά. Κατόπιν σὲ ἀτέλειωτες αἴθουσες εἶναι τοποθετημένες οἰκογένειες ὁλόκληρες ζώων κάθε εἴδους μὲ τέτοια σκηνοθεσία, ὥστε νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι τὰ βλέπει στὸ φυσικό τους περιβάλλον. Μία σειρὰ φωτογραφιῶν ποὺ προμηθεύθηκα παρουσιάζουν μιὰ ἀμυδρὰ εἰκόνα ἀπὸ τὸ περίφημο θέαμα ποὺ ἐπὶ τέσσερες καὶ πλέον ὧρες βλέπει κανεὶς γυρίζοντας στὶς ἀτέλειωτες αἴθουσες τοῦ μουσείου.

Ὁ ἀφρικανικὸς λέοντας μὲ τὴν ὕαινα καὶ τοὺς μικροὺς σκύμνους στέκει ὑπερήφανος. Οἱ τάρανδοι, οἱ τέσσερες πολικὲς ἀρκοῦδες, οἱ πιγκουΐνοι, οἱ ἱπποπόταμοι τεραστίων διαστάσεων, τὰ ἀγριογούρουνα, οἱ ποικιλίες τῶν λιονταριῶν, οἱ μπούφαλοι, οἱ τίγριδες, τὰ ἐλάφια, τὰ κριάρια ὅλων τῶν κρατῶν, οἱ καμηλοπαρδάλεις σὲ οἰκογένειες ὁλόκληρες καὶ δίπλα οἱ ρινόκεροι, τὰ ἄλογα, οἱ ζέβροι, τὰ ἀμερικανικὰ

μοσχάρια, τὰ πιθηκοειδῆ ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ γενικὰ ὅ,τι ζῶο, ἄγριο καὶ ἥμερο μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῆ στὸν κόσμο ὑπάρχει ἐκεῖ, τὸ καλύτερο στὸ εἶδος του, σὲ ἀνάπτυξι, σὲ ἐμφάνισι, σὲ μέγεθος καὶ σὲ τοποθέτησι μέσα σὲ φυσικὸ περιβάλλον.

Τί νὰ πῆ δὲ κανεὶς γιὰ τὶς αἴθουσες τῶν πουλιῶν, ὅπου τὰ βλέπει κανεὶς ὁλοζώντανα νὰ πετοῦν στὸ φυσικό τους περιβάλλον καὶ σὲ ἀριθμοὺς ποὺ νομίζεις ὅτι

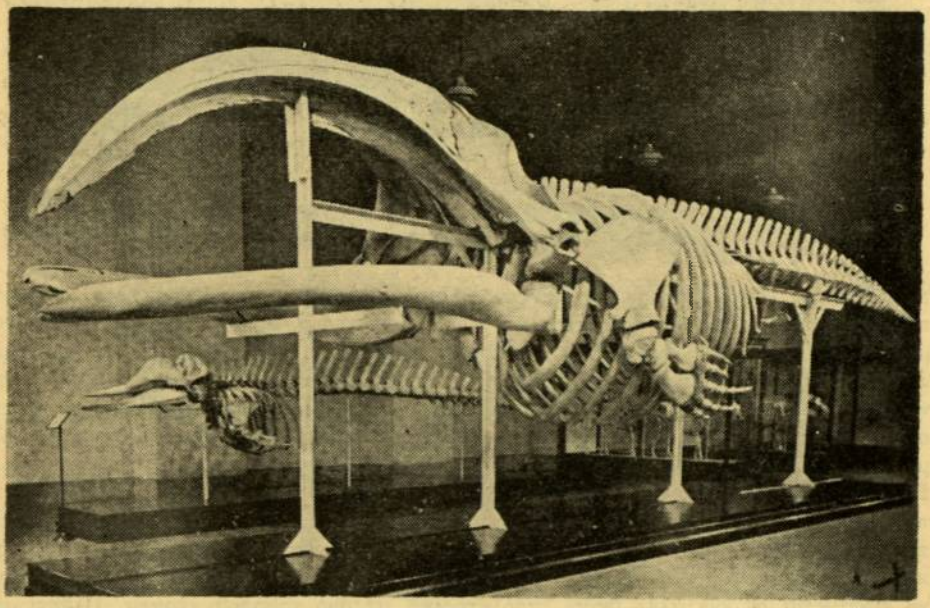
προβάλλεται κινηματογραφικὴ ταινία. Ἀετοί, ἐρωδιοί, στρουθοκάμηλοι καὶ ὅ,τι πουλὶ μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανεὶς ἀπὸ ὅλες τὶς ἠπείρους, βρίσκονται ἐκεῖ βαλσαμωμένα μέσα στὸ σκηνοθετημένο περιβάλλον τους. Στὰ θαλασσινὰ πουλιὰ ὑπάρχει ἀκόμη ἡ θάλασσα σὲ ἕνα βάθος ποὺ διερωτᾶται ὁ ἐπισκέπτης πῶς τὸ ἐπέτυχεν ὁ σκηνοθέτης καὶ συνεδύασε τὰ πραγματικὰ πουλιὰ μὲ τὴ ζωγραφική. Ὅταν μπήκαμε στὴν αἴθουσα τῶν προϊστορικῶν ζώων βρεθήκαμε πρὸ ἐκπλήξεων. Οἱ σκελετοὶ τῶν μαμούθ, τῶν δεινοσαύρων καὶ ἄλλων τεραστίων διαστάσεων προϊστορικῶν ζώων ἔχουν συναρμολογηθῆ, ἔχουν συμπληρωθῆ καὶ στέκουν ἐκεῖ μπροστά μας, ἀλλὰ τὸ πιὸ σπουδαιότερο εἶναι ὅτι δίπλα τους, μέσα σὲ ἕνα σκηνοθετημένο κατὰ φαντασίαν περιβάλλον, ἔχουν κατασκευασθῆ σὰν νὰ εἶναι ζωντανὰ τὰ προϊστορικὰ αὐτὰ ζῶα καὶ μάλιστα στὸν ἀγώνα μεταξύ τους. Βλέπει λοιπὸν κανεὶς δεινόσαυρο ὁλοζώντανο νὰ ἐπιτίθεται σὲ ἕνα ἄλλο θηρίο, προϊστορικό, μὲ δυὸ τρομερὰ κέρατα. Βλέπει μιὰ τεραστίων διαστάσεων καὶ ὡραιωτάτη σὲ χρώματα σαύρα νὰ κοιτάζη στὸν οὐρανὸ κλπ. κλπ. Θὰ χρειαζόταν κανεὶς πολλὲς ὧρες γιὰ νὰ μπορέση νὰ περιγράψη αὐτὲς τὶς ἀναπαραστάσεις τῶν μυθικῶν τεράτων, τῶν παλαιοτέρων ζώων, τῶν συγχρόνων σπανίων ζώων, πτηνῶν καὶ ἑρπετῶν καὶ τοῦ ἀμυθήτου πλούτου τῶν θαλασσίων κατοίκων.

Δὲν εἶναι δυνατὸν ὅμως νὰ μὴν ἀναφέρουμε τὴν αἴθουσα ὅπου παρουσιάζεται σὲ ζωντανὲς εἰκόνες ἡ ἐξέλιξις τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν πρωτόγονη ἐποχὴ μέχρι σήμερα. Βλέπει λοιπὸν κανεὶς εἰκόνες μὲ ἀνθρώπους ποὺ φαίνονται ζωντανοί, πῶς ζοῦσαν πρὸ 400.000 ἐτῶν, καὶ ἐν συνεχείᾳ σκηνὲς τῆς ζωῆς πρὸ 200.000 ἐτῶν, πρὸ 100.000 ἐτῶν, πρὸ 50.000 ἢ 40.000 ἢ 30.000 ἐτῶν. Αὐτὲς οἱ σκηνὲς εἶναι παρ-

μένες ἀπὸ ἀπολιθώματα ποὺ βρέθηκαν σὲ διάφορες σπηλιές, ὅπου παρουσιάζεται ἡ λίθινη ἐποχή, ἡ σιδηρᾶ κλπ. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀπολιθώματα αὐτά, ζώων ἰδίως, ἐκτίθενται ἐκεῖ. 'Επίσης οἱ ἄνθρωποι παρουσιάζονται στὴ λιθίνη ἐποχὴ βάσει τοῦ κρανίου τοῦ Νεάντερταλ, δηλαδὴ ὡς ἕνας ἐνδιάμεσος τύπος μεταξὺ πιθήκου καὶ ἀνθρώπου.

Μιὰ ὥρα ἐπίσης ἐχρειάσθη γιὰ νὰ δοῦμε τὰ ἑρπετὰ καὶ ἄλλη μιὰ ὥρα γιὰ τὶς αἴθουσες τῶν ψαριῶν, ὅπου ἐκτίθενται ὅλα τὰ εἴδη, ὅλων τῶν θαλασσῶν, τοποθετημένα σὲ βυθοὺς φυσικωτάτους.

Μέσα στὸ Μουσεῖο ὑπάρχουν αὐτόματα μηχανήματα ἀναψυκτικῶν. Καθήσαμε καὶ πήραμε ἀπὸ μιὰ πορτοκαλάδα, ξεκουραστήκανε καὶ προχωρήσαμε πρὸς τὴν αἴθουσα τῶν 'Ινδιάνων. Στὶς αἴθουσες αὐτὲς παρουσιάζεται ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ ζωὴ τῶν 'Ινδιάνων ἀπὸ τὴν πολὺ παλαιὰ ἐποχὴ μέχρι τὴ σύγχρονη. Πραγματικὰ βλέπει κανεὶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ποὺ ἐθεωροῦντο ἄγριοι καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχαν φυλὲς καννιβάλων, εἶχαν ἀναπτύξει ἕνα πολιτισμὸ μὲ ἀρκετὸ ἐνδιαφέρον. Εἴδη χειροτεχνίας, ὅπλα, κοσμήματα καὶ πολυτελεῖς ἐνδυμασίες, μαρτυροῦν τὴν ἐπίδοσί τους. Τὰ ἐκθέματα τὰ θρησκευτικά, τὰ ὅπλα, τὰ οἰκιακὰ σκεύη καὶ γενικὰ τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ ζωὴ εἴδη ἐκτίθενται μὲ τάξι καὶ σὲ πλούσιες συμλλογές.

'Αφοῦ τελειώσαμε τὶς αἴθουσες τῶν 'Ινδιάνων κατεβήκαμε στὸ ὑπόγειο, ὅπου ὑπάρχουν οἱ αἴθουσες τῆς Αἰγύπτου. 'Αντικρύζουμε μπροστὰ τὸ ἄγαλμα τῆς γυναίκας μὲ τὸ γατίσιο κεφάλι, τῆς Bastet. Τὸ ἄγαλμα αὐτὸ βρέθηκε στὶς ἀνασκαφὲς καὶ ὅμοια βρέθηκαν στὴν Κίνα καὶ στὴ Ρώμη καὶ ἀνήκουν στὴ θεὰ Bastet, ὑπολογίζονται δὲ σὲ 4.000 — 10.000 χρόνια π.Χ. Στὴν Αἴγυπτο ἡ γάτα ἦταν ἱερὸ ζῶο καὶ ὄχι μόνον ἀπηγορεύετο τὸ σκότωμα, ἀλλὰ ἐθεωρεῖτο καὶ τρομερὸ ἔγκλημα. Ὅταν δὲ πέθαινε ἡ γάτα τοῦ σπιτιοῦ, ὅλοι οἱ ἔνοικοι, λόγω πένθους, ξύριζαν τὰ φρύδια τους, τὸ δὲ πτῶμα τῆς γάτας τὸ ταρίχευαν, τὸ ἔκαναν μούμια καὶ τὸ τοποθετοῦσαν στὸ ξύλινο φέρετρό της, μέσα στὸ ὁποῖο ἔβαζαν καὶ ποντίκια γιὰ νὰ ἔχῃ ἡ γάτα νὰ τρώῃ... στὸν ἄλλο κόσμο.

Προχωροῦμε στὴν αἴθουσα τῶν αἰγυπτιακῶν μουμιῶν καὶ βλέπουμε πολλὲς μούμιες, ἄλλες ἀνοικτὲς στὶς κάσσες τους καὶ ἄλλες κλειστές, ἄλλες πλουσίων καὶ ἄλλες πτωχῶν. Ἐντύπωσι κάνουν τὰ χρώματα μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι ζωγραφισμένες οἱ νεκρόκασσες καὶ τὰ ὁποῖα μένουν ἀνεξίτηλα. Μιὰ ὥρα ὁλόκληρη περιεργαζόμεθα τὰ ἐκθέματα τοῦ αἰγυπτιακοῦ πολιτισμοῦ τὰ ὁποῖα εἶναι ἀξιόλογα καὶ ἐνδιαφέροντα.

Τέλος ἐπισκεπτόμαστε τὴν σινικὴ ἔκθεσι μὲ τὶς παγόδες καὶ ἕνα πλῆθος τοῦ σινοϊαπωνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἀκολούθως τελειώνουμε μὲ τὴν ἐπίσκεψι τῶν αἰθουσῶν πολυτίμων λίθων, ὅπου ὑπάρχουν ἐκθέματα τῶν πολυτίμων λίθων σὲ φυσικὴ κατάστασι καὶ ἐπεξεργασμένων. Τελειώσαμε ὕστερα ἀπὸ 4 ὥρες τὴν ἐπίσκεψί μας στὸ μουσεῖο Φυσικῆς καὶ Ἀρχαιολογίας.

3. ΟΙΚΟΣ (ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ) ΜΠΑΧΑ· Ι·

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα τοῦ Σικάγου εἶναι καὶ ὁ οἶκος Μπαχάϊ. Ἡ ἱστορία του ἔχει ὡς ἑξῆς. Ὁ Πέρσης Μπαχαούλα ἐγεννήθη τὸ 1817 καὶ ἀπέθανε τὸ 1892. Αὐτὸς ὅταν ἦταν 30 ἐτῶν ἐφιλοσόφει καὶ ἐκήρυττε ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ, ἵδρυσε δὲ μιὰ νέα θρησκεία κατὰ τὴν ὁποία οἱοσδήποτε, ἀδιακρίτως θρησκείας, ὀφείλει νὰ πιστεύη σ' ἕνα Θεὸ καὶ νὰ φροντίζη γιὰ τὴν συνεννόησι τῶν ἀνθρώπων καὶ γιὰ τὴν ἴση διαβίωσι, τὴν εἰρήνη μεταξύ τους καὶ τὴν ἰσότητα. Τὸν ἀκολούθησαν ἀρκετοί. Ἀλλὰ λόγω τῶν ἰδεῶν του ἐξωρίσθη ἀπὸ τὴν Περσία καὶ πῆγε στὴν Ἱερουσαλὴμ ὅπου καὶ πέθανε. Οἱ ὀπαδοί του στὴν Ἀμερικὴ ἔκτισαν στὸ Σικάγο τὸν οἶκο αὐτὸ ποὺ ἔχει ἐννέα εἰσόδους. Βρίσκεται μέσα σ' ἕνα ὡραιότατο πάρκο καὶ στὴν ἰδιορρυθμία του εἶναι ἀριστούργημα ἀρχιτεκτονικῆς, γιατὶ καὶ ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἀποτελεῖ ἕνα ἀραβούργημα πάνω σὲ μάρμαρο, ποὺ πρέπει νὰ ἐχρειάσθη πολὺς χρόνος γιὰ νὰ γίνη. Στὸ ἐσωτερικὸ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνον καθίσματα καὶ ἕνα μικρόφωνο ἀπ' ὅπου ὁμιλεῖ ὁ κήρυκας τοῦ λόγου τοῦ Μπαχάϊ.

4. ΜΕΓΑΡΟ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΕΡΓΩΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ

Μὲ ξεναγὸ πάντοτε τὴν δεσποινίδα Μαρία Τσινώνη ἐπισκεφθήκαμε στὶς 20 Αὐγούστου τὸ ἰνστιτοῦτο τέχνης, ποὺ βρίσκεται στὴ λεωφόρο Μίτσιγκαν καὶ Ἄνταμς. Καὶ τὸ μέγαρο τοῦ ἰνστιτούτου αὐτοῦ, εἶναι καθαρῶς ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ καὶ στὴ μετόπη, ὅπου ὑπάρχουν ἀρχαϊκὰ ἑλληνικὰ ἀνάγλυφα, εἶναι γραμμένα τὰ ἑξῆς : PHIDIAS—ICTINOS —PRAXITELES—APPELES. Δύο τεράστιοι χάλκινοι λέοντες καὶ τὸ χάλκινο ἄγαλμα τοῦ Γεωργίου Οὐάσιγκτων εἶναι τοποθετημένα ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ στὴ φαρδειὰ σκάλα, ἐνῶ τὸ ἄγαλμα εἶναι στὴ μέση. Τὸ ἰνστιτοῦτο αὐτὸ τῆς τέχνης εἶναι μιὰ μόνιμη ἔκθεσις (πινακοθήκη) ἔργων διασήμων ζωγράφων παλαιοτέρων καὶ νεωτέρων, καθὼς καὶ ἔργων γλυπτικῆς, ἔργων ἀπὸ πορσελάνη, ἔργων κινεζικῆς τέχνης καθὼς καὶ παλαιῶν ἐπίπλων κλπ.

Ἡ εἴσοδος εἶναι δωρεάν. Μόλις προχωρῆτε πρὸς τὸ μεγάλο χώλ, οἱ πόρτες ἀνοίγουν αὐτόματα γιατὶ εἶναι ἠλεκτρονικές. Στὸ χὼλ ἀπολαμβάνετε ἕνα τέμπλο ἔργων βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς τεχνοτροπίας καὶ γύρω-γύρω βλέπετε μερικὰ γνήσια ἑλληνικὰ γλυπτὰ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς καὶ λίγα γνήσια ἀρχαῖα ἀγγεῖα (ἀμφορεῖς κλπ.). Εἶναι τὰ μοναδικὰ ἀποκτήματα τοῦ μουσείου ἀπὸ τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα. Τὸ ἐσωτερικὸ στύλ του μεγάρου εἶναι σὲ ἀρχαῖο ἑλληνικὸ ρυθμό. Ἀνεβαίνοντας τὶς μεγάλες σκάλες βρίσκεσθε στὶς αἴθουσες τῶν ἔργων ζωγραφικῆς. Ὑπάρχουν αἴθουσες γιὰ ἔργα τοῦ Grant Wood, τοῦ Meliore Toscano, τοῦ Seurat, τοῦ Penoir, τοῦ Van Der Weyden, τοῦ Matisse, τοῦ El Greco (Θεοτοκοπούλου), τοῦ Rembrandt, τοῦ Picasso Etching, τοῦ Fragonapd Drawing καὶ πολλῶν ἄλλων συγχρόνων Ἀμερικανῶν.

Ἐν συνόλω ὑπάρχουν 46 μεγάλες αἴθουσες μὲ ἔργα διασήμων ζωγράφων καὶ συγχρόνων σουρεαλιστῶν. Σὲ ὡρισμένες ἀπὸ τὶς αἴθουσες αὐτὲς εἶναι τοποθετημένα

καὶ διάφορα γλυπτά, σὲ χαλκὸ καὶ σὲ μάρμαρο, ἀρκετὰ δὲ καὶ τῆς σύγχρονης ἀφηρημένης τέχνης. Εἶδα π.χ. ἕνα μεγάλο πίνακα ποὺ εἶχε μιὰ παράλληλη πινελιὰ μαύρη, δύο κάθετες μαῦρες καὶ ἀνάμεσά τους μιὰ κόκκινη καὶ μιὰ κίτρινη. Τί ἔδειχνε; Ὁ Θεὸς ξέρει. Γιατὶ ἀσφαλῶς οὔτε κεῖνος ποὺ τὸ ἔκανε μπορεῖ νὰ ξεύρη.

Στὸν Ἀον ὄροφο ὑπάρχει αἴθουσα πωλήσεως ἐνθυμίων καὶ ἀντιγράφων ἔργων ζωγραφικῆς ἢ γλυπτῶν διαφόρων, ὑπάρχει μεγάλη βιβλιοθήκη, ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι μελετοῦν, ὑπάρχει καὶ γραφεῖον πληροφοριῶν. Ἐκτὸς τούτου ὑπάρχουν καὶ 17 αἴθουσες μὲ ἔργα γιαπωνέζικα τοῦ Drints καὶ Preganard Drawing. Τέλος στὸ ὑπόγειο, ὅπου κατεβαίνει κανεὶς μὲ ὡραιότατες μαρμάρινες σκάλες, ὑπάρχουν αἴθουσες μὲ πολλὰ ἀγάλματα χάλκινα ἢ ἀπὸ ξύλο, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ περισσότερα εἶναι ἀφηρημένης τέχνης, ὑπάρχουν αἴθουσες ἐπίπλων παλαιῶν ὅλων τῶν χωρῶν, ὑπάρχει αἴθουσα ἀπὸ μινιατοῦρες ὅπου κανεὶς βλέπει μὲ τὸ φακὸ ὡραιότατες ἀναπαραστάσεις ἀνακτόρων, σαλονιῶν κλπ. καὶ ὑπάρχει τέλος αἴθουσα μὲ διάφορες μάσκες. Βγαίνοντας ἀπὸ τὶς αἴθουσες πηγαίνουμε σ' ἕναν ὡραῖο κῆπο μὲ λίμνες στὸ μέσον ὅπου 4 γοργόνες χάλκινες πετοῦνε νερό. Ἐκεῖ ὑπάρχει ρεστωρὰν ποὺ προσφέρει φαγητά, ἀναψυκτικὰ κλπ. Παίρνοντας λοιπὸν ἕνα δροσιστικὸ παγωτὸ τελειώσαμε τὴν ἐπίσκεψί μας.

(Στὸ ἑπόμενο : Ἐπίσκεψις στὸ Μὰκ Κόρμικ. Τὸ μέγαρο Προυντένσιαλ. Τὸ ἐνυδρεῖο. Ἑλληνικὲς ἐκκλησίες. Ἰνδιάνα. Στὴ φάρμα τῶν Μουμουτζήδων. Ἡ λίμνη τῶν κέδρων. Στὰ ἐργοστάσια παγωτῶν. Νυχτερινὴ ζωὴ στὸ Σικάγο).

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Ὁ κτηματομεσίτης Τζὰπφ προχωρεῖ ἀργὰ μέσα στὸ δάσος. Πηγαίνει μὲ τὰ πόδια μέσα ἀπὸ τὸ δάσος γιὰ νὰ κάνη οἰκονομία στὰ εἰσιτήρια. Καὶ πηγαίνει μόνο καὶ μόνο γιὰ πεντακόσια μάρκα, τὰ ὁποῖα εἶχε ἀποσύρει ἀπὸ τὴν τράπεζα γιὰ νὰ τὰ καταθέση στὴν τράπεζα τῆς γειτονικῆς πόλεως, ὅπου πληρώνουν τόκο 1/8 περισσότερο. Ξαφνικὰ πετιέται πίσω ἀπὸ ἕνα δένδρο, μὲ προτεταμένο τὸ πιστόλι, ὁ ληστὴς Ράππ. Περίλυπος ὁ Τζὰπφ βγάζει τὸ πορτοφόλι του. Τότε ὅμως τοῦ ἔρχεται μιὰ ἰδέα :

—Ἡ γυναίκα μου δὲν θὰ μὲ πιστέψη ὅτι μὲ λήστεψαν, λέγει. Θὰ μπορούσατε νὰ πυροβολήσετε καὶ νὰ τρυπήσετε τὸ μανίκι μου ;

Ὁ ληστὴς πυροβολεῖ.

—Καὶ τώρα γιὰ ἀσφάλεια, ἄλλη μιὰ στὸ καπέλλο . . .

Ὁ ληστὴς ξαναπυροβολεῖ.

—Καὶ στὸ μπατζάκι, ἄλλη μιὰ παρακαλῶ.

—Λυπᾶμαι, λέγει ὁ ληστής, ἀδύνατον, γιατὶ σὲ κάθε ληστεία μου ἔχω πάντοτε μόνο δύο σφαῖρες μαζί μου.

Ἀκούγοντας αὐτὰ ὁ Τζὰπφ ξαναβάζει τὸ πορτοφόλι του στὴν τσέπη καὶ προχωρεῖ λέγοντας :

—Ἄτυχος φίλε μου. Δὲν ἔχεις σφαῖρες δὲν παίρνεις χρήματα . . .

Η ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1963 ΥΠΟ ΤΩΝ "ΛΑΪΟΝΣ,, ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Αἱ πλατωνικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ ἠθικὰ διδάγματα τοῦ Θεανθρώπου, αἱ περὶ πολιτείας δικαίου, ἐλευθερίας, καθήκοντος πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὸν συνάνθρωπον φιλοσοφικαὶ ἰδέαι, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ διέπουν τὸν παγκόσμιον Λαϊονισμόν. Καὶ τὰ στοιχεῖα αὐτά, συνοψιζόμενα εἰς τὸ σύνθημα «Ἐλευθερία καὶ Διανόησις ἀσφάλεια τῶν Ἐθνῶν μας», δὲν ἔπαυσαν νὰ ἀξιοποιοῦν καὶ νὰ λαμπρύνουν οἱ ἐν Ἑλλάδι «Λάϊονς» ἀφ' ὅτου συνεστήθη ἡ ἐνταῦθα «Λέσχη Λαϊονς τῶν Ἀθηνῶν».

Εἰς τὰ πλαίσια λοιπὸν αὐτῶν τῶν ἰδανικῶν, εἰς τὰ πλαίσια μιᾶς πλουσιωτάτης κοινωφελοῦς δράσεως τῶν «Λάϊονς» τῶν Ἀθηνῶν, ἐβραβεύθη τὴν 29ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ὁ καλύτερος ἀστυφύλαξ τοῦ ἔτους 1963. Πρόκειται, ὡς ἀντιλαμβάνεται ὁ καθείς, περὶ μιᾶς ἐνεργείας ἡ ὁποία, ἐπαναλαμβανομένη κατ' ἔτος, τιμᾶ τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βραβευομένου ἀστυνομικοῦ, ἀφοῦ δι' αὐτῆς ἐπιβραβεύεται ἡ ἀρετή, ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον, ἡ ἱκανότης, ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦνται αἱ εὐγενεῖς ἐκεῖναι προϋποθέσεις ἀμίλλης ποὺ δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ προάγουν τὰ ἰδανικὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον. Ὁ βραβευθεὶς ἐφέτος ἀστυφύλαξ, ὁ κ. Σωτήριος Γεωργιλᾶς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, εἶναι ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ποὺ διακρίνεται διὰ τὸ ἦθος του, τὴν προσήλωσίν του εἰς τὸ καθῆκον, τὴν πίστιν εἰς τὰ ἰδεώδη τοῦ Σώματος ποὺ ὑπηρετεῖ. Εἶναι ὁ ἀστυφύλαξ ὁ ὁποῖος ἔχει λάβει ἄνω τῶν δέκα ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν κατὰ τὴν 19ετῆ μέχρι σήμερον ὑπηρεσίαν του εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν βράβευσίν του, ὁ ἀστυφύλαξ ποὺ μεγάλως συνέβαλεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τριῶν σοβαρωτάτων ἐγκλημάτων κατὰ τῆς περιουσίας, στρεφομένων κατὰ ἑνὸς ἀλλοδαποῦ καὶ δύο Ἑλλήνων ὑπηκόων. Ἀκόμη εἶναι ὁ ἀστυφύλαξ τοῦ ὁποίου τὰ ὀλίγα σεμνὰ καὶ ἁπλᾶ λόγια, μὲ τὰ ὁποῖα ἀπήντησεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Λέσχης τῶν ἐδῶ Λαϊονς κ. Πεταλᾶν, ἀμέσως μετὰ τὴν βράβευσίν του, δεικνύουν ὅτι καὶ μόνον δι' αὐτὰ θὰ τοῦ ἤξιζεν ἡ βράβευσις. «"Αν ἡ τιμὴ αὐτὴ μοῦ ἀπονέ-» μεται διὰ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων μου», εἶπε μεταξὺ τῶν ἄλλων, «ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί μου τῆς Ὑ-» ποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κατ' οὐδὲν ὑστεροῦν ἐμοῦ. Εἶναι » λοιπὸν δίκαιον νὰ θεωρῶ ὅτι τιμῶμαι διὰ λογαριασμὸν ὅλων ἐκείνων τῶν συναδέλ-» φων μου, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐνθουσιασμόν, ἀφοσίωσιν καὶ ἀκατάβλητον δραστηριότητα » ἐκτελοῦν τὸ καθῆκον των . . . ». Καὶ οἱ παριστάμενοι ἀστυνομικοὶ καὶ ἰδιῶται, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἠσθάνθησαν ὑπερηφάνειαν διὰ τὸν βραβευθέντα ἄξιον ἀστυνομικὸν καὶ βαθύτατα μετριόφρονα ἄνθρωπον, τὸν θέλοντα νὰ κατανεμηθῇ ἡ τιμὴ ποὺ τοῦ ἐγένετο μεταξὺ ὅλων τῶν συναδέλφων του.

***

Η συνεστίασις τῶν μελῶν τῆς ἐνταῦθα «Λέσχης Λαϊονς τῶν Ἀθηνῶν», ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 29ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ὡς προείπομεν καὶ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μεγάλη Βρεταννία», εἶχε τριπλοῦν σκοπόν: Νὰ ἑορτασθῇ ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀνεξαρτησίας, νὰ βραβευθῇ ὁ καλύτερος ἀστυφύλαξ τοῦ ἔτους 1963 καὶ νὰ ἑορτασθῇ ἡ Διδυμοποίησις τῆς Λέσχης Λαϊονς Ἀθηνῶν μετὰ τῆς Λέσχης Λαϊονς τῆς Κατάνης Σικελίας. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν 150 περίπου «Λάϊονς» καὶ ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς ὁ ἀναπληρωτὴς Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος

Καραμπέτσος, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς 'Αθηνῶν κ. Γεώργιος Κανελλάκης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν κ. Δημήτριος Ὑφαντῆς, ὁ 'Αστυνόμος Α' κ. Κωνσταντῖνος Πολίτης, Διοικητὴς τοῦ Γ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν, καὶ ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Ἄγγελος Ντόντος, τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Σχέσεων 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως 'Αθηνῶν.

Οἱ ἐκφωνηθέντες λόγοι καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν εἰδικῶν τελετῶν τῆς ὅλης συνεστιάσεως περιέχουν ἠθικὰ διδάγματα ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ θὰ ἤθελεν ὠφεληθῆ ὁ ἀναγνώστης. Περιοριζόμεθα ἐν τούτοις εἰς τὴν περικοπὴν ἐκείνην ποὺ ἀνεφέρθη ὁ πρόεδρος τῆς Λέσχης Λάϊονς κ. Πεταλᾶς κατὰ τὴν βράβευσιν τοῦ ἀστυφύλακος κ. Σ. Γεωργιλᾶ, ὡς καὶ εἰς τὴν περικοπὴν ἐκείνην τοῦ λόγου του διὰ τοῦ ὁποίου ὁ 'Αρχηγεύων τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος ἀνεφέρθη καὶ ηὐχαρίστησε τοὺς Λάϊονς ὡς πρὸς τὴν προσγενομένην τιμὴν βραβεύσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ. Εἶπεν ὁ κ. Πεταλᾶς μετὰ τὴν ἔξαρσιν τοῦ πνεύματος τῆς 'Εθνικῆς μας 'Επετείου καὶ πρὶν ἀναφερθῆ εἰς τὴν Διδυμοποίησιν τῆς Λέσχης Λάϊονς 'Αθηνῶν μὲ ἐκείνην τῶν Λάϊονς Κατάνης, τῆς ἀρχαίας δηλαδὴ ἀποικίας τῶν 'Ελλήνων, τῆς ὁποίας οἱ ἀπόγονοι «ἦλθον εἰς τὴν πόλιν τοῦ 'Αριστογείτονος καὶ τῆς Παλλάδος 'Αθηνᾶς νὰ Διδυμοποιήσωμεν τὰς Λέσχας μας καὶ νὰ ἀνασυνδέσωμεν τοὺς ἀρχαίους μας δεσμούς, διὰ τῆς συσφίξεως τῶν Λαϊονικῶν δεσμῶν φιλίας . . .»:

« . . . Συγχρόνως ἀπόψε συνεκεντρώθημεν διὰ νὰ βραβεύσωμεν τὸν ἀστυφύ-» λακα Σωτήριον Γεωργιλᾶν, μὲ τὸ καθιερωμένον ὑπὸ τῆς Λέσχης μας εἰδικὸν Με-» τάλλιον Τιμῆς μετὰ χρηματικοῦ βραβείου, ὡς τὸν καλύτερον ἀστυνομικὸν τοῦ ἔτους » 1963. Διότι ἐπέδειξεν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ζῆλον καὶ ἀφο-» σίωσιν εἰς τὸ καθῆκον, ἐπιτυχὼν κατὰ τὸ ἔτος 1963 τὴν σύλληψιν διαδοχικῶς δύο » ἐπικινδύνων κακοποιῶν καὶ συμβαλὼν τὰ μέγιστα εἰς τὴν σύλληψιν ἑτέρων δύο » τοιούτων.

«Σκοπὸς τῶν λεσχῶν «Λάϊονς» εἶναι καὶ ἡ ἐξύψωσις τῆς Διοικήσεως καὶ » ὁ σεβασμὸς τῶν πολιτῶν πρὸς αὐτήν. Ἡ Λέσχη μας, βραβεύουσα τὸν ἀστυφύλακα » Γεωργιλᾶν τιμᾶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας » Πόλεων, διὰ τὸ πολύμοχθον καὶ λίαν ἐπικίνδυνον ἔργον τὸ ὁποῖον νυχθημερὸν ἐπι-» τελεῖ, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας, πρὸς προφύλαξιν καὶ ἐξασφάλι-» σιν τῆς ζωῆς καὶ 'Ελευθερίας τῶν ἀτόμων ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀπὸ παντὸς κινδύνου.

«'Αστυφύλαξ Σωτήριε Γεωργιλᾶ, ἡ Λέσχη «Λάϊονς» 'Αθηνῶν σᾶς συγχαίρει » καὶ σᾶς ἀπονέμει τὸ «Μετάλλιον Τιμῆς» μὲ τὰς λέξεις «ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ» » καὶ σᾶς εὔχεται πανταχοῦ καὶ πάντοτε νὰ ἀριστεύηται . . . ».

Εἰς τὰ ἀνωτέρω, ὁ κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος—καὶ μετὰ ἐμπεριστατωμένην ἀναφορὰν εἰς τὸ μέγα δίδαγμα τοῦ 1821 καὶ τὴν Διδυμοποίησιν τῶν δύο Λεσχῶν τῶν Λάϊονς—ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

« . . . Καὶ ἤδη, ἐρχόμενος εἰς τὸ θέμα τῆς ἀπονομῆς τιμητικῆς διακρίσεως πρὸς » τὸν ἀστυφύλακα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς 'Ασφαλείας 'Αθηνῶν κ. Σωτήριον » Γεωργιλᾶν, αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ ὁμολογήσω ὅτι ζωηρὰ μὲ συνέχει συγκί-» νησις συνεπείᾳ τοῦ γεγονότος ὅτι παρίσταμαι εἰς τὴν ἔκτην, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, » ἀνάλογον τελετήν, κατὰ τὴν ὁποίαν βραβεύεται, ὑπὸ τῆς Λέσχης Λάϊονς τῶν 'Α-» θηνῶν, ὑπάλληλος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

« Καὶ ἐκρίθη ἄξιος τῆς τιμῆς ταύτης ὁ κ. Γεωργιλᾶς, διότι κατὰ τὴν διάρκειαν » τοῦ ἔτους 1963 συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διαλεύκανσιν τριῶν » σοβαρωτάτων ἀδικημάτων, κατὰ τῆς περιουσίας ἑνὸς ξένου καὶ δύο 'Ελλήνων ὑπη-» κόων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνακάλυψιν, σύλληψιν καὶ παραπομπὴν τῶν δραστῶν » ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

« Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτυχιῶν του, ὁ κ. Γεωργιλᾶς συνέβαλεν σοβαρῶς εἰς

» τὴν ἐμπέδωσιν τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν, τόσον ἀναγκαίου διὰ τὴν
» ἀπερίσπαστον καὶ ἀποδοτικὴν ἐπίδοσιν εἰς τὰ εἰρηνικὰ ἔργα των.

«Ἐπιβάλλεται, φρονῶ, νὰ τονίσω ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐπιτεύγματα δὲν εἶναι οὔτε
» τὰ μόνα, οὔτε τὰ σπουδαιότερα, εἰς τὴν εὐδόκιμον καὶ σχετικῶς μακρὰν σταδιο-

Ὁ πρόεδρος τῆς λέσχης «Λάϊονς» Ἀθηνῶν κ. Πεταλᾶς ἐπιδίδει τὸ μετάλλιον καὶ συγχαίρει τὸν βραβευθέντα ἀστυφύλακα κ. Σωτήριον Γεωργιλᾶν.

» δρομίαν του. Διὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω, ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω ὅτι ἀποφασιστικὴ
» ὑπῆρξεν ἡ συμβολή του εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τοῦ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν συνταράξαντος
» τὴν κοινωνίαν ἐγκλήματος Χατζηχρήστου.

« Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἐπιτακτικὴν θεωρῶ τὴν ὑποχρέωσίν μου ὅπως καὶ
» ἐνώπιον τῆς ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως τῆς ἑσπέρας ταύτης, συγχαρῶ θερμῶς τὸν κ.
» Γεωργιλᾶν καὶ ἐκφράσω πρὸς αὐτὸν δημοσίᾳ τὴν ἄκραν εὐαρέσκειάν μου, διὰ τὴν,
» ὁμολογουμένως, λαμπρὰν ὑπηρεσιακὴν ἐπίδοσίν του.

«Ὀφείλω, ἐξ ἄλλου, νὰ εὐχαριστήσω τὸν τιμώμενον, διότι διὰ τῆς ἀφοσιώ-
» σεώς του εἰς τὸ καθῆκον, τῆς ἀκαταπονήτου δραστηριότητός του καὶ τῶν μεθο-
» δικῶν καὶ εὐφυῶν ἐνεργειῶν του, μεθ' ὧν ἐπιδίδεται εἰς τὸ ἀθόρυβον, ἀλλὰ τό-
» σον κοινωφελὲς ἔργον του, ἤχθη εἰς τὰ προαναφερθέντα ἀποτελέσματα καὶ παρέ-
» σχεν τὴν δυνατότητα εἰς τοὺς Λάϊονς τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως ἐπιβραβεύσουν αὐτὸν
» καὶ ἐν ὑστάτῃ ἀναλύσει τοὺς συναδέλφους του, ἐν τῷ συνόλῳ των. Φρονῶ ἐξ ἄλλου
» ὅτι οἱ Λάϊονς, διὰ τῶν ἐκδηλώσεών των, ὡς ἡ σημερινή, ἐπιδιώκουν, ἐκτὸς τοῦ
» δημοσίου ἐπαίνου τῶν διακεκριμένων πράξεων καὶ τῶν φορέων των, ὅπως ὑπο-
» δαυλίσουν, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, τὸν δημιουργικὸν ζῆλον τῶν μελῶν
» τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν καὶ δὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῆς ὁποίας κατ' αὐ-
» τὸν τὸν τρόπον ὑπογραμμίζουν τὴν ὑψηλὴν κοινωνικὴν ἀποστολήν.

« Κατὰ ταῦτα χάριτας πολλὰς ὀφείλω πρὸς τοὺς Λάϊονς τῶν Ἀθηνῶν, τοὺς » ὁποίους καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς, διότι διὰ τῆς εὐγενοῦς πρωτοβουλίας των προ- » βάλλουν κατὰ τὸν πλέον τιμητικὸν τρόπον τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

«Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ δὲ ὅπως, περαίνων, τονίσω ὅτι οἱ Λάϊονς ἐξαίρουν δη- » μοσίᾳ καὶ ἐπιβραβεύουν πράξεις ὀφειλομένας ὄχι εἰς τὴν δραστηριότητα αὐτῶν » τῶν ἰδίων, ἀλλ' εἰς τὴν γόνιμον δραστηριότητα προσώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὸν » κύκλον των.

«Ἡ σεμνὴ αὕτη τακτικὴ ἀποτελεῖ καὶ τὸν σπουδαιότερον τίτλον τιμῆς διὰ

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν συνεστίασιν ἐπὶ τῇ βραβεύσει τοῦ ἀστυφύλακος κ. Σ. Γεωργιλᾶ. Διακρίνονται, ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Γεώργιος Κανελλάκης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὁ πρόεδρος τῆς λέσχης «Λάϊονς» τῆς Κατάνης, ὁ κ. Πεταλᾶς, ὁ βραβευθεὶς ἀστυφύλαξ κ.λ.

» τὴν Λέσχην τῶν Λάϊονς, τῆς ὁποίας ἡ πολυσχιδὴς κοινωφελὴς δραστηριότης εἶναι » εὐφήμως γνωστή ».

***

Αἱ στῆλαι αὐταί, ἐκ μέρους τοῦ περιοδικοῦ μας, δὲν ἔχουν παρὰ νὰ συγχαροῦν ὁλοψύχως τὸν βραβευθέντα ἀστυφύλακα κ. Γεωργιλᾶν. Καὶ νὰ εὐχηθοῦν ὅπως τὸ πρόσταγμα τῶν ἀρχαίων μας προγόνων « Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων », καταστῇ συνείδησις εἰς ὅλους μας, διὰ τὴν δόξαν, τὴν τιμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων.

Χ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ἀποστολή...

Ὑπὸ τῆς Κας ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ

Μοῦπαν:—Στὴ γέννησί μου πὼς ἤρθα μὲ τὸ κλᾶμμα,
ἐνῶ τριγύρω μου, χαρούμενα χαμογελοῦσαν ὅλοι...

—Ἤμουν, ἕνας λ ῖ θ ο ς πού ξεκόλλησε
ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ Σ ύ μ π α ν τ ο ς, καὶ πόνεσα...
Ἕνας λῖθος πού ἔκρυβε μέσα του μιὰ πεταλούδα,
μιὰ τόση δὰ μικρὴ πεταλουδίτσα,
πού ἔπρεπε νὰ ροκανίση μονάχη της τὸν λῖθο
ὡς πού νὰ τὸν σπάση ἀπ' ὅλες τὶς πλευρές,
γιὰ νὰ μπορέση ν' ἀποδεσμευθῆ καὶ νὰ βγῆ στὸ φ ῶ ς!..
Κι' ἡ πεταλούδα ἔγινε ψ υ χ ή, κι' ἡ ψ υ χ ὴ ἄ ν θ ρ ω π ο ς...
Κι' ὁ ἄνθρωπος, τέντωσε τὰ μάτια του ἔκπληκτος, μπροστὰ στὸ χ ά ο ς,
καὶ βρῆκε τὴν πορεία τῶν σκληρῶν πεπρωμένων του!..
Τραχὺς ὁ δρόμος, ἀνάμεσα ἀπὸ παγῖδες καὶ τριβόλους παθῶν,
ἀπὸ τρικυμίες ὀνείρων καὶ ἀνεμοθύελλες ἐπιθυμιῶν...
Σὲ κάθε βῆμα, ψιλοβρόχι ἔσταζε ὁ ἱδρώς...
Ἱδρὼς καὶ αἷμα σὲ κάθε σκαλοπάτι... Ὅμως, κάθε κόπος,
εἶχε καὶ μιὰ δική του ἀνείπωτη, ἀνιστόρητη ἡδονή!
Ὅσο σκληρώτερος ὁ κόπος, τόσο καὶ μεγαλείτερη ἱκανοποίησις...
Ὦ, Κ ύ ρ ι ε, ἂν ἤξεραν οἱ ἄνθρωποί Σου, τὴν ἀξία τοῦ πόνου,
πόσο θὰ ἤτανε εὐτυχεῖς!..—Γιατὶ ὁ πόνος τοῦ μόχθου,
εἶναι τὸ μόνον μέσο πού μποροῦμε
νὰ ἐπικοινωνήσουμε μαζί Σου!

—Δὲν ξέρω ἂν ἀντάξια Σοῦ ἀπέδωσα, Κ ύ ρ ι ε...
Ξέρω μόνον, πὼς σπατάλησα γιὰ τοὺς ἄλλους,
τοὺς θησαυρούς τῆς Ψυχῆς πού μοῦ χάρισες...
Δὲν κράτησα τίποτε γιὰ μένα!... Τ ί π ο τ ε !
Μ' ἔφθανε, Κ ύ ρ ι ε, τὸ ὅτι Σ' ἔνοιωθα, σὰν Ἴσκιος νὰ μὲ παρακολουθῆς!
Ἤμουν ὁ λῖθος ὁ ἀκατέργαστος κι' ἔμελλα
νὰ γίνω ὁ λιθοξόος τοῦ ἑαυτοῦ μου!...
Κι' ἐσφυροκόπησα τὸν λῖθο μὲ μανία...
Παράδειρα μέσα στὸ Χάος, ἀκοίμητος φρουρὸς
ταξινομώντας τὸ «σ ή μ ε ρ α» καὶ τὸ «α ὔ ρ ι ο»
πάνω στὴν ἴδια τὴ γραμμὴ τῆς περισυλλογῆς...
Καὶ μέρα τὴν μέρα, πέρασαν οἱ χρόνοι...
Ἴσως τὸ τέρμα τῆς ἀποστολῆς μου νὰ σιμώνη,
μά... δὲν ξέρω, Κ ύ ρ ι ε, ἂν Σοῦ ἀρέση ὁ ἑαυτός μου!
Μὰ 'γὼ νοιώθω εὐχαριστημένη, γιατὶ δὲν ξέρω
ἂν ὑπάρχει κι' ἄλλη ἀμοιβὴ ἀνώτερη
ἀπὸ τὴν «ψυχικὴ γαλήνη» πού μᾶς χαρίζει
ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ «ἀνθρώπινου χρέους»!
Τάχα αὐτό, δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἡ μεγάλη ν ί κ η;..
Ὅμως, ὅπως καὶ νἆναι, παρακαλῶ Σε Κ ύ ρ ι ε,
εὐδόκησε...—σὰν φθάσω 'στὸ τέρμα τῆς ἀποστολῆς μου,
σὰν κάθε ν ι κ η τ ή ς,
ν' ἀποχαιρετήσω τὴ ζωή, μ' ἕνα χαρούμενο χαμόγελο,
ἐνῶ οἱ ἄλλοι τριγύρω μου, θὰ κλαῖν γιὰ τὴ θανή μου!..

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Λαμπόβου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δυρραχίου 63, ἀπέναντι στὴν «Παιδικὴ χαρὰ» τῶν Σεπολίων.

Τὸ Λάμποβο, χωριὸ τῆς Β. Ἠπείρου, εὑρίσκεται βορείως τοῦ Ἀργυροκάστρου, στὴν δεξιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Δρίνου, παραποτάμου τοῦ Ἀώου. Διαιρεῖται στὸ Ἄνω καὶ Κάτω Λάμποβο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ κατήγοντο οἱ ἀδελφοὶ Ζάππα.

Λάμπρου Κατσώνη. (Βλέπε **Κατσώνη Λάμπρου**).

Λάμπρου Σπυρίδωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 304, κοντὰ στὴ στάσι «Κλωναρίδου».

Ὁ Σπυρίδων Λάμπρου, ἱστορικὸς καὶ μεσαιωνοδίφης, γεννήθηκε στὴν Κέρκυρα τὸ 1851. Τὸ 1890 ἐξελέγη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ γραφογνωσίας (παλαιογραφίας) στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποίου ἐχρημάτισε καὶ πρύτανις (1893 - 1894, 1912-1913).

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1916, ὕστερα ἀπὸ τὸν ἐθνικὸ διχασμό, προσεκλήθη ἀπὸ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνο καὶ ἀνέλαβε τὴν πρωθυπουργία, τὴν ὁποία καὶ διετήρησε μέχρι τῆς 21ης Ἀπριλίου 1917. Μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ Βασιλέως καὶ τὴν ἐγκατάστασι τῆς νέας κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ὁ Λάμπρου εἰσήχθη σὲ δίκη, ἐνώπιον εἰδικοῦ δικαστηρίου, ἐδημεύθη ἡ περιουσία του καὶ ἐξωρίσθη στὴν Ὕδρα καὶ Σκόπελο. Ἐξ αἰτίας τῶν κακουχιῶν προσεβλήθη ἀπὸ νεφρίτιδα καὶ ἀπέθανε στὴν Ἀθήνα τὴν 23ην Ἰουλίου 1919.

Ὁ Λάμπρου ἐχαρακτηρίζετο γιὰ τὴν ἀρτία του ἐπιστημονικὴ συγκρότησι καὶ τὸ ἐρευνητικό του πνεῦμα καὶ γενικῶς ἀνήκει στὴ χορεία τῶν διεθνοῦς κύρους πανεπιστημιακῶν διδασκάλων. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς 479 ἐργασίες ποὺ ἐδημοσίευσεν ὅταν ἔζη, ἄφησε καὶ ἄλλες 280 σημαντικωτάτου περιεχομένου. Συνέγραψεν ἐπίσης: «Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος», «Παλαιολόγεια καὶ Πελοποννησιακὰ» κ.ἄ.

Λαμψάκου.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 88, ἀπέναντι στὴ πλατεῖα «Μαβίλη» (Στέγη Πατρίδος).

Ἡ Λάμψακος (τουρκιστὶ Lapseki), ἀρχαία πόλις καὶ σήμερα κωμόπολις ἐπὶ τῆς μικρασιατικῆς ἀκτῆς τῶν Δαρδανελλίων, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἦταν ἀξιόλογο πνευματικὸ κέντρο καὶ ἤκμασεν ὡς αὐτόνομη πόλις. Μετὰ τὴν μικρασιατικὴ καταστροφὴ οἱ Λαμψακινοὶ ποὺ κατέφυγον στὴν Ἑλλάδα, συνέστησαν τὴν Νέα Λάμψακον, χωριὸ σήμερα τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος μὲ χίλιους περίπου κατοίκους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προσφυγικὲς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν).

Λάντσα Βικεντίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Προβελεγγίου 10, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Παπαδιαμάντη», στὸ συνοικισμὸ «Κυπριάδου».

Ὁ Βικέντιος Λάντσας (1822 - 1902), Ἑλληνοϊταλὸς ζωγράφος ἀπὸ τὴν Βενετία, διετέλεσεν, ἐπὶ 40ετίαν, ἀπὸ τοῦ 1863, καθηγητὴς τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου. Ἔργον ἰδικόν του εἶναι οἱ τοιχογραφίες τῆς ρωσικῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν.

Λαοδάμαντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰσμήνης 81, στὶς ὑπώρειες τοῦ λόφου Σκουζὲ (Ἅγιος Αἱμιλιανὸς).

Ὁ Λαοδάμας, γυιὸς τοῦ Ἐτεοκλέους, βασιλεὺς τῶν Θηβῶν, εἶναι ὁ τελευταῖος τῶν ἀπογόνων τοῦ Λαΐου. Ἐπὶ τῆς βασιλείας του ἔλαβε χώρ ε ν ἡ κατὰ τῶν Θηβῶν ἐκστρατεία τῶν Ἐσκιγόνων, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἀφοῦ ἐφόνευσε τὸν Αἰγιαλέα, γυιὸ τοῦ Ἀδράστου, ἐφονεύθη καὶ ὁ ἴδιος ὑπὸ τοῦ Ἀλημέωνος, γυιοῦ τοῦ Ἀμφιαράου. Κατ' ἄλλην ἐκδοχὴν δὲν ἐφονεύθη, πλὴν ἔφυγε στὴν Ἰλλυρία, μαζὶ μὲ πολλοὺς ὑπηκόους του.

Λαοδικείας.

Συνέχεια τῆς ὁδοῦ Κ. Λούρου (λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας 80), στὸ νοσοκομεῖο καὶ μαιευτήριο «Ἀλεξάνδρα».

Ἡ Λαοδίκεια, ἀρχαία πόλις στὴ ΝΔ. Φρυγία, ἐλέγετο προηγουμένως Διόσπολις καὶ Ροάς. Ὠνομάσθη Λαοδίκεια ἀπὸ τὸν Ἀντίοχο Β' (259 π.χ.), ἤκμασεν ὡς ἐμπορικὸ κέντρο καὶ ὑπῆρξεν ἐκ τῶν πρώτων χριστιανικῶν πόλεων. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Βύρωνα).

Λαρίσης.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς 201, ἀπέναντι στὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ συνοικισμοῦ «Ἐρυθρὸς Σταυρός».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ πόλι τῆς Θεσσαλίας, πρωτεύουσα τοῦ ὁμωνύμου νομοῦ, ποὺ εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Πηνειοῦ. Ἀξιόλογο στρατιωτικό, διοικητικὸ καὶ ἐμπορικὸ κέντρο ἔχει περὶ τὶς 56 χιλιάδες κατοίκους καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα 326 χιλιόμετρα.

Ἡ Λάρισα ἱδρύθη ἀπὸ τοὺς Πελασγοὺς καὶ ἔγινεν ἀργότερα ἡ ἕδρα τοῦ ἀριστοκρατικοῦ γένους τῶν Ἀλεναδῶν. Ἤκμασε σημαντικὰ τὸν Ε' π.Χ. αἰῶνα καὶ εἶναι ἡ πρώτη τῶν Θεσσαλικῶν πόλεων ποὺ ἔκοψε νομίσματα. Τὸ 1423 ὑπετάχθη στὸν σουλτάνο Μουρὰτ Β' καὶ ἀπηλευθερώθη τὸ 1881, μὲ ὁλόκληρη τὴν Θεσσαλία. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Αἰγάλεω καὶ στοὺς Ἁγίους Ἀναργύρους).

Λάρνακος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν 205, στὴν ὁμώνυμη στάσι τῶν λεωφορείων «Ἀχαρνῶν».

Ἡ Λάρναξ, πόλις ΝΑ. τῆς Κύπρου, εἶναι κτισμένη στὴ θέσι τῆς ἀρχαίας πόλεως Κιτίου καὶ ἔχει σήμερα περὶ τὶς 20 χιλιάδες κατοίκους. Πρωτεύουσα ὁμωνύμου ἐπαρχίας, ἀπέχει ἀπὸ τὴν Λευκωσία 42 χιλιόμετρα. Παλαιότερον ὠνομάζετο Ἀλυκές, πλὴν ἐπὶ Φραγκοκρατίας ἔλαβε τὴν σημερινὴ ὀνομασία, κατὰ μίαν μὲν ἐκδοχὴν ἐκ παρακειμένου ναοῦ τοῦ Λαρνακίου Διός, κατ' ἄλλην δὲ ἐκ τῆς «λάρνακος» στὴν ὁποίαν ἐναπετέθη τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου Λαζάρου, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν παράδοσι,

μετὰ τὴν ἀνάστασί του ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς πόλεως. Λέγεται ἐπίσης ὅτι ὁ τάφος του εὑρίσκεται στὴν σημερινὴ ἐπώνυμη ἐκκλησία. Ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Λεμεσοῦ, εἶναι ἕδρα τοῦ μητροπολίτου Κιτίου. Κοντὰ στὴ παραλία ὑπάρχει μνημεῖο τοῦ Ἀθηναίου στρατηγοῦ Κίμωνος, γιοῦ τοῦ Μιλτιάδου, ὁ ὁποῖος λέγεται ὅτι ἐτάφη στὸ Κίτιο, μολονότι δὲν ἀνευρέθη κανένα ἴχνος τοῦ τάφου.

Λαρύμνης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀδριανουπόλεως 18, κοντὰ στὴν πλατεῖα «Κολωνοῦ».

Ἡ Λάρυμνα, ἀρχαία πόλις (ἐπίνειο τοῦ Ὀρχομενοῦ) καὶ σήμερα χωριὸ τῆς Λοκρίδος, ἔχει περὶ τοὺς 800 κατοίκους. Ἡ ἀρχαία Λάρυμνα εὑρίσκετο κοντὰ στὸν ὅρμο ὅπου ἐκβάλλει ὁ Βοιωτικὸς Κηφισὸς καὶ ἀπετελεῖτο ἀπὸ δυὸ χωριστὲς πόλεις, τὴν Ἄνω καὶ τὴν Κάτω Λάρυμναν. Ἡ Ἄνω διετήρει ἀκρόπολιν, ἐρείπια τῆς ὁποίας διασώζονται, καὶ ἡ Κάτω εἶχε σπουδαῖο λιμάνι. Μὲ τὴν θέσι τῆς ἀρχαίας Κάτω Λαρύμνης, ταυτίζεται ἡ θέσις τῆς σημερινῆς. Κοντὰ στὴν σημερινὴ Λάρυμνα ὑπάρχουν κοιτάσματα σιδηρονικελιούχων καὶ χρωμιούχων μεταλλευμάτων.

Λασηθίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεσογείων 101, ἀπέναντι στὶς Σχολὲς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Λασήθιον ἢ Λασίθιον, εἶναι ἡ κοινὴ ὀνομασία τοῦ ὄρους Δίκτη τῆς Κρήτης. Εἰδικώτερα Λασίθιον ὀνομάζεται τὸ ἐπὶ τοῦ ὄρους μέγα ὀροπέδιο, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ὁμώνυμη ἐπαρχία. Ἡ λέξις «Λασίθιον» προῆλθεν ἀπὸ τὴν λέξι «λάσιος», ποὺ σημαίνει πυκνόν, δασύν, γιὰ τὸ ὅτι τὸ ὄρος, στὶς κλιτῦς καὶ τὶς κοιλάδες του, ἦταν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα πλῆρες ἀπὸ πυκνὰ δάση. Ἡ γραφὴ «Λασήθιον» ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἀρχαίας πόλεως Σητείας (ἢ Ἡτείας), μὲ τὸ ξενικὸ ἄρθρο La (La Σητεία = Λασήθιον). Λόγω τῆς γεωγραφικῆς του θέσεως τὸ Λασίθιον ὑπῆρξε, κατὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Κρήτης ἀγῶνες, καταφύγιο καὶ ὁρμητήριο τῶν Κρητῶν ἐπαναστατῶν.

Ἡ ἐπαρχία Λασηθίου, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς τέσσερες τοῦ νομοῦ Λασηθίου (Ἱεράπετρας, Σητείας καὶ Μεραμβέλλου) καὶ ἔχει περὶ τὶς 7 χιλιάδες κατοίκους, ἐνῶ ὁλόκληρος ὁ νομὸς περὶ τὶς 74 χιλιάδες.

Λασκαράτου Ἀνδρέου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων 348, κοντὰ στὴ στάσι «Ἰακωβίδου».

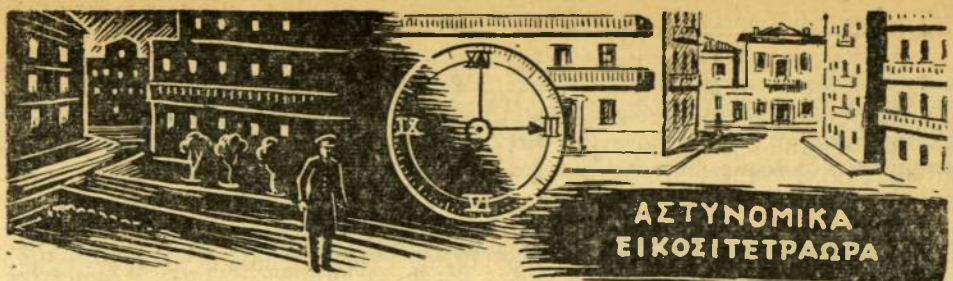
Ὁ Ἀνδρέας Λασκαρᾶτος, σατιρικὸς ποιητὴς καὶ πεζογράφος, ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, γεννήθηκε στὸ Ληξούριο τῆς Κεφαλληνίας τὸ 1811. Δικαστικὸς ὢν ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ καὶ νὰ ἐκπατρισθῇ ἐπανειλημμένως, ἐξ αἰτίας τῆς ἐναντίον του πολεμικῆς τῆς ἐκκλησίας, ἡ ὁποία καὶ τὸν ἀφώρισε τὸ 1856, γιὰ τὶς φιλελεύθερες καὶ ἀντικληρικὲς του ἀντιλήψεις. Ἀπέθανε τὸ 1901.

Λασκάρεως Θεοδώρου.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸ Ἀργυρουπόλεως (ὑπώρειες Λυκαβηττοῦ) καὶ τελειώνει στὴν λεωφόρο Ἀλεξάνδρας (Παναθήναια).

Ὁ Θεόδωρος ὁ Α', ὁ Λάσκαρις, ἱκανώτατος στρατηγὸς ὤν, ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὸν λαὸ τὴν νύκτα τῆς 12-13ης Ἀπριλίου 1104 καὶ ἐνῶ οἱ Φράγκοι εἶχον ἤδη καταλάβει μέρος τῆς πόλεως. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐγκατέλειψε τὴν Κωνσταντινούπολι, μετέβη στὴν Μ. Ἀσία καὶ ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῆς Νικαίας ὕστερα ἀπὸ δύο χρόνια (1206). Ἀντεμετώπισε νικηφόρα τοὺς Τούρκους, ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχομανοῦς πενθεροῦ του, Ἀλεξίου Γ' Ἀγγέλου, καὶ ἐπεξέτεινε τὸ κράτος του.

(Συνεχίζεται)

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ «Χ»

Η ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν 'Αστυνομία καταδεικνύεται καθημερινῶς ἀπὸ πλείστας ὅσας ἐκδηλώσεις. Καὶ πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο, ἂν καὶ πολλὰ πρέπει νὰ πράξωμεν ἀκόμη καὶ πολλὰ νὰ διορθώσωμε διὰ τὴν διατήρησιν «καὶ ἔτι περαιτέρω ἐπαύξησιν τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τὴν ἀξίαν τοῦ Θεσμοῦ τοῦ Σώματος τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ ἔργου του», ὅπως προσφυέστατα τονίζεται εἰς μίαν περικοπὴν τῆς εἰς ἄλλας σελίδας τοῦ παρόντος τεύχους δημοσιευομένης ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ κ. 'Αναπληρωτοῦ 'Αρχηγοῦ μας. Πρέπει νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι καὶ νὰ καταβάλωμε πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐξοστρακισθοῦν μερικὰ ἀκόμη ὑπολείμματα δυσπιστίας τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν καὶ τὸ ἔργον του, ἀλλὰ καὶ μερικὰ ὑπολείμματα φοβίας πρὸς ὡρισμένας ἀστυνομικὰς ἐνεργείας. «'Ο πολίτης—διαλαμβάνεται εἰς ἕνα σημεῖον τῆς εἰς ἄλλας ἐπίσης σελίδας τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους δημοσιευομένης ἐμπεριστατωμένης ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ κ. 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ 'Αθηνῶν—αἰσθάνεται ἀκόμη ποιάν τινα φοβίαν πρὸς τὸν ἀστυνομικὸν καὶ τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα, τὸ ὁποῖον εἶναι οὗτος ὁ Ναὸς τῆς ἀσφαλείας. Τὸ ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη ἡ τοιαύτη φοβία, εἶναι εἰς βάρος μας, διότι δὲν ἐφροντίσαμεν δι' ἔργων, ἐπὶ τόσα ἔτη, νὰ τοῦ τὴν ἀποβάλωμεν...».

***

Καταδεικνύεται λοιπὸν ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν 'Αστυνομία καθημερινῶς, μὲ σωρείαν ἐκδηλώσεων. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτάς, καὶ πολὺ ἀντιπροσωπευτικαὶ ποικίλων αἰσθημάτων, εἶναι τὰ ὅσα τὸ κοινὸν μᾶς ...ἐπεφύλαξε κατὰ τὴν 1ην 'Απριλίου, κατὰ τὴν θρυλικὴν ἄλλοτε καὶ ὅλως ἀπροσδοκήτως ἀναβιώσασαν ἐφέτος εἰς τὰς «ἐφευρέσεις» της Πρωταπριλιάν. Στόχος πρῶτος τῶν παντοειδῶν «φαρσὲρ» ἐστάθη ἡ 'Αστυνομία, ἀφοῦ καί... τὸ κορνάρισμα ἐπετράπη «δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ νέου διοικητοῦ τῆς Τροχαίας 'Αθηνῶν» καὶ μάλιστα «διὰ δοκιμαστικὴν περίοδον τριῶν ἑβδομάδων... κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ ἀμερικανοῦ κυκλοφοριολόγου κ. Σμίθ, ὁ ὁποῖος φρονεῖ ὅτι λόγω τῆς ἐλλείψεως πειθαρχίας πεζῶν καὶ ὁδηγῶν ἐν 'Ελλάδι ἡ κίνησις τῶν τροχοφόρων καὶ ἡ πληρεστέρα ἀξιοποίησις τῶν συνοικιακῶν δευτερευουσῶν ὁδῶν παρακωλύονται, ἀντὶ νὰ προωθοῦνται, διὰ τῆς ἐν ἰσχύϊ ἀπαγορεύσεως...»! Προσετίθετο εἰς τὴν «συνταρακτικὴν εἴδησιν» ὅτι «εἰς τὸ τέλος τῆς δοκιμαστικῆς περιόδου θὰ ἐρευνηθοῦν τὰ διδάγματα δι' ἠλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων καὶ θὰ ἐξαχθοῦν ὁριστικὰ συμπεράσματα, βάσει τῶν ὁποίων θὰ ληφθοῦν τελικαὶ ἀποφάσεις»... Πρῶτον θῦμα αὐτοῦ τοῦ «νέου», ἠθελημένον «θῦμα», ὁ χρονογράφος τῆς ἐφημερίδος ποὺ ἀνέγραψε τὴν εἴδησιν! Καὶ μερικοὶ ἄλλοι. Τὸ μεγαλύτερον θῦμα ὅμως τῶν πρωταπριλιάτικων αὐτῶν «ἀστείων» ὑπῆρξεν ἡ "Αμεσος Δρᾶσις. Συγκρούσεις, διαρρήξεις, τραυματισμοί, πυρκαϊαὶ κ.λ. κ.λ. ἀνηγγέλλοντο εἰς τὸ «100», καὶ τὰ περιπολικὰ ἔσπευδαν, διὰ νὰ μεταδώσουν ὅτι πρόκειται περὶ φάρσας...(1). 'Ιλαροτραγικὰ δηλαδὴ πράγματα, τὰ ὁποῖα ὅσον καὶ ἐὰν

(1) 'Η «φάρσα» τοῦ ἐθίμου τῆς Πρωταπριλιᾶς εἶναι συγχωρητέα βεβαίως διὰ πολλοὺς λόγους. "Αλλως ἔχει τὸ ζήτημα εἰς ἄλλας περιπτώσεις. Δι' αὐτὸ καὶ ἐμηνύθη πρὸ καιροῦ ὁ Χ. Μ. δι' ἄσκοπον κινητοποίησιν τῆς 'Αμέσου Δράσεως καὶ τὸ τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον τὸν κατεδίκασεν εἰς φυλάκισιν πέντε μηνῶν κατ' αὐτάς. 'Ηθέλησε νὰ κάμῃ «φάρσαν» καὶ ἐτηλεφώνησεν ὅτι εἶχε διαπραχθῆ μυστηριώδες ἔγκλημα εἰς τὴν Καισαριανήν...

ἐξοργίζουν κατ' ἀρχήν, ἐπαληθεύουν τὸ λαϊκὸν ρητὸν «ὅποιον ἀγαπάει παιδεύει..». Ἂς ἀφήσωμε δὲ τὸ τί πονοκεφάλους, τί μέτρα τάξεως καὶ ἀσφαλείας θὰ μᾶς καταπονοῦσαν κατὰ τὴν μεταφορὰν εἰς Ἀθήνας ἐκ Παρισίων τοῦ... Πύργου τοῦ Ἄϊφελ, ὅπως ἄλλη ἐφημερὶς ἀνέγραψε. Καὶ τοῦ... χρόνου λοιπόν.

***

Ἠμπορεῖ τὸ ἔθιμον τῆς Πρωταπριλιᾶς νὰ διαιωνίζεται εἰς τοὺς αἰῶνας, φθάνει νὰ μὴ δημιουργῇ δραματικὰς πολλὰς φορὰς καταστάσεις. Ὅπως ἡ δραματικὴ κατάστασις ποὺ ἐδημιουργήθη εἰς μίαν οἰκογένειαν, ἐξαναγκασθεῖσαν νὰ εὑρεθῇ ὁλόκληρος εἰς τὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν τὴν 2αν πρωϊνὴν ὥραν, διότι ἕνας ἀποκλειστικὸς συγγενὴς «ἐτραυματίσθη βαρέως καὶ κινδυνεύει», κατὰ τὸν «ἔξυπνον» φαρσέρ. Ὅπως καὶ ἡ περσινὴ δραματικὴ κατάστασις ποὺ ἐδημιουργήθη μεταξὺ δύο φίλων καί, κατὰ σύμπτωσιν, ἐξεδικάσθη εἰς τὸ δικαστήριον παραμονὴν τῆς ἐφετινῆς Πρωταπριλιᾶς. Τὴν μεταφέρω εἰς ἐλαχίστας γραμμάς: Ὁ ἕνας φίλος «ἀπεβίωσεν καὶ κηδεύεται σήμερον ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ δεῖνα...», κατὰ πένθιμον ἀγγελτήριον ποὺ ὁ ἄλλος φίλος ἐτοιχοκόλλησε εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς συνοικίας καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα. Κατέφθασαν λοιπὸν βαρυπενθοῦντες συγγενεῖς καὶ φίλοι, εἶδαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔζοῦσε καὶ ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ φαντάσματος, ὑπωψιάσθη ὁ «θανὼν» τὸν δράστην καὶ ἔτρεξε νὰ τὸν συναντήσῃ. Ἐπηκολούθησεν ἄγριον... ξυλοφόρτωμα τοῦ «δράστου», καὶ ὁ ἄλλος δράστης, ὁ ἀγρίως βιαιοπραγήσας, ἠθωώθη λόγῳ δεδικαιολογημένης ἀγανακτήσεως... Καὶ ὅπως τόσα ἄλλα..

***

Ἀμείωτον ἐνδιαφέρον ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ ὁ τομεὺς τῶν διαρρηκτῶν-κλεπτῶν. Ἂν καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἀπεκαλύφθησαν οἱ δράσται 550 διαρρήξεων καὶ κλοπῶν εἰς οἰκίας, καταστήματα καὶ αὐτοκίνητα, ἤτοι διελευκάνθησαν τὰ 80% τῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων, πρᾶγμα ποὺ φέρει τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων νὰ καταρρίπτῃ τὸ παγκόσμιον ρεκὸρ εἰς τὸν τομέα τοῦτον τοὐλάχιστον, οἱ καὶ πάλιν «ἀξιότιμοι» τοῦ φυράματος αὐτοῦ ἐξακολουθοῦν μὲ πολὺν ζῆλον τὴν δρᾶσιν των. Ἕνα νέον σχετικῶς στοιχεῖον ποὺ προσετέθη εἰς τὰς «σχέσεις» μας μὲ τὸν κόσμον τοῦτον τοῦ ἐγκλήματος τελευταίως, εἶναι τὸ ὅτι ἄρχισαν νὰ πληθύνωνται τὰ κρούσματα ἐπιθέσεων ἐναντίον μας κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψίν των. Ἄλλο ἀξιοπαρατήρητον στοιχεῖον εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κακοποιῶν τοῦ εἴδους μεταξὺ τῶν νεαρῶν ἀτόμων. Ἀπὸ τὴν τελευταίαν «συγκομιδὴν» διαρρηκτῶν-κλεπτῶν λ.χ., ἕνας νεαρός, ὁ Ν.Μ. τῶν 18 ἐτῶν, ὡμολόγησε 25 διαρρήξεις. Δύο νεαροί, ὁ Ν.Η. τῶν 21 καὶ ὁ Γ.Χ. τῶν 22 ἐτῶν, ὡμολόγησαν 15 διαρρήξεις, ὁ τελευταῖος μάλιστα εὑρέθη καὶ ὁπλοφορῶν. Ἄλλος νεαρός, ὁ Κ.Λ. τῶν 16 ἐτῶν, ἀπέδρασεν ἀπὸ τὸ ἀναμορφωτήριον καὶ διέπραξε σωρείαν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων. Τρεῖς 18ετεῖς, οἱ Ν.Π., Μ.Π. καὶ Σ.Ξ., ὡμολόγησαν 18 κλοπὰς αὐτοκινήτων. Σπεῖρα τεσσάρων νεαρῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἤτοι δύο 18ετῶν, ἑνὸς 16ετοῦς καὶ ἑνὸς 15ετοῦς, ὡμολόγησε σωρείαν κλοπῶν καὶ ἁρπαγῶν μοτοποδηλάτων, ποδηλάτων, τσαντῶν, ἀλλὰ καὶ διάρρηξιν ὁπλοπωλείου τῆς γείτονος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀφήρεσαν ἀεροβόλα ὅπλα καὶ τὰ ἐπώλουν· διάρρηξιν ἐπίσης χρυσοχοείου τοῦ Κορυδαλλοῦ κ.λ. κ.λ. Ἄλλος, 17 ἐτῶν αὐτός, ἀφήρεσε αὐτοκίνητον διὰ νὰ διασκεδάζῃ μὲ αὐτὸ ἀλλὰ καὶ νὰ τοῦ χρησιμεύῃ ὡς κοιτών. Καὶ ἄλλος, 14 ἐτῶν μόνον, ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα τῶν ἀνατολικῶν συνοικιῶν τῶν Ἀθηνῶν μὲ καθημερινὰς διαρρήξεις, κλοπάς, ἀλλὰ καὶ ἀπάτας μὲ πρωτοτύπους σχεδὸν μεθόδους: Ἐπεσκέπτετο τοὺς ἐνοίκους διαφόρων οἰκιῶν καὶ τοὺς ἔλεγεν ὅτι τοὺς ἐζήτει ὁ ἱερεὺς τοῦ ναοῦ των λ.χ., ὁπότε ἀφοῦ ἐκεῖνοι μετέβαινον πρὸς συνάντησιν τοῦ ἱερέως, αὐτὸς διερρήγνυε καὶ ἔκλεπτε. Ἡ ἐπεσκέπτετο οἰκογενείας μὲ παιδιὰ καὶ ἐκάλει τὴν μητέρα εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς συνοι-

κίας, διότι ὁ υἱός της δῆθεν ἢ ἡ κόρη εἶχε τραυματισθῆ εἰς αὐτοκινητικὸν δυστύχημα. Εὕρισκε τότε τὴν εὐκαιρίαν νὰ προβῆ εἰς κλοπάς, ἢ ἀκολουθῶν τὴν μητέρα ἐπ' ὀλίγον, ἐπέστρεφε ὡς δῆθεν ἀπεσταλμένος της εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἐλάμβανε χρήματα ὑπὸ τῶν ἄλλων οἰκείων διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ φαρμάκου... 'Η σύλληψίς του, ὕστερα ἀπὸ εὐφυὲς τέχνασμα, ἀνέκοψε ἐπὶ τέλους τὴν δρᾶσιν του καὶ ὁ φέρελπις νεαρὸς ἐνεκλείσθη εἰς τὸ ἀναμορφωτήριον Κορυδαλλοῦ. Ὅσον διὰ τοὺς μεγάλους, τοὺς «φτασμένους» εἰς ἡλικίαν καὶ δρᾶσιν διαρρήκτας, πρέπει νὰ λεχθῆ ὅτι αὐτὸν τὸν καιρὸν τοὐλάχιστον, τὸν τελευταῖον, δὲν μᾶς ἐξέπληξαν μὲ «ὁμοβροντίας» καὶ ἀλλεπάλληλα κρούσματα. Εἶπαν φαίνεται τὸ πασίγνωστον καὶ πολὺ ἀνθρώπινον: «Τόπο στὰ νειᾶτα»...

***

Ο τομεὺς τῆς ἀπάτης ἐπανῆλθε εἰς τὰ συνήθη καὶ τετριμμένα τὸν τελευταῖον καιρόν. Δὲν ἔχομε αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπατεῶνες ποὺ «καυγαδίζουν», δῆθεν, καὶ «μαδοῦν» ἀφελεῖς μεσολαβητὰς ἢ ἀποπειρωμένους ἀφελεῖς νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ «καυγᾶ», δὲν ἔχομε ἀξιολόγους «ἀετοὺς» καὶ «ἄσσους» τῶν «λαθραίων» ὡρολογίων καὶ κοστουμιῶν, δὲν ἔχομε «μάγισσες» ποὺ γδύνουν ἀφελεῖς γυναῖκες διὰ νὰ κάμουν τὸν ἄπιστο νὰ γυρίσῃ πίσω, δὲν ἔχομε «καφετζοῦδες» καὶ «χαρτορίχτρες» μὲ θύματα φοιτήτριες... 'Εστέρεψε φαίνεται καὶ τὸ διαβόητο «μαγικὸ ὑγρό», ποὺ θεράπευε «πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν» ἀντὶ 600, 800, 1000 καὶ καμμιὰ φορὰ 2.000 δραχμῶν... Τότε τί μᾶς ἀπέμεινε; θὰ ρωτήσῃ κάποιος. Καὶ ὅμως, κάτι ἀπέμεινε. 'Απέμεινε ὁ «Νικηφόρος» λ.χ., ὁ ὁποῖος μὲ τὰς ὑψηλὰς... γνωριμίας καὶ τὰ «μέσα» ποὺ διέθετε, διώριζε δακτυλογράφους εἰς τὴν Δ.Ε.Η., γραφεῖς καὶ κλητῆρας εἰς τὸν Ο.Τ.Ε., ἀκόμα καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους. Φθάνει νὰ ἔδιδαν τὰ εὔπιστα θύματα δύο, πέντε, ὀκτὼ χιλιάδες... καὶ νὰ περίμεναν. Νὰ περίμεναν δηλαδὴ ὥσπου νὰ συλληφθῆ ὁ «Νικηφόρος» καὶ τότε ἀντίο ὄνειρα κι' ἐλπίδες... 'Απέμεινε καὶ μία «ἀξιοπρεπὴς» καθ' ὅλα κυρία, ποὺ εἶπε εἰς ἀφελῆ ὅτι διὰ νὰ εἰσαχθῆ ὁ υἱός του εἰς τό... 'Εκπαιδευτήριον 'Αναβρύτων, ἐχρειάζετο κάποιο «λάδωμα», τὸ ὁποῖον ἔλαβε, ἐνεθυλάκωσε καὶ ἐξηφανίσθη μέχρις ὅτου συλληφθῆ... 'Ακόμα ἀπέμεινε ἕνας «σεμνὸς νεαρὸς χωρικός», ποὺ ἐπεσκέφθη φιλάνθρωπον κυρίαν καὶ τῆς εἶπε πολλὰ σεμνά, τόσα ὥστε νὰ λάβῃ ἕνα σεβαστὸν «βοήθημα» διὰ τοὺς «ἄρρωστους γονεῖς», διὰ τὴν πραγματοποίησιν ταξιδίου εἰς τὸ χωριό του «νὰ ἐργασθῆ εἰς τὰ κτήματα» κ.λ. 'Εθεάθη ὅμως ἀπὸ τὴν κυρίαν εἰς ὕποπτα σημεῖα τῶν 'Αθηνῶν ἀργότερα, ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς κυρίας τὸ ἀρχεῖον φωτογραφιῶν Υ.Γ.Α., καὶ ὁ νεαρὸς ἀπατεὼν «ξεμπέρδεψε» μὲ 4 μηνῶν φυλάκισιν μόνον. Ἔχομε ἀκόμα κάποιον «ὑπάλληλον» ποὺ παρουσιάσθη εἰς παντοπώλην ὡς ἀπεσταλμένος λαδεμπορικῆς ἀποθήκης, ἐπῆρε τρία δοχεῖα νὰ τὰ γεμίσῃ λάδι, καὶ πέντε χιλιάδες ὡς προκαταβολὴ ἐναντι τοῦ ὅλου ποσοῦ δέκα χιλιάδων, καὶ ἐξηφανίσθη, μέχρις ὅτου συλληφθῆ. Εἶχε ἀκούσει ὁ ἀπατεὼν αὐτὸς τὸν λαδέμπορο, κατὰ τύχην, νὰ ἐπικοινωνῆ τηλεφωνικῶς μὲ τὸν παντοπώλην καὶ νὰ τοῦ λέγῃ ὅτι θὰ στείλῃ ἕναν ὑπάλληλον νὰ πάρῃ τὰ τρία δοχεῖα διὰ νὰ τὰ γεμίσῃ μὲ καλὸ λάδι Καλαμῶν, ποὺ μόλις παρέλαβε. Εἶχε ἀκούσει ἀκόμα τὸν λαδέμπορο νὰ λέγῃ εἰς τὸν παντοπώλη ὅτι πρέπει νὰ δώσῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον «τοὐλάχιστον πέντε χιλιάδες ὡς προκαταβολή», ἔναντι τῶν δέκα ποὺ ἐστοίχιζε ἡ ποσότης τοῦ λαδιοῦ. Καὶ ἔγινε αὐτὸς «ὑπάλληλος», καὶ κατέφθασε εἰς τὸ παντοπωλεῖον, καὶ ἔδρασε πρὶν μεταβῆ ὁ πραγματικὸς ὑπάλληλος... Καὶ ἀκόμα ἔχομε κάποιον «γαμβρόν», ποὺ ἔλαβε πενῆντα χιλιάδες ἀπὸ τὴν μνηστήν του καὶ ἐξηφανίσθη, μέχρι τῆς συλλήψεώς του βεβαίως καὶ αὐτός, καθὼς καὶ ἄλλους πολλοὺς «τῶν συνήθων καὶ τετριμμένων περιστατικῶν τῆς καθημερινῆς κοινωνικῆς ζωῆς μεγαλοπόλεων»...

***

'Εκ Πατρῶν ὅμως τὸ φῶς, ἢ μᾶλλον τὸ ξάφνιασμα τοῦ φεμινισμοῦ. Εἶναι, ὅπως ἀγγέλλεται ἀπὸ ἐκεῖ, μόλις 16 ἐτῶν ἡ ρηξικέλευθρος ἀντιπρόσωπος τοῦ «ἀ-

σθενοῦς φύλου», καὶ ὅμως πρόφθασε νὰ ὑπανδρευθῇ, νὰ χωρίσῃ, νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς Πάτρας καὶ νὰ παρουσιάζεται εἰς τὰ κεντρικὰ καταστήματα ὡς κόρη γνωστοῦ ἐπιστήμονος τῆς πόλεως, διὰ νὰ λαμβάνῃ διάφορα εἴδη «ἐπὶ πιστώσει» καὶ οὐδέποτε νὰ ἐπανεμφανίζεται. Καὶ νὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὰς διαδρομάς της ταξὶ ἄνευ πληρωμῆς, μηχανευομένη πολλὰ ὅταν τῆς ἐζητοῦντο αἱ διαδρομαί. Κρῖμα ποὺ ἡ νεαρὰ ἀπατεὼν ἠναγκάσθη ἀπὸ τοὺς ἐκεῖ συναδέλφους νὰ θέσῃ τέρμα εἰς μίαν σταδιοδρομίαν προοιωνιζομένην λαμπρὰν ἐξ ὅλων τῶν ἀποδείξεων...

***

Ἐπιβάλλουν τὰ σχετικὰ μὲ τὴν τροχαίαν ζητήματα νὰ καταχωρηθοῦν εἰς τὰς στήλας μου δύο τινὰ ἀπὸ τὴν ἐπικαιρότητα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Τὸ πρῶτον εἶναι μία ἀρκετὰ πρωτότυπος θεωρία ποὺ διατυποῦται ἀπὸ τὸν εἰδικὸν ἐπὶ τῶν τροχαίων προβλημάτων Η.Π.Α. κ. Ρόμπερτ Σβάρτς. «Ὅσο πιὸ γρήγορα τρέχετε μὲ τὸ αὐτοκίνητόν σας, λέγει, τόσο λιγώτερα δυστυχήματα ὑπάρχει πιθανότης νὰ προκληθοῦν... Πολὺ μεγαλύτερη ἀσφάλεια ὑπάρχει ὅταν ὅλοι τρέχουν μὲ 100 χιλιόμετρα παρὰ μὲ 40...»! Καὶ στηρίζει τὸν ἰσχυρισμόν του στὸ ὅτι, «... ὅταν τρέχῃς μὲ 40 νοιώθεις σίγουρος καὶ δὲν προσέχεις, ἐνῶ ὅταν τρέχῃς μὲ 100 φοβᾶσαι καὶ προσέχεις»! Δὲν ἀποτολμῶ ἐπ' αὐτοῦ οὐδὲν σχόλιον. Τὸ δεύτερον εἶναι ὅτι ἡ 25η Ἀπριλίου εἶναι ἡμέρα ἀφιερωμένη εἰς τοὺς πεζοὺς καὶ τὰ ὀχήματα. Οἱ Ὀργανισμοὶ Προλήψεως Ἀτυχημάτων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, καθὼς καὶ ὁ ἰδικός μας ὁμώνυμος ὀργανισμὸς βεβαίως, καθώρισαν τὴν 25ην Ἀπριλίου ὡς «Διεθνῆ Ἡμέραν Ὁδικῆς Ἀσφαλείας» καί, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς Ἀστυνομίας, τὴν συμπαράστασιν τῶν ὑπουργείων Συγκοινωνιῶν καὶ διαφόρων ὀργανώσεων καὶ ὀργανισμῶν, φιλοδοξοῦν νὰ διαφωτισθῇ εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τὸ κοινὸν ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ τρόπου κυκλοφορίας, νὰ ἀποκτήσῃ κυκλοφοριακὴν ἀγωγήν, καὶ νὰ παύσουν νὰ βάφωνται οἱ δρόμοι μὲ ἀνθρώπινον αἷμα. Τὸ χρέος ὅλων μας, τὸ καθῆκον μας, περιττὸν εἶναι νὰ τονισθῇ ὅτι ἐπιβάλλει τὴν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών μας ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ, ἂν ὄχι τὴν πρωτοπορίαν μας εἰς τὰς σχετικὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἡμέρας αὐτῆς.

***

Μικρὸν καὶ πάλιν ἀπάνθισμα ἀπὸ τὴν ξένην ἀστυνομικὴν εἰδησεογραφίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν.

* Διακοσίας ὀγδόντα χιλιάδας δολλάρια, ἤτοι 8.400.000 ἑλληνικῶν δραχμῶν, ἀφήρεσαν 4 λησταὶ ἀπὸ κατοικίαν τοῦ Λὸγκ Ἄϊλαντ, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν περιστρόφων των καὶ ἀφοῦ ἔδεσαν καὶ ἐφίμωσαν τὸν ἰδιοκτήτην τῆς βίλλας, τὴν σύζυγόν του, τρεῖς φιλοξενουμένους καὶ τὰς δύο ὑπηρετρίας. Συνελήφθησαν μετὰ περιπετειώδη καταδίωξιν.

* Δεκαπέντε μασκοφόροι, ἀφοῦ ἔδεσαν καὶ ἐφίμωσαν ἐννέα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων ὁπλοστασίου τοῦ Καναδᾶ, ἀφήρεσαν 30 πολυβόλα, 60 ἡμιαυτόματα καὶ ἀνεξακρίβωτον ἀριθμὸν περιστρόφων. Διέφυγον δι' ἑνὸς ἐρυθροῦ αὐτοκινήτου.

* Οἱ περισσότερον ἐκτεθειμένοι εἰς τὸ ψῦχος εἶναι βεβαίως οἱ ἀστυφύλακες τροχονόμοι καὶ εἰς τὸ Σικᾶγον. Δι' ὃ καὶ πρόκειται λίαν συντόμως νὰ τοὺς ἐφωδιάσουν αἱ ἀρχαὶ μὲ μίαν εἰδικὴν μάσκαν, ποὺ θὰ ἀκτινοβολῇ θερμότητα εἰς τὸ πρόσωπον . . .

* Πέντε ρωμαντικαὶ Ἀγγλίδες εἰς τὸ Λονδῖνον—τρεῖς πωλήτριαι καταστημάτων καὶ δύο φοιτήτριαι—ἀνεκάλυψαν ὅτι ὁ «Μέγας Πάν», εἰς τὸν ὁποῖον ἀφιερώνοντο ψυχῇ τε καὶ σώματι καὶ προσέφερον τὸ πᾶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἱεροτελεστιῶν Μαύρης Μαγείας, ἦτο διαφορετικὸς κάθε φορὰν καὶ μάλιστα κατέβαλε καὶ εἰδικὸν «παράβολον» εἰς τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα, διὰ τὴν χρῆσιν τῆς στολῆς τοῦ Πανὸς καὶ διὰ τὰ ἄλλα ἐπακόλουθα. Δι' ὃ καὶ ἐμήνυσαν τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα καὶ μερικοὺς «Πάνας» ἐπὶ προαγωγῇ εἰς ἀκολασίαν, ἡ μαύρη δὲ αὐτὴ Μαγεία, ποὺ ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο μεγάλη ὑπόθεσις σωματεμπορίας, ἀποτελεῖ τώρα σοβαρὸν θέμα τῆς δικαιοσύνης . . .

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ «Χ»

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ 1964

Α) Κατὰ τὸν Μάρτιον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας - Πειραιᾶ - Πάτρας καὶ Κέρκυραν:

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἴκοι	1.761	Μέλη
2. » εἰς ἰατρεῖα » » »	2.073	»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.043	»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ	26	»
5. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	248	»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	30 νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ Νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	4.685	»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμῶν 5.161 εἰς	25	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	9.891	»

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 7.542 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Φεβρουάριος 1964 ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	439.224,90
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	613.530,60
Σύνολον ἐσόδων	»	1.052.755,50
Ἔξοδα	»	1.011.202,85

Β) Καθίσταται γνωστὸν εἰς ἅπαντας τοὺς μετόχους τοῦ Κλάδου Ὑγείας ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει ἀστυνομικοὺς καὶ διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ὅτι οὐδεμία συνταγὴ φαρμάκων θὰ ἐγκρίνηται καὶ θὰ θεωρῆται ὑπὸ τῶν Ἐλεγκτῶν Ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου, ἐάν, κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, τοῦ ἀναγράψαντος ἐπ' αὐτῆς τὰ φάρμακα, δὲν ἔχῃ τεθῇ καὶ ἡ ἔντυπος σφραγὶς τούτου. Κατόπιν τούτου δέον νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ ἰδιῶται θεράποντες ἰατροί, οἵτινες τυχὸν στεροῦνται τοιαύτης σφραγῖδος, παρ' ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων μελῶν, ὅπως προμηθευθῶσι τοιαύτην, διότι πᾶσα συνταγὴ φαρμάκων προσκομιζομένη ἡμῖν πρὸ θεώρησιν καὶ μὴ φέρουσα κάτωθι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἰατροῦ τὴν ἐν λόγῳ ἔντυπον σφραγῖδα του, θὰ ἀκυροῦται.

Γ) Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας δι' ἐγγράφου του γνωστοποιεῖ τὰ κάτωθι, ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρόπον διαθέσεως αἵματος:

Περιῆλθεν αὐτῷ εἰς γνῶσιν ὅτι ὡρισμένα Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα χρεώνουν εἰς τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς τὴν παρεχομένην πρὸς τοὺς νοσηλευομένους ποσότητα αἵματος, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ Κρατικὰ Κέντρα Αἱμοδοσίας τυγχάνει νὰ διαθέτουν ἱκανὴν ποσότητα αἵματος πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν. Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν νόμον, ὅστις προβλέπει τὴν δωρεὰν χορήγησιν αἵματος πρὸς πάντα καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν διάθεσιν ἐπ' ἀμοιβῇ αὐτοῦ, μόνον ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκεῖ τὸ διατιθέμενον ὑπὸ τῶν Κέντρων Αἱμοδοσίας. Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης θέλει ἐλεγχθῇ αὐστηρῶς.

Ὡσαύτως ὑπενθυμίζεται πρὸς τὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα καὶ τοὺς Ἀσφαλιστικοὺς Ὀργανισμοὺς ὅτι δέον, ὅπως ἐνστερνισθῶσι τὴν ἰδέαν τῆς ἐθελοντικῆς αἱ-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β.Δ., ἐκδοθέντος τὴν 13-3-1964, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1963 καὶ πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων οἱ κάτωθι:

1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Δημήτριος Γιαννόπουλος, κατ' ἐκλογήν.

2) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, ὁ 'Αστυνόμος Α' τάξεως κ. Κανέλλος Ρηγόπουλος, κατ' ἀρχαιότητα, καὶ

3) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως, ὁ 'Αστυνόμος Β' τάξεως κ. Γεώργιος Πετόσογλου, κατ' ἐκλογήν.

—Διὰ ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν, ἐκδοθείσης τὴν 2-3-1964, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως, ὁ 'Υπαστυνόμος Α' τάξεως κ. 'Αναστάσιος 'Αναστασίου, κατ' ἐκλογήν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ προήχθησαν εἰς τὸν βα4μὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλοκος οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Δημήτριος 'Αράπης, Δημήτριος Κωνσταντῆς, Χαράλαμπος Παπούλιας, 'Ελευθέριος Πιλάλης καὶ 'Αναστάσιος Καλοκαιρινός.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος: 1) ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' τάξεως κ. Παναγιώτης Καραμπούλης, εἰς ὃν καὶ ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ 'Αρχηγοῦ, λόγῳ συμπληρώσεως 35ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 2ετῆ τοιαύτην εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως. 'Ο κ. 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας ἐξέφρασεν εἰς τὸν ἀνωτέρω τὴν εὐαρέσκειάν του διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, καὶ 2) οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. 'Ιωάννης Μπουζμπούρης, Παντελῆς Μπουκουβάλας, 'Ιωάννης Μπραΐμης, Κωνσταντῖνος Δημάκης, Κωνσταντῖνος Μπαραλός, Νικόλαος Παπαδόπουλος, Γεώργιος Ζερβολέας καὶ Κωνσταντῖνος 'Αναγνωστάκης.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. 'Ελευθέριος Καρακανδᾶς καὶ Πέτρος Μπούτζης.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἐπηνέθη ὁ 'Αστυφύλαξ Μιχαὴλ Γριβέας, διότι τὴν 22αν ὥραν τῆς 10-11-63, ἐκτελῶν ὑπηρεσίαν περιπόλου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Θ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας Πειραιῶς καὶ ἀντιληφθεὶς τὸν

μοδοσίας καὶ καταβάλλωσι πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα τὸ ἀναγκαῖον αἷμα, προσφέρηται ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῶν ἀσθενῶν, καταφεύγουσι δὲ εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ μόνον εἰς περιπτώσεις ἐκτάκτου ἀνάγκης.

Δ) Οἱ μέτοχοι τοῦ Κλάδου 'Υγείας ὀφείλουσιν ὅπως, κατὰ πᾶσαν προσέλευσίν των εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ταμείου, δι' οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησίν των, σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν χορήγησιν ἐντολῶν πρὸς ἰατρούς, θεώρησιν συνταγῶν φαρμάκων, ἔκδοσιν εἰσιτηρίων διὰ νοσοκομεῖα ἢ κλινικάς, χορήγησιν ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν, χορήγησιν ἐπιδόματος τοκετοῦ κ.λ.π., φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τὰ ἀντίστοιχα βιβλιάρια τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των. 'Η μὴ προσκόμισις τῶν βιβλιαρίων καθιστᾷ παντελῶς ἀνέφικτον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

'Ο 'Αρχηγὸς
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

γνωστὸν του κακοποιὸν Βασίλειον Παρασκευαΐδην, ἐτῶν 18, νὰ κινῆται ὑπόπτως εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Βενιζέλου καὶ Ἀναπαύσεως καὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ του νὰ τρέπηται εἰς φυγήν, κατώρθωσε, χάρις εἰς τὴν ἐξαιρετικήν του παρατηρητικότητα καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναπτυχθεῖσαν ἔκτακτον δραστηριότητα, νὰ συλλάβῃ τοῦτον. Ἐν συνεχείᾳ ἐνεργήσας ἐπ' αὐτοῦ σωματικὴν ἔρευναν ἀνεῦρεν εἰς τὰ θυλάκιά του 700 δραχμάς. Ἐπειδὴ ὁ συλληφθεὶς δὲν ἠδυνήθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προέλευσιν τῶν χρημάτων, ὡδήγησεν αὐτὸν εἰς τὸ Θ' Παράρτημα Ἀσφαλείας, ἔνθα, ὑποβληθεὶς εἰς σχετικὴν ἀνάκρισιν, διεπιστώθη ὅτι εἶχεν ἀφαιρέσει ταῦτα πρό τινος ἐκ τοῦ σταθμεύοντος ἐπὶ οἰκοπέδου τῆς ὁδοῦ Ἀναπαύσεως ὑπ' ἀριθμ. 112.116 Ι.Χ. αὐτοκινήτου, ἰδιοκτησίας Γεωργίου Παπαδάκη, διὰ παραβιάσεως τῆς θύρας αὐτοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προκαλέσῃ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὸν θαυμασμὸν τοῦ παθόντος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνόμον Β' τάξεως κ. Διονύσιον Ζιάννην, διότι, προϊστάμενος ὢν τοῦ Η' Παραρτήματος Ἀσφαλείας καὶ ἐπιδείξας ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ ἔκτακτον δραστηριότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ἐπέτυχε τὴν ταχεῖαν σύλληψιν τοῦ κακοποιοῦ Δημητρίου Γεροδήμου, δράστου σωρείας κλοπῶν καὶ ληστειῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀρχιφύλακας κ.κ. Χρῖστον Κωστάκον καὶ Νικόλαον Μπαλάσκαν, διότι, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ προϊσταμένου των, συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ ληστειῶν. Ὡσαύτως ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Νικόλαον Γκότσην, διότι, τὴν 11ην ὥραν τῆς 13-9-63, ἐπέτυχε τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρου κακοποιοῦ εἰς τὴν ἐν Περιστερίῳ οἰκίαν του.

Ὁμοίως ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' τάξεως κ. Παναγιώτης Θᾶνος, 2) Ὑπαστυνόμος Α' τάξεως κ. Λέανδρος Καρυώτης, 3) Ἀνθυπαστυνόμος κ. Κωνσταντῖνος Μαυρουδέας καὶ 4) Ἀστυφύλακες κ. κ. Κωνσταντῖνος Ἀλατάρης, Γεώργιος Ἀνδριόπουλος, Θεόφιλος Μηλιώτης, Νικόλαος Λιάκουρας, Λεωνίδας Σπανάκης, Ἀθανάσιος Κολλέρης, Νικόλαος Παρίσης, Κωνσταντῖνος Τρανούδης καὶ Δημήτριος Μητρόπουλος, διότι, ἅπαντες ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέβαλον εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν καὶ ληστειῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἐλευθέριον Βαρτζῖκον, διότι τὴν 20-11-1963 καὶ ὥραν 6.20', διατεθεὶς πρὸς φρούρησιν διαρρηχθέντος παρ' ἀγνώστων περιπτέρου, κατώρθωσε, χάρις εἰς τὴν ἰδιάζουσαν παρατηρητικότητα, τὴν ἀναπτυχθεῖσαν πρωτοβουλίαν καὶ τὴν ἔκτακτον δραστηριότητά του, νὰ ἀνακαλύψῃ, βάσει τῶν ἐγκαταληφθέντων εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀδικήματος ἰχνῶν, καὶ συλλάβῃ ἐντὸς λέμβου τοὺς δράστας τῆς διαρρήξεως: 1) Χρῖστον Μαγιῶρον καὶ 2) Στυλιανὸν Πρόκον, οἵτινες ὡμολόγησαν τὴν διάπραξιν καὶ ἑτέρων ἓξ κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐπηνέθησαν οἱ: 1) Ἀστυνόμος Α' τάξεως κ. Ἀθανάσιος Δημητρίου καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἰωάννης Ταμιωλάκης, Σπυρίδων Πατρίκιος, Νικόλαος Τατάρας, Ἄγγελος Σταματόπουλος καὶ Παναγιώτης Παπαγεωργίου, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, ὄντος Διοικητοῦ τοῦ ΚΖ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, τὴν 17-1-1964 ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας λόγῳ χιονοθυέλης προσέφεραν ἀποτελεσματικὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἐγκυμονοῦσαν καὶ καταληφθεῖσαν ὑπὸ τῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ καὶ ἔχουσαν ἀνάγκην ἀμέσου νοσοκομειακῆς περιθάλψεως Παναγιώταν Λαχανᾶ, σύζυγον τοῦ Κωνσταντίνου, διαμένουσαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπουζίκη 7 (Τουρκοβούνια)

καὶ εἰς σημεῖον εἰς ὃ δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ τὸ εἰδοποιηθὲν ἀσθενοφόρον, μεταφέραντες ταύτην διὰ φορείου ἐξ ἱκανῆς ἀποστάσεως, ἐπεδείξαντες οὕτως ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ διὰ τῆς εὐγενοῦς καὶ ἀλτροϊστικῆς πράξεώς των, προκαλέσαντες τὰ εὐμενέστατα σχόλια τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐπηνέθη ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Ἰάκωβος Βιδάλης, διότι ἀποσταλεὶς εἰς Βρυξέλλας ἵνα μετάσχῃ τῶν ἐκεῖσε τελεσθεισῶν ἀπὸ 23-31/12/63 ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων, ἐπεδείξατο εὐγενῆ καὶ πολιτισμένην συμπεριφοράν, ὡς καὶ ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας εἰς νευραλγικὰς διασταυρώσεις τῆς πόλεως τῶν Βρυξελλῶν, ἕνεκεν τῆς ὁποίας ὁ Βέλγος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς διετύπωσε λίαν κολακευτικὰ σχόλια ὑπὲρ αὐτοῦ.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Ἰωάννην Φώφολον, διότι τὴν 17-1-64 καὶ ὥραν 4ην πρωϊνήν, ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὢν καὶ ἀντιληφθεὶς παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἁγίου Νικολάου —Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου νεαρὸν ἄτομον παρατηροῦν ὑπόπτως τὴν θύραν ζαχαροπλαστείου, ἀφοῦ διεπίστωσε μετ' ἀθορύβου παρακολουθήσεως ὅτι τὸ ἄτομον τοῦτο ἐπεχείρει νὰ θραύσῃ τὸ λουκέττον τῆς θύρας τοῦ ζαχαροπλαστείου, χάρις εἰς τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ ἐξαιρετικὴν ψυχραιμίαν, κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ καὶ προσαγάγῃ τοῦτο εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς Ἀσφαλείας Πατρῶν, ἔνθα κατὰ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτοῦ σωματικὴν ἔρευναν ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα, ἐκ δὲ τῆς ἐνεργηθείσης προανακρίσεως διεπιστώθη ὅτι ὀνομάζεται Εὐάγγελος Ντρίζης καὶ ὅτι εἶχε διαπράξει καὶ ἑτέρας πέντε κλοπὰς εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν, κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐχορηγήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Ἀναστάσιον Ζαλαχώρην καὶ Εὐάγγελον Βουτσινᾶν, διότι ἀμφότεροι, σχόντες τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ ἐπικίνδυνος κακοποιὸς Γεώργιος Τζιβελάκης εἶχε διαπράξει σωρείαν κλοπῶν χρήσεως αὐτοκινήτων κ.λ.π. καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τούτων. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Λέανδρος Καρυώτης καὶ οἱ Ἀνθυπαστυνόμοι κ.κ. Κωνσταντῖνος Μαυρουδέας καὶ Νικόλαος Παπακωνσταντίνου, διότι ἅπαντες καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητος του ἕκαστος, ἐργασθέντες μετ' ἐπιμελείας καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν ἁπασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω συλληφθέντος κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐπηνέθησαν ὁ Ἀστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Παναγιώτης Στασινόπουλος καὶ ὁ Ἀστυνόμος Β΄ τάξεως κ. Ἰωάννης Μπῖκος καὶ ἐχορηγήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ὑπαστυνόμους Α΄ τάξεως κ.κ. Γεώργιον Φασούλκαν καὶ Σωκράτην Ἀλεξόπουλον καὶ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Νικόλαον Τσιλιμίγκραν, Ἰωάννην Δρούκαν καὶ Ἀνδρέαν Καναβόν, διότι ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου (Διοικητοῦ καὶ Ὑποδιοικητοῦ), ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, μεθοδικότητος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες δὲ ἅμα καὶ ἰδιάζουσαν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν, σύλληψιν καὶ παραπομπὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην τριμελοῦς σπείρας λαθρεμπόρων ὡρολογίων.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐπηνέθησαν : ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Α΄ τάξεως κ. Κωνσταντῖνος Τασιγιῶργος, οἱ Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως κ.κ. Νικόλαος Δασκαλόπουλος καὶ Δημήτριος Καραγιαννόπουλος, οἱ Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως κ.κ. Χρῖστος Κολώνιας, Ἀνδρέας Ματσάγγας καὶ Δημήτριος Λουκᾶς, ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Νικόλαος Κοντοπύργιας, ὁ Ὑπαρχιφύλαξ κ. Χρῖστος Σαγώνας καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Ἀχιλλεὺς Βεργῆς, Ἰωάννης Γιαννουλάκος, Κων-